

# ఆంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక

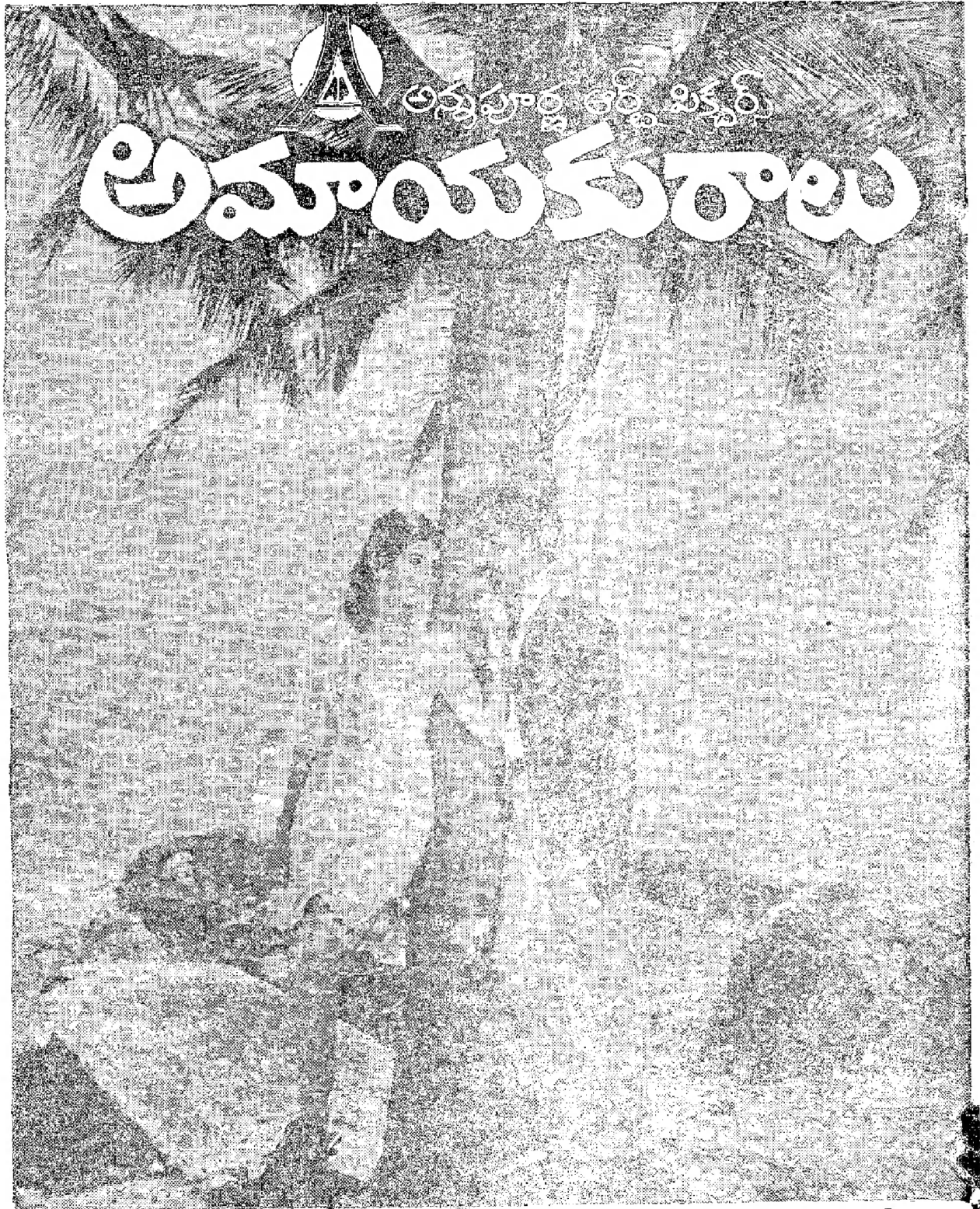




“కూతురే కోడలు” చిత్రంలో విజయలలిత



పెద్దలలాంటివలె... వలపు తలపులారాజు సంగీతం... సంగీతంతో నాగిపోయే తీయని కథ!



# అమాయకురాలు



అన్నపూర్ణ పబ్లికేషన్స్

జ్ఞాతమిమధుసూదనరావు & కుటుంబమిమధుసూదనరావు:

అన్నపూర్ణ పబ్లికేషన్స్ బెంగళూరు

# కథలు

23 ఏప్రిల్-71 నందికొండ తిరుకొప్ప చాలా రోజు  
అటువంటి పుత్తరము వ్రాయుటకు తీరినది. పిరి...  
బోతుడు చెప్పి కథ  
వాళ్ళుగ నాకు బాగ నచ్చినదయ్యా  
కథ కథ చెప్పిన మీ  
భారతదేశం నేను కంచనాల్లో!

డి. పి. కరుణాకర్, (పూవా)

\* \* \*  
'శివారో' పుట్టింటికి' ముగింపు చాలా  
బాగుంది. ఇటువంటి కథలు మరికొన్ని  
రాసి, ముమ్మలను సంకల్పించుకొని మేము  
అంటిచుచున్నాము.  
రావకొండ చిన్న కామేశ్వరరావు. (మండపేట)

\* \* \*  
మీ 21-5-71 వ్రతకలోని 'అపార' కథ  
నదివేళ చాలా బాధాకరంగా ఉంది. ఈ కథ ఈ  
రోజులో వ్రాయవలసింది కాదు. ప్రచురించడం  
సింది అంతకంటే కాదు. ఈ వ్యాధికి దాదాపు మూడు  
దశల్లో ఉత్తరం సరియైన మందులు లేవు. కాని  
నేడు అప్పుకోవడానైనా మందులు మధ్యతరగతి  
(ప్రజాసేవ) గూడా అందుబాటులో ఉన్నవి. నేర్పు  
గల పెన్సిలెస్సులు ఉన్నాడు. పేషెంటు బాగునే కాదు,

మనస్సును గూడా మార్చినందుకంటే వివేచనాబుద్ధులు.  
కాని పరిస్థితులలా ఉండగా రచయిత దానివల్లకాని  
శయంకరమైన వ్యాధి, దాక్టర్లు (ప్రేట్ చేయ  
లేదని, ప్రాణాల్ని తీయక వదలదని చింతించడం  
కేవలం రచయిత అజ్ఞానానికి నిదర్శనం. క్షయ  
వ్యాధి సోకి బాగుపడి పెళ్లిచేసుకొని భార్యబిడ్డలతో  
సుఖంగా కాపురం చేస్తున్న గృహస్థు డైంబర్గ్  
నేరకుడును. రచయిత ప్రాసేదే విజయ్ కే  
ఇందులో చాలామంది ప్రజలంటు ఉండాలిందా?

నేను మనదేశంలో 'పల్లెటూరి బ్యూటీకల్ రోషి'కి  
విశేష వ్యాపారం ఉంది. రోగుల సంఖ్య పెరుగుతూంది.  
చివా ముక్కుకన్నెన విశేష ద్వారా బాగుచుకున్నాడు.  
అటువంటివన్నీ ఇలాంటి కథలు నదివేళ వాళ్ళ  
మనస్థితి ఎలాగుంటుందో కొంచెం అలోచించండి.  
మిమ్మల్ని కాని రచయితనుగాని ఎదుర్కొనాలనికాదు  
కాని వాస్తవ పరిస్థితులు మీ ముందుంచుకూ  
మిమ్మల్ని కోరే దేవులుంటే, మీ వ్రతకాలనం  
ద్వారా పాటకుం మనస్సుల సుఖాన పర్యవహరించండి

ఇలాంటి కథలు ప్రచురించి వారి మనస్సులను అల్ప  
కర్మల పర్యవహరించాలి. రచయిత విరువామా  
తెలివే వారికి గూడా ఒక రెబల్ వ్రాయడానికి  
మేము సిద్ధం. ప్రజాశ్రేయస్సు దృష్ట్యా, వ్రతక లా  
స్వీట్ దృష్ట్యా ఇలాంటి కథలు ప్రచురించడం  
పూర్తిగా నిషేధించాలి మిమ్మల్ని మరో మాట  
కోరుతూ ముగిస్తున్నా.

డాక్టరు వి. పరబ్రహ్మం, (సిద్దాంత)

\* \* \*  
'కొత్తదుప్పటి' కథ చాలా బాగున్నది. మల్లెలు  
ఎర్రగులాబీలు సీరియల్ కూడా బాగున్నది.

కె. శకుంతల, (మచిలీపట్నం)

సి రి యల్

'మల్లెలు-ఎర్రగులాబీలు' ముగింపు చాలా  
బాగున్నది. ముఖ్యంగా శారద, రామంల పాత్రలను  
రచయిత చాలా హుంబాగా పోషించారు. డాక్టరు  
యర్రం చంద్రశేఖరం గారికి నా అభినందనములు.

కె. లా. కె. లా (మదనపల్లి)

\* \* \*  
'మల్లెలు-ఎర్రగులాబీలు' సీరియల్ మాకు చాలా  
బాగుంది.

తాతల రత్నకుమారి, పరోచిదేవి, రాజామణి, కవచం  
(పాపాపురం)

## నరికొత్త పాపాత్మక పోటీ

సుప్రసిక్త తిరు సమసరించి  
నడుచుచున్న  
పాపాత్మక పోటీ నెం. 1  
ముగింపు తేదీ : 15-7-1971.  
దిల్యాదను : 20-7-1971.  
(అంద్రప్రదేశ్ దిన పత్రికలలో)

గెలవండి రు. 25,000  
శ్రీ వాణీ ట్రేడర్స్ (రిజిస్టర్డ్)

పేకర్కరం (P. O.) తూ. గో. జిల్లా.

ఒక కూపన : రు. 1/-

అధికారములు :-

1. భర్త యింటికి తిరిగి రాగానే పెళ్ళాం (ఏపు / తేలు) మూర్తండు.
2. మనస్సుని (పర శివ / పులకరించ) చేసి పడతూ ఉన్నామనా  
పుంటాయి- పడదారో, కాని అదే (మనుగడ/అతుకు) కాదుకదా?
3. (సమాజం / సంఘం) లో, దేశంలో బతుకుతున్న సంఘటనలు-మాకు  
కున్న పరిశ్రమొక్క ప్రవక్త వల్లకుండా, తమ దోరణిలోనే తాము

- 6 కూపన : రు. 5/-
- జీవించే (బుద్ధిమంతులు / బుద్ధులు) చాలామంది యున్నారు.
- విదేశా యితరులకి యువ్వడంలో (అనందం/అనుభూతి) పొందుతారు కాని  
తమ తాను తనదంతో ఏమీ (త్వర/సంతృప్తి) పుండదు కొందరికి.
- జీవించే (ప్రే / అడదానికి) వివాహం ఒక ప్రాంతాదేవత  
(మూర్తి / పరిపు).
- అర్థం. (అడదానికి / అనుభూతి) అయితే సంపాదం పుర్గ సలా  
అను (అవసర / అనుభ) మవుతుంది.

నిబంధనలు :- 1. ఒక్కొక్క కూర్లో రెండే పదములు వ్రాసిన రెండు పేజీలు యివ్వబడినవి. అందులో మీరు కలిగి అనుకొన్న పదములు  
తెల్లకాగితము మీద వ్రాసి ఎం. ఓ. రోడుగాని, క్రామచేయని ఐ. పి. ఓ. గాని అందరకవలెను. 2. ఒక్కరే ఎన్నికూపనలు అయినను పంపవచ్చును. ఒకే  
ఎన్ని ప్రయోజనాలను పొందవచ్చును. 3. పెన్సల్ అల్ కరెక్టు బహుమతి 30-6-1971 తేదీకొను ముఖ వేరిన అల్ కరెక్టు కూపనకు మాత్రమే  
వంచబడును. 4. ఒక కూర్లో ఒక పదము తప్పు అయినను, రెండు పదములు తప్పు అయినను "ఒక తప్పు"గానే ఎంచబడును. 5. రచయిత(త్రి) వాడిన  
పదమే సరియైనది. తెలుగు పుస్తకములనుండి సేకరించిన ఈ వాక్యములు రచనలు, రచయిత(త్రి)ల పేర్లు, పేజీలలో నూర్ కలపించబడును.  
6. ఒకరికన్న ఎక్కువమంది విశేషముల్లో బహుమతుల మొత్తము మునుగా వంచబడును. 7. మేనేజిమెంటు వారిదే తుది నిర్ణయము. తాదాపరాలు  
పెద్దాపురం కోర్టులో పరిష్కరించుకోవాలి. 8. అక్షరాలున్నవో పరిశ్రమలు ప్రకటించబడిన 10 రోజులలో రు. 10/- లు ఎం. ఓ. చేస్తూ  
కూతు తెలియపర్చాలి. అక్షరాలు నిజంకానివో రు. 10/- లు కోర్టుపురురు. 9. ముగింపు తేదీ సాయంత్రం 5 గంటలు తోపున మాకు కూపన  
జేరాలి. 10. విశేష తిప్పి, తర్వాత పదవరి ఎంప్రీ కొరకు 35 పే. స్టాంపులు అవలెవాలి. మీ కూపనలు, మనియార్డర్లు

M/s SRI VANI TRADERS (Regd.) YELESWARAM (P.O.) E. G. Dt. (A. P.) వందండి.  
ముఖ్య గమనిక:- ముగింపు తేదీ దాటిన తర్వాత కూపనలు ఎంతమాత్రము స్వీకరించబడువు. ముగింపు తేదీ పొడిగించబడదు. కూపనలో దిద్దు  
పొట్టు తుడుపులు, కొట్టి వేరలు పుండకూడదు. అల్ కరెక్టు ఎవ్వరూ లేనివో ఒక తప్పు పచ్చిన వారికి అల్ కరెక్టు బహుమతులు వంచబడును.



తప్పక చూడండి!

సుందరలాల్ నహతా సమర్పించు

SS త్రేకాంత్ & త్రేకాంత్

ఎంటర్ ప్రైసెస్ వారి

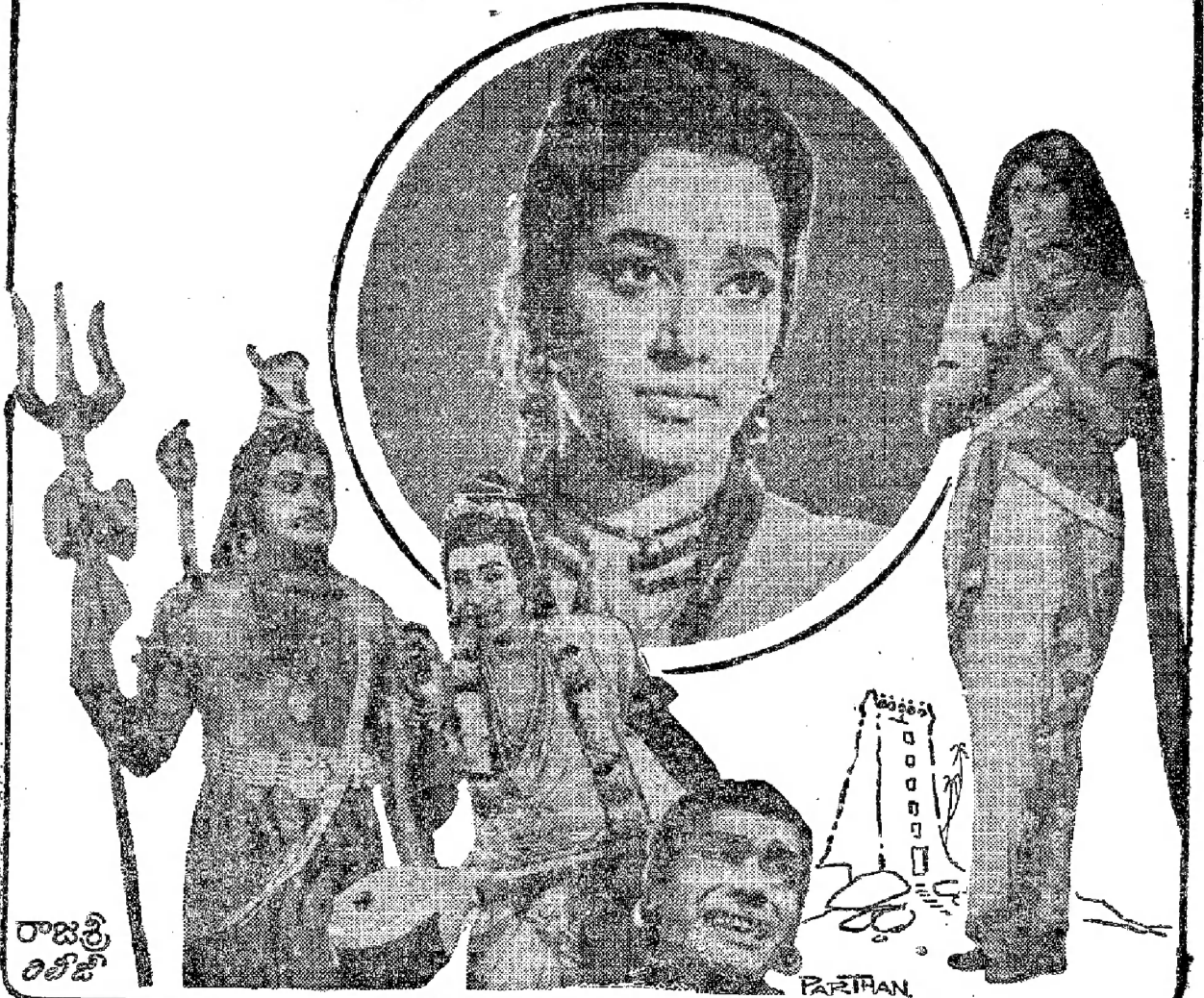
# సోతి ఆనా సూర్య

దర్శకత్వం:

సంగీతం:

ఈస్టేమన్ కోల్

బి.వి.సుబ్బారావు . ఆదినారాయణరావు



విద్యుత్ శక్తి



విద్యుత్ శక్తి అయిదేమిటా బలవంతమైనది అయినా... ఇది శారీరక శక్తి, దాని బలం... పీనత, ఏమి బలహీనత, నరముల బలహీనతను పోగొట్టి ఏమి కుటుంబసభ్యుల జీవితమును ఇచ్చేదానికి ఈ మూలక విధి నమం చేయబడింది నుండి బహుమతులు పొంది పుష్టిది. మీరు 'సే' వాడండి. 100 మూతలు రు. 37-50. 50 మూతలు రు. 20/- పోస్టేజీ రు. 3/- ముందుగా డబ్బు పంపి వలెను. 50 మూతలకు కుక్కున పంపబడవు.

KARTHIKEYA VAIDYASALAI  
PALANI P.O.  
Madurai Dt. (Tamil Nadu)

## లియె క్విజ్ నెం. 1

యిచ్చా పురం

N.G.O.'s స్వయంకారణంగా మాత్రముకా తిజ్ క్విజ్ నెంబరు రాకపోవుటచే పాస్టలు వారు డెలివరీ యిచ్చుటకు అభ్యంతరము తెల్పుటచే మాకు Letters, M.O. లు అందలేదు. అందువలన మా తాలూకా రిజిస్ట్రేషన్ నెంబరు వచ్చిన తరువాత మరల ఎడ్యురేటెమెంటు చేసి ప్రారంభిస్తామని తెలియపర్చుటకు విచారిస్తున్నాం. మేనేజరు.

## వాయిదాల వద్దతివై గ్రాస్సిఫర్



గ్రాస్సిఫర్ (జపన్ మాడల్) 3 బ్యాండ్ ఆక్టవర్స్ డబ్బుల్ స్పీకర్ నైట్ ల్యాంప్ బిగించబడిన

గ్రాస్సిఫర్ ను వెంతు రు. 10/- వంతున వాయిదాలపై పొందుచున్నా. ప్రతి గ్రామానికి పట్టణానికి పంపబడును. ధర రు. 300/- Allied Trading Agencies (54) P. B. 2123, DELHI-7.

## ఉత్తరాలు

యరం చంద్రశేఖరం గారి 'మల్లెలు-ఎర్ర గులాబీలు' సీరియల్ బాగుంది.

అంధ్ర పాటకుల అభిరుచుల సమనరించి నీతియర్ కామెడీ చేశారు. కాని నుండరం మోసాన్ని బయట పెట్టించడానికి శారదా, సీరజలు వేసిన ప్లాను అంత సహజంగా లేదు. అది ఒక్కటి తప్పితే, అలా బాగుంది.

రచయిత, శారద, శాంతల మనస్తత్వాలను మల్లెలు-ఎర్ర గులాబీలతో చక్కగా పోల్చారు. శారద మనస్సు చక్కని పోరభాణం వెదజల్లే మల్లెపువ్వు వంటిదైతే, శాంత మనస్సు అతి మృదు మారమైన గులాబీ వంటిది. అటువంటి శాంతను స్వంతం చేసుకోవడానికి రామం గులాబీ వెనుకనున్న ముళ్ళను అతి చాకచక్యంతో తప్పించుకొని చివరకు ఆ గులాబీని సంపాదించుకున్న రామాన్ని అభినందించడం తప్పదు.

సీరియల్ కు తగినట్లుగా టైటిల్ నిర్ణయించటంలో రచయిత ప్రతిభ పాటకులకు వెల్లడి అయినది.

కుమారి కోటగిరి భారతి, (చింతలపూడి)

## మీకు తెలుసా :

'మీకు తెలుసా?' శీర్షికతో నటుడు రమణమూర్తి ఏకీకైంబులో గాయపడ్డాడని ప్రచురించారు. ఆయన త్వరగా కోలుకొని మళ్ళీ చిత్రారంగం పురస్కృతి స్థాయిలో నటించాలని ఆశిస్తున్నా.

టి. యస్. రామారావు [హైదరాబాద్]

## నినిమా బాంబ్

వినిమా బాంబ్ పెషయంలో వచ్చిన విమర్శలకు మీరు ఎందుకు సమాధానం ఇవ్వలేకపోయారో వాకు అర్థం కావటంలేదు. 10 శాతం కంటే తక్కువ వచ్చిన వాల్లెవరూ పోటీలో నిర్ణీతకే జోయారు. శ్రీ వాగ్గేరరావు తరువాత అదీక శాతం రామారావుకే వచ్చింది. ఇది బహుశా ఆయన అభిమానుల ప్రత్యేకాభిమానానికి నిదర్శన కావచ్చును. రామారావుగారు బాంబ్ లో నుండి విరమించిన పెషయం వోటర్లకు తెలియడంలే నేను నమ్మున్నా. ఇది రామారావు గారికి అంత శాతం రావటం. దానిని వారు ప్రకటించడం ప్రతీకాభివృద్ధి తప్ప ఎంతమాత్రమూ కాదు. అది కేవలం చారి అభిమానుల తెలివి తక్కువకానానే మామీస్తుంది. అంటే రామారావుగారి అభిమానులలో నుమారు 21 శాతం ప్రత్యేకాభిమానులు వున్నారన్న మాట.. విమర్శకులు దీనిని అర్థం చేసుకోగలరనుకుంటాను. అనేకంలో ఆలోచించి మునుపేన్నే అభిమానుల మధ్య కక్షలు తప్ప స్నేహం మాట వినిపించదు. డాక్. వైకుంఠరావు, (విశాఖపట్నం)

## ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

కాగేశ్వరరావు వంతులుగారు

శుక్రవారం : 18-6-'71

శ్రీ విశ్వేశ్వరరావు వంత్రి శ్రేష్ఠమానం బి! అన్నది

సంపుటము : 64 సంచిక : 41

స్థాపితము :

1908

మూల్యం సంపాదకుడు :

శివలెంత శంభుప్రసాద్

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంజుచెట్టి వీధి, మాద్రాసు-1

విడి ప్రతి వెం 40 పైసలు

సంస్కర్త

సంవత్సర చందా 26-00

6 మాసముల చందా 13-00

3 మాసముల చందా 6-50

## విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

సచిత్రావళి

కథలు :

డో. యా. క్విజ్ - 13

జవాబు దారి - 28

సింకంకం - 44

సీరియల్ నవలలు :

ముగింపు మీకు తెలుసు - 20

ఈదారి ఎక్కడికి : - 36

వ్యాసాలు, శీర్షికలు. నినిమా :

ఉత్తరాలు-2, డిజైన్ కార్టూన్ - 5,

రాజధాని కబుర్లు-6, ఒకవారం వివరీతం - 8,

ప్రశ్నావళి-12, సామప్రణతి (గేయం)-14,

వారణం-18, 71-72 బడ్డెట్ (కార్టూన్)

-19, విశ్వవిద్యాలయంలో వ్యవహారికం - 27,

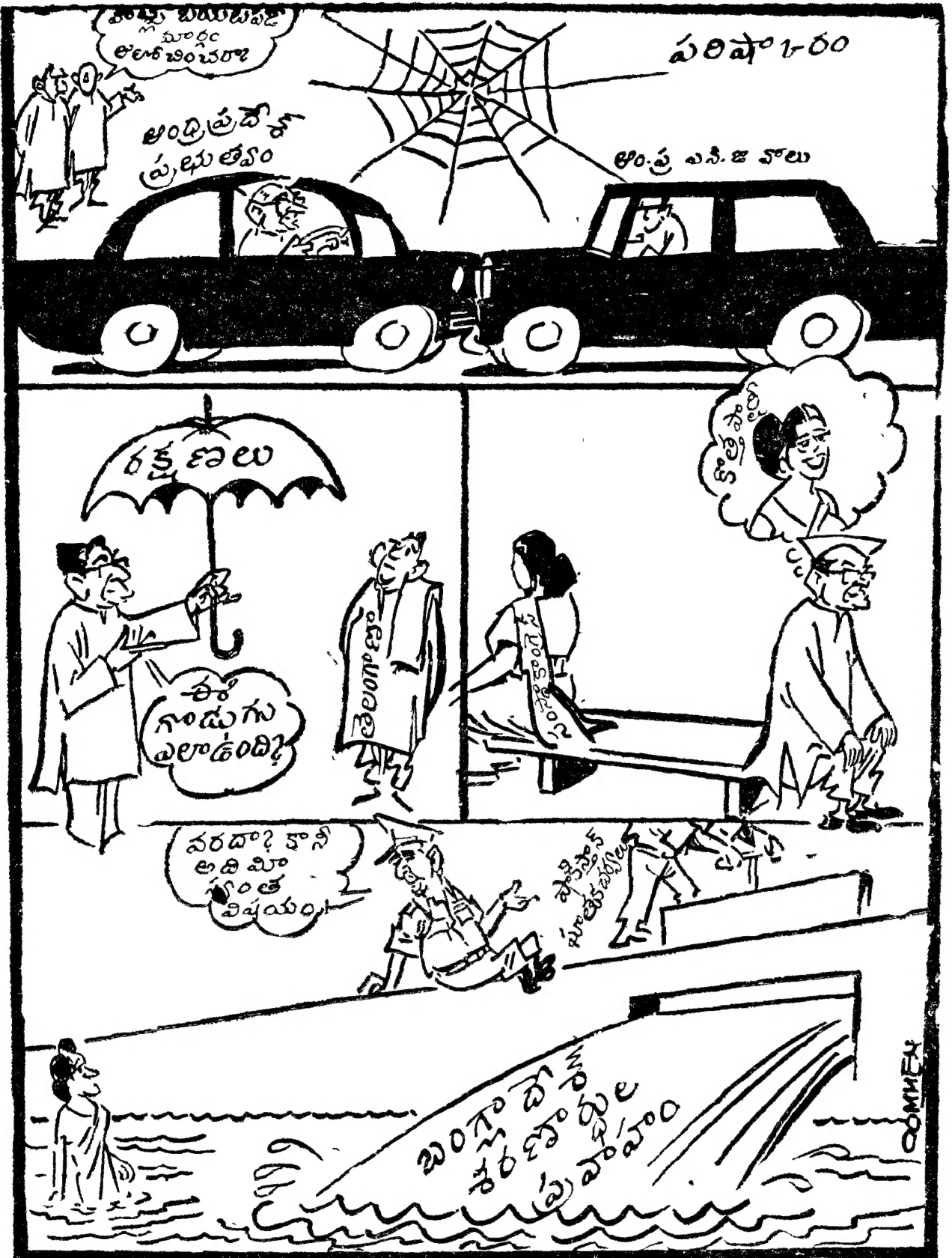
కరగండుగ-32, శాంతికి లేఖ - 34, ధర్మ

వధం - 43, ఓం నమః శివాయ - 45,

నినిమా-52, మీకు తెలుసా? - 54, పిమ్మ

డై-56.





# సంక్షేమనిధి నిర్వహణ-పాలకుల అనాసక్తత

ఉత్సాహం, కార్యక్షేప చూడాలంటే కాకూర్ పాపిప్రసాద్‌లో చూడాలి. నాలుగైదు సంవత్సరాల క్రితం అతని గూర్చి తెలిసిన వారిసంఖ్య ఐదు వుల్లం. రాష్ట్ర శిశు సంక్షేమ సంఘ గౌరవ కార్యదర్శిగా తరువాత గౌరవ పబ్లిక్‌లన్ మెజిస్ట్రేట్‌గా రాష్ట్ర సంక్షేమ నిధి గౌరవ కార్యదర్శిగా క్రితం నాలుగు సంవత్సరాలలో అతని పేరు రాజధాని, అంతటా మారుమోగి పోయింది. నవివాయంలో విన్న ఉద్యోగిగా జీవితం ప్రారంభించిన ఈ వ్యక్తి ఇలా తారాజవ్వలా వెలిగి పోవాలంటే ప్రత్యేకమైన శక్తి సామర్థ్యాల్లేమైతే అతనిలో ఉండాలి కదా.

## తాకూర్ నిర్బంధం

తెలంగాణా ఆందోళనవరుల ముందులోను నక్సలైట్ విప్లవకర్తల పట్లను పోలీసు మంత్రి జలగం వెంగళరావుగారు తీసుకున్న చర్యలు కొందరిలో ఆయన పట్ల అగ్రహాస్పతి కల్పిస్తే మరికొందరిలో ప్రశంసను కూడా కలిగించాయి. రాష్ట్ర

సంక్షేమ సంఘం నిర్వహించే రాఫీల్స్‌లో కాకూర్‌కు సంబంధం లేకుండా చేయడం, అతరువాత అతని కార్యకలాపాల గూర్చి పోలీసులకు పరిశోధన చేసి వివరికి అతనిని అరెస్టు చేసి విచారణకై కోర్టులో ప్రవేశ పెట్టేట్టు చేయడం, వెంగళరావు గారు స్వయంగా శ్రద్ధ మోపడం మూలంగానే జరిగిందనడంలో అతిశయోక్తి లేదు.

కాకూర్‌పై పోలీసులు చేసిన అదోపణలు ఫెరార్ మై నవి. వాటి నిజానికాలు కోర్టు వారే నిర్ణయిస్తారు. కాని తాష్ట్రగవర్తరు, ముఖ్యమంత్రి సోషకులుగా ఆదోగ్యమంత్రి చైర్మనుగా, విద్యామంత్రి, శాసనసభా ప్రతిపక్ష నాయకుడు ఉన్నత ప్రభుత్వోద్యోగులు నభ్యులుగా కల సంక్షేమ నిధి సంఘం వ్యవహారాలు ఈ విధంగా పీధిని వడడం గౌరవవడంగా కనిపించడం లేదు.

శాసనసభలో ప్రతిపక్షాల వారు ఈ నిధికి సంబంధించిన సంఘాన్ని, దాని కార్యదర్శిని దుయ్య

బట్టి వరకు దాని గూర్చి పట్టించుకున్న వారే కనిపించలేదు. ప్రతిపక్షాల విమర్శ మూలంగానే అంతరంగిక వ్యవహారమంత్రి వెంగళరావుగారు విచారణ చేయిస్తామని హామీ ఇచ్చారు. ఆ హామీ ఫలితంగా పోలీసులు విచారణ చేసి మేజిస్ట్రేటు ముందు కాకూర్‌ను ప్రవేశపెట్టారు.

## ప్రజలలో విశ్వాసం

పైన పేర్కొన్నట్లు ఆదోపణల నిజానికాలు నిలా ఉన్నా, ఈ విచారణ మూలంగా అంధ్రప్రదేశ్ సంక్షేమ నిధి వారు నిర్వహించే రాఫీల్స్ పైన ప్రజల్లో విశ్వాసం క్షీణించిపోయింది. ఒక్క మనరాష్ట్రం లోనే రాఫీల్స్‌ను ప్రభుత్వం స్వయంగా కాక అనధికారకమైన సంక్షేమనిధి సంఘం ద్వారా నిర్వహించబడుతున్నాయి. రాఫీల్స్ మూలంగా ప్రభుత్వాలు ప్రజల నుంచి నిధులు సేకరించడం నమంజనమా కాదా అన్న విషయం వివాదాస్పదం కావచ్చును కాని దాదాపు ప్రతి రాష్ట్ర ప్రభుత్వ మిప్పుడు రాఫీల్ రూపంలో లక్షలు కోట్లు మనూలు చేస్తున్నది. అంధ్రదేశే ప్రజలు ఇతర ప్రజలలో పాటు లక్షల కోట్లు రూపంలో రాఫీల్ టికెట్లు కొని ఇతర రాష్ట్రాల రాఫీల్స్‌ను పోషిస్తున్నారు. అంధ్రప్రదేశ్ సంక్షేమనిధి నిర్వహణ మన పాలకుల అనాసక్తతకు చక్కని తార్కాణమని చెప్పవచ్చును.

ఇప్పటికైనా గవర్నరుగారు, ముఖ్యమంత్రి, ఇతర మంత్రులు ఈ సంక్షేమనిధి సంఘం నుంచి వైతొలిగి ప్రభుత్వమే నేరుగా రాఫీల్స్ నిర్వహణకు ప్రానుకున్నట్లు చేయడం వాంఛనీయం. ఎందుకంటే, బీదజనావలీ పట్ల సానుభూతిని బాధను వ్యక్తం చేయడం మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అలా వాల్సే పోయినా, దీనజనోద్ధరణకు వచ్చే ద్వారా విధి సేకరణకు ప్రానుకొనడం కష్టమే. రాఫీల్స్ ద్వారానే నిధి సేకరించి పాకుగు రాష్ట్రమైన తమిళనాడు వలె ప్రజాపాత కార్యక్రమాలు చేపట్టవచ్చును.

తమ రాష్ట్రంలో దివ్యుగాళ్ల నిడతమ రూపు మావడానికి ముఖ్యమంత్రి కరుణానిధిగారు స్వయంగా ప్రానుకున్నారు. తన జన్మదినోత్సవం సందర్భంలో తమను ఆధిపత్యవాదానికి వచ్చే వారందరి వద్ద చందాలు ఇందుకోసం మనూలు చేశారు. తమిళనాడు రాఫీల్స్ కంపెనీ ఆఫర్ పరూగ్యస్థింపిసి, దివ్యుగాళ్ల కోసం, కుచ్చు వ్యాపకముల కోసం పునరావాస గృహాల నిర్మించడానికి వినియోగిస్తామని ప్రకటించారు.

## ఎవరు మీ స్నేహితుడు?

అనదలో అడుగున వాడే గదా! వదుపురాచని తయనదీన వారు, క్లాసు రాలేదని శాధనదీనవాడు, క్రమ శిక్షణ లేదని విరాళ వెండిన వారెందరో! స్నేహితునిగా నోపాలిద్ది, సోదరునిగా ప్రేమించి, అధ్యాపకునిగా దండించి, తండ్రిగా సోకాగ్యంను సుఖార్చి కృషి చేశాం. 10 వేల మందిలో 80 శాతం మిలో వశార్చు వెంటారు. వచ్చే పొరంనుండి డిగ్రీటరకు శిక్షణ. 80 మంది అధ్యాపకులు—అరు మోస్తల్యు—రెండు లాక్సు. జాన్ రెండు అడ్మినిస్ట్రేషన్. జాన్ 1 నుండి క్లాసులు. ఇంకా వివరాలు కావాలంటే మా పూర్వ నిర్వర్తకులనుండి. లేదా జాతు జూయండి.

## రవి కళాశాల

(జూ డి పే ట, - గుంటూరు - 2

ఫోన్ : 20917, 21192

కె. రెడ్డి కె. C.V.N. ధన్ M.A.



## బిచ్చగాళ్ళ నాయ్

ఈ రాజధాని నగరంలోను, మన ఇతర నట్టగా లోను బిచ్చగాళ్ళ సమస్య వీలవగా ఉంది. కైలు స్టేషన్లో, బస్సుస్టాండులో పాటల్లో దగ్గర ఎక్కడ చూచినా బిచ్చగాళ్ళే. వీరే వృత్తి కనపడడం సాధం, చుట్టూ మూగి బాధపెడతారు. పొర్లుకోనే కూడా వీరి బెడద తప్పదు.

మన టూరిజం మంత్రి శ్రీమతి రోదా మిస్ట్రీ శాసనసభ్యురాలుగా ఉన్న రోజుల్లో దాదాపు ప్రతి బడ్జెటు వర్స సందర్భంలోను భిక్షకుల సమస్య పరిష్కారం ఆవశ్యకత గూర్చి ప్రసంగిస్తూ ఉండే వారు. రాజధానికి సమీపంలో ఒక భిక్షక గృహం లేకపోలేదు. భిక్షాటనకు వ్యతిరేకంగా ఒక చట్టం కూడా ఈ నగరంలో అమల్లో నుంది. ఇలా భిక్షకులకు దీని తాకిడి తగిలినట్టు లేదు. నాంవల్లి బస్సుస్టాండువద్ద ఒక నగ్న భిక్షుకని చూడని వారుండరనుకుంటాను. ఆ బిడ్డేలో ఒక ఆక్రాంతమ్ముడు వాళ్ళ ఇదారు సందర్భాల ప్రాయం నుంచి 'బస్సు కిగోయి' 'మేరీ అడుక్కోవడం చూసిన వారు పలువురుంటారనుకుంటాను. ఐషీర్ బాగ్ వద్ద ఒక కుంటి భిక్షకుని సందారం సాగరంలా పెరిగిపోతున్నది. సకుటుంబంగా భిక్షాటన చేస్తోడతను. అప్పుడప్పుడు మ్యూనిసిపాలిటీ వారు పోలీసుశాఖ మేల్కొని 'రౌండ్ చేస్తూ' ఉంటారు. కాని కొన్నిరోజుల తరువాత భిక్షగాళ్ళు తమ స్వస్థలాలకు చేరి తమ కార్యకలాపాలు కొనసాగిస్తూ ఉంటారు. బంబాయి, కలకత్తా లాంటి నగరాల్లో భిక్షాటన వ్యవస్థీకృతంగా, జరుగుతుండటం. ఆ సూచనలు ఈ నగరంలో కనిపించవు కాని వ్యాధిగ్రస్తులు, కుంటి, గ్రుడ్డి వారేకాక శారీరకపుష్టి బాగా ఉండి బిచ్చమెత్తుకుంటున్న వారిసంఖ్య ఏమంత తక్కువ లేదు. వీరందరినీ సోగు చేసి సంఘానికి, వారికి ఉపయోగపడేట్టుగా తయారు చేయడం అసాధ్యమైనది కాదు. కాని అందుకు తగిన వ్యవస్థ మన ప్రభుత్వానికి కాని పురపాలక సంఘాలకు కాని లేదు. ఫిలిప్పీన్స్ లాంటి చిన్నదేశంలో కూడా బిచ్చగాళ్ళ కనిపించరు. మనదేశంలో బిచ్చగాడు కనిపించకపోతే అప్పుర పడవంటి ఉంటుంది.

తమిళనాడులో భిక్షాటన వ్యతిరేక చర్యల ప్రారంభమవుతే అక్కడి భిక్షకులుకూడా హైదరాబాదుకు ఇతర ఆంధ్ర పట్టణాలకు తరలి రావచ్చును. ఇందుకోసమే వా ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం మ్యూనిసిపల్ కార్పొరేషన్ అవగాహకమైన భిక్షాటనను రూపుమాపడానికి పూనుకోవాలి. మనవి ఎప్పుడూ లోటు బడ్జెటులే కనుక రాసిగ్గ ద్వారావై వా భిక్షాటనా వివృతీక ప్రభుత్వం నిధి సేకరణ చేయాలి.

— బి. వాణిశ్యంరావు —

# myLady

BRAS • FULL BODIES



BEST IN FIT \* FIRST IN FASHION

## మైలేడి

ట్రేసియర్ \* బాడీలు

అన్నిచోట్లయందు  
దొరుకుతుంది....

# కంచే చేను మేస్తే...

బెంగళూరు హిందూస్థాన్ ఎయిర్ నాటిక్స్ కంపెనీకు చెందిన ఒక పినిమూ పోలకు ఒకామె తన ప్రేయసితో రెండో ఆట సినిమాకు వచ్చిందట. ముసూరు వదిగంటల ప్రాంతంలో వో యిద్దరు డాన్స్ డ్యూట్ వచ్చి ఆమెను వ్యభిచారిణి అని; ఆ నేరం ప్రకారం లాక్కెళ్ళు తున్నామని చెప్పు లాక్కెళ్ళు తూ, దారిలో ఆమెను వెరచడానికి ప్రయత్నించేకారట. అనుమానించిన కొందరు ఈ విషయం పోలీసుకు తెలియజేస్తే వారొప్పు సమయం చేకారేలా ఆడుకున్నారు.

## వింతమొక్కు

గుల్బర్గాకు 18 కిలో మీటర్ల దూరంలో ఉన్న శివస్వామి అనే పూరిలో 'మహాపురోహిత్' అనే

పంసుటా! డుకగా  
కున్నాకా!



కున్నా పెళ్ళియరేనటా!

దేవుడు ఆ పూరిలోని ఆడవారు వో వింత దృశ్యంలో బ్రాజలు చేస్తారట. ఈ పూజలు వైశాఖమాసంలో జరుగుతాయట. ఆరోజు మొక్కుబడులున్న ఆడ వారు ఉండున్నా లేచి, దిన మొదట, వెంటి పొదొక్కు నూపిస్తేనే తేకుండా నదిలో స్నానం చేసి, దిగంబరులుగానే ఆ గుడిమట్టా అయిదు ప్రదక్షణలు చేసి, తమ ప్రార్థిస్తారట. ఈ మొక్కున సహజంగా వేళ్ళలే మొక్కుకునేవారని, బాబురామా శత్రు ప్రేమకూడా యీ మొక్కులో సాల్పంటున్నానని చెబు వాసులు వాపోతున్నారు. మొక్కులో సాల్పానే ప్రతిఒక్కరి 20 మంది 30 లోపు వయస్సుంటుందట. ఈ పుత్రున్నా అరికట్టడానికి పూరు పూరంతా శతవిధాల ప్రయత్నించినా కుదరనే లేదట. ఈ కన్నుల పండుగను చూడడానికి దేశంలో అన్ని మూలలనుంచి పుత్తాపంతులు, భవంతులు వచ్చి మూగిపోతారట.

# 9వ నాడం నిసకేతం ఫలాఘ్నం

ఆకు మింగిన అతివ మరణం

బాధియానూరులో 29 ఏళ్ళ కొంజమ్మ అనే ఆమె చేతికి దొరికిన వో అదేవి ఆకును వసులి మింగిందట. వెంటనే మైకం వచ్చి విరుచుకుపడి పోతే ఆమె భర్త, తదితరులు ఆమెను అసువులలో చేర్చారట. డాక్టర్లు చికిత్సకు వలితం లేకుండా ఆమె అసువులలోనే చనిపోయిందట. ఆ ఆకు విషపూరితమై వదిలి డాక్టర్లు, అనుమానిస్తున్నారు. వరుడు నచ్చని కారణంగా

ఆత్మహత్య చేసుకున్న యువతి

బెంగళూరు గాంధీనగర్లో బామరాజు అనే ఆతన తన చెల్లెలు ప్రేమకు వో యుద్ధ పై వికుల్ల వరుడుగా ఏరి తెచ్చాడట. ఆ కుర్రాడికి అమ్మాయి వచ్చినందు వల వెంటనే పెళ్ళిని నిర్ణయించుకున్నాడట. కానీ ప్రేమకు ఆతను సుతరాం నిచ్చ వందువల్ల మీద కిరసనాలులు పోవకుని విప్రం బిండుకు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడట.

అన్నీ ఉన్న కుటుంబం

ఆత్మహత్య చేసుకోడానికి కారణం ?

వరవి కొండ మీదున్న ఒక సత్రములో ఒక కుటుంబానికి చెందిన వలుగురు చనిపోయి పువ్పారట. కుటుంబ పెద్ద 38 ఏళ్ళ వరమేశ్వరన్ ఆయన భార్య, ఇద్దరు పిల్లలు—అంతా పసిం (రాగి) ఆత్మ హత్య చేసుకున్నారు. 'మా చావుకి మేమే కారణం' అని రాసి పెట్టాడట వరమేశ్వరన్. ఈయన, యమ్మే స్వస్థం, అనక విమాన చోడకునిగా కొంత కాలం పనిచేసి, 15 సంవత్సరాల ఉద్యోగానంతరం, ఈ షాద్దలో స్థిరపడి, ఇన్సూరెన్సు నిజంబుగా పని చేస్తున్నారు. కెనడాలో వో పుద్యోగానికి కూడా యాయన ప్రయత్నించేస్తున్నారు. జీవితంలో ఇన్ని సదుపాయాలుండే కూడా యాయన యీ దారుణం ఎందుకు చేసినట్లన్నది పోలీసు విచారిస్తోంది—ఇచ్చే డైరెక్టరీ.

నగలకొనం బొలికని చంపిన రూకలమ్మ చిత్తూరుకు చెందిన మాదిరెడ్డిపల్లి అనే గ్రామంలో మొగిరెడ్డి అనే ఆయన ఆరేళ్ళ

బాబుడు - బంటెడు నగలకో మూలకు వెళ్ళి దట. ఆ నగలకు ఆశపడిన 25 ఏళ్ళ రూకలమ్మ అనే ఆమె ఆ పిల్లను మరిపించి, వో మామిడి లోట లోకి తీసుకువెళ్ళి, అక్కడ పీక నులపి చంపి, నగలన్నీ చాలుకుని, శవాన్ని ఒక మారితో పాడేసి పోయి తట.

పత్రికలకెక్కని వార్త!

హైదరాబాదు హిందుస్థాన్ ఎయిర్ నాటిక్స్ లో లిల్లీ అనే ఆమె మేడ మెట్టు ఎక్కులుండగా మధు అనేవ్యక్తి ఆమె చీర తొక్కాడట. చీర వేలను తీరాడుకున్నందు వల్ల పారపాటున చూసుకో తండు వల్ల ఆమె చీర మీద కాలు పడిపట్టాయన అనక అన్నారు. ఆ పదిప్పిలిలో గమ్మున తలవంచు కుని, రజ దీపార్పమెంటు 'షిఫ్ట్ వెంటరు 10కి', వెళ్ళి పోయారట. ఆ అమ్మాయి ఆయన దీపార్ప మెంటుకు నేరుగా వెళ్ళి అసీనరుల ఎదుట, 300 మంది పుద్యోగుల ఎదుట సరైన చెప్పు తీసి ఆయన్ను కొట్టిందట. ఈ పనిని చారిత్రవబోయిన వో అసీనరుకు కూడా అ దెబ్బలో చాలా తగిలిందట. ఏ పేవరూ రాయని యీవార్త అందం కాదట.

భాగవతం వింటున్న

భక్తులపై విరుచుకుపడ్డ లాఠీ

పాఠయం అనే పూరికి చెందిన కొల్లపేటలో భాగవతం ఆట చూస్తున్న భక్తుల మీదికి 25 రోదీన తెలతెలవారుకుండగా వోలాఠీ రూమ్మని పోయి, 64 మందిని నలిపి చంపి, పెక్కుమందిని గాయ పరచిందట. చూపరులు తన్నయత్నంలో ప్రండడం వల్ల లాఠీ రాకల గమనించలేనిట ఈ దృశ్యాన్ని కల్పా చూపిన వో వ్యక్తి అభిభర్తాన్ని వర్తిస్తూ ఎముకలు, శరీరాలు, (తరీరాలు) లాఠీకిందపడి నిలిగిన శబ్దాలు వలవల అచుట్టునక్కడంతా మాకు మోగాయని అన్నారు. ఈ పనిచేయిన వారికో 22 మంది ప్రైలు, 11 మంది పిల్లలు కూడా పువ్పారట.

నాం



ప్రేమ! వివిధమనుషులు



**చి త నిర్మాణ సరస్వతై**

పండిట్ రవిశంకర్ పరుపు నష్టం దావా  
హార్లాట్ (వేళ్ళ లెక లంజె) అనే ఇంగ్లీషు సినిమాలో  
ఒక అవశ్యాతి అనభ్యుకరమైన సెక్స్ నష్టవేళంలో తన  
సంగీతాన్ని వేద్య సంగీతంగా పువయోగించి తన

పరుపు వివరాలుగా 25,00,000 తంబు  
(1,87,50,000 రూపాయలు) అకంపేసి తనకిచ్చి  
తిరాలని, అంతేగాక అనతో చెప్పి చేయూ తన  
సేతారువాయిద్యాన్ని అట్టి అనభ్యు సందర్భానికి పువయో  
గించుకున్నందుకు గాను, తనకు ఒక మిలియను

తంబు (7.5 మిలియను రూపాయలు) నష్ట  
పరిహారం యిచ్చి తిరాలని జగత్ శ్రావ సేతారు  
విద్యాంసుడు పండిట్ రవిశంకర్ లాస్ వింజిల్ లో  
అందారట. ఈ సినిమా తీసినది గ్రాఫెట్టి ఫిలిమ్స్  
సంస్థ—గోవిందార్పణమస్తు.



**ప్రతి చోట అందాల సీనిమా తారలు కుర్చుమైన  
బౌష్టమైన లిక్స్ గురించి ఏమంటున్నారు విన్నారా?**

సీనిమా తార జయలలిత ఏమంది

**“లిక్స్ నా లాషణ్య పోషణ  
అత్యుత్తమంగా చేస్తుంది”**

**మీరు గూడా ఎవరో ఒకరికి దివ్యతారయిగా  
మీ లాషణ్య పోషణను లిక్స్ నే చేయనివ్వండి**

హిందుస్తాన్ రివర వారి విక్రయ ఉత్తర

లింగం - LRS 25.00 79

విజయ - నిర్మల

దీని బ్రహ్మపురికి చెందిన అమీలాల్ అనే ఆయన తనకు భార్య, నలుగురు పిల్లలు వున్నారన్న విషయాన్ని దాని, హార్వేరి అనే అమెను వివాహం చేసుకున్నాడట. అమెకొక పిల్ల పుట్టాక భర్త విషయం తెలిసిందట. దాంతో వేరే గత్యంతరం లేదనుకున్న అమీలాల్ అమె మీద కిరణనాయిలు పోసి, నిర్మల అంటించి, చంపేశాడట.

రెండేళ్ల తర్వాత బయలుపడిన హత్య

పూనా కె. ఇ. యం. అనుప్రతిలో రిజిస్టరు వని చేస్తున్న 27 ఏళ్ల మన్ కార్ అనే డాక్టరు నిర్మలకుమార్ అనే వో కేప్టెన్ తో ప్రేమాయణంలో పడిందట. నిర్మలకుమార్ బ్రాహ్మణ పిల్లాడనడం వల్ల తమ సిక్కు సాంప్రదాయ ప్రకారం అమె తరిదండులు ఆ పెళ్ళికి మృతేదట. మిన్. మన్ కార్ అనుప్రతి హాస్టలులో పుండేదట.

## ఒకవారం విపరీతం

ఒకనాడు (11-5-1969) అమె తల్లి 51 ఏళ్ల జాల్ కార్ అమెను మాయ చేసి, ఇంటికి తీసుకువచ్చిందట. ఇంటి వద్ద అమెను అమె తల్లి, తండ్రి, ఇద్దరన్నదమ్ములూ కలిసి చంపేశారట. తెల్లవారాక, 'మా అమ్మాయి గుండె ఆ రాత్రి చనిపోయిందని అమె పని చేస్తున్న ఆసుపత్రిలోని డాక్టర్లకు చెప్పి చావు నర్సిఫీకేట్టు యివ్వమని జాల్ కార్ కోరిందట. డాక్టరు ఆ పద్ధతిలో వ్యవహరించింది కామె పోలీసులను నమ్మి జాపిందట... నమ్మిపట్టు వట్టింది, తమ పద్ధతిలో పరిశోధన జరిపి, రెండేళ్ల అనంతరం ఆది హత్యగా నిరూపించి, డాక్టరు మన్ కార్ తల్లిని, తండ్రి 62 ఏళ్ల సేవా సింగ్ పైగత్ ని, ఇద్దరన్నదమ్ములనూ అరెస్టు చేశారట పోలీసువారు.



## తల నొప్పి? బ్రనాసిన్

నొప్పి నివారణకు మేల్తీనది. ఎందువలనంటే అది బలీయమైనది మరియు సురక్షితమైనది.

జలుబు మరియు పూ వంట కలుగు నొప్పులకు. తలనొప్పి, నడుం నొప్పి, కండరాల నొప్పులకు మరియు వంటి వొప్పికి బాగా పనిచేస్తుంది.

**బ్రనాసిన్**

భారతదేశపు అత్యవసరమైన మందు



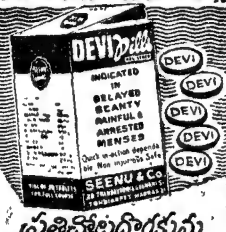
Regd. User of TM: Geoffrey Mannes & Co., Ltd.

అనామక మందు

## బుటక్రీమ్ ఆలస్యమేలే?

విచారపడవద్దు, ప్రభుత్వంగానిన 'దేవిపిల్లు' వాడండి

దేవిపిల్లు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన, క్రీమముగాకాక వోయిన్, బాధితో కూడిన, లేక అగిహాయినిబహిష్టకుదేవిపిల్లు బాగుగ గుణమిచ్చును



అన్నిసందర్భములలోను శీఘ్రముగాను, తమకును గాను పనితీరును...  
1. అన్నిసందర్భములలోను శీఘ్రముగాను, తమకును గాను పనితీరును...  
2. ప్రతిరోజును అన్నిసందర్భములలోను, ఎల్లప్పుడూ కలిగింపుడు  
FULL COURSE: 28 TABLETS Rs.11/-  
HALF COURSE: 14 TABLETS Rs.6.50

ప్రతిబోధిదారును

SEENU & Co., MADRAS-81

Available at all leading Chemists & Druggists.

తప్పకుండా విషసర్పమైనా తనదారిని పోతుంది

ఎంతటి విషసర్పరాజమైనా, సర్పరాజేం ద మైనా తనంత తానుగా వచ్చి కాట. వేయదని పాములు పట్టడంలో భూతి నార్తి చిన ఆర్కాడే నిర్దోశ్ కోవ్ అనే రహస్యను వక్కాణించారట. తన శత్రువును చూపుమే దూరంలో కనుక్కొని పాము డగ ఎత్తి బున కొద్దుందనీ, అప్పటికే తప్పుకో వాలిన వ్యక్తి తప్పుకో, కాటే వెలు దూరంోనే పుండడంవల్ల ఆపాములు తప్పనిసరిగా కరుస్తున్నాయనీ ఆయన అన్నారు— విన్నారా!

ఆకతాయి కుర్రాళ్లపై పనివారి అగ్రహం

ధిల్లి మయపురిలో నికెట్ ఫేటింగ్ ఫ్యాక్టరీకి చెందిన ఒక నీటి తొట్టిలో కొంతమంది కుర్రాళ్లు యీత కొడుతుండగా ఆఫ్యాక్టరీవారు వారిచారట. వారిమాటలను పెడచెవి పెట్టి కుర్రాళ్లు యీదుట తమజన హక్కు అనివారు వాదించే సరికి ఆఫ్యాక్టరీవారివారలో కొందరి కోపంవచ్చి ఆ తొట్టిలో నీళ్లలో బుడింగున ద్రావకం పోసిశారట. దాంతో ఆకుర్రాళ్లొళ్లు కాలిపోయి ప్రమాద స్థితిలో అనుపత్రిలో వున్నారట.

ఆవేశంలో తమ్ముని భార్య

చేయి నరికిన అన్న

తంగలేరి గ్రామంలో మునుసామి అనే అతను తన తమ్ముని భార్య రాణితో వివాదానికి దిగి, ఆవేశంతో చేతికందిన కొడవలి తీసుకుని, ఆమె కుడి చెయ్యి నరికేశాడట. ఇతనికి చట్టం 91 నెంబు హత్రమే కలిపి శిక్ష విధించిందట.



**పదవ ప్రమాదం**

కృష్ణా జిల్లా దివి తాలూకా పిట్టల లంక వద్ద ఉన్న సెల్లాడు నడుపుతున్న జాలరి పడవలో పడిపోయి మంచి ఎక్కి కృష్ణానదిని దాటబోయాడు. సది మధ్య తెల్లిన పడవ ప్రవాహ వేగానికి తట్టుకోలేక తిరగబడింది. బడుగురు ఆడవారిలో కలిసి మొత్తం ఆరుగురు చనిపోయారు. మిగతా వారు యాదుకోవారు.

**ప్రమాదానికి గురియైన**

**పెల్లివారి బస్సు**

పెల్లివారిని తీసుకువెళ్తున్న బస్సుకంటే బొంబాయికి 300 కిలోమీటర్లు దూరంలో మెట్రిగన్ ఆనేహుల గతితపే, చంతెనను డికోని, గిర్వా నదిలో దర్శిపోయింది. తత్ఫలితంగా 8 మంది స్త్రీలు, 11 మంది పిల్లలతో సహా 38 మంది చనిపోయారు. 43 మంది తీవ్రంగా గాయపడ్డారు.

**రాక్షసత్వంలో మరో మెట్టు పైకి**

తూర్పుపాకిస్తాన్ లోని యుద్ధం రాక్షసత్వంలో మరో మెట్టు పై స్థాయికి చేరింది. పాకిస్తాన్ యుద్ధ పై నికూల వద్ద యుద్ధ సామగ్రి తక్కువయి నందువల్ల గ్రామాలను తగులపెట్టి ఆ గ్రామా లలో వున్న కాస్త పుష్కరమైన వారినితా ఒక వోల చేర్చి, రాక్షసుల్లాగ వారి నెత్తుర పీల్చి బయటకు తీసి, వారిని పిట్టగా చేసి, బయట పారేస్తున్నా రు.

**అరవై లక్షలమోనం—అంతా తమాషా!**

ఢిల్లీ స్టేట్ బ్యాంకుకు (సిర్క్ మెంటు ఏట్) 50 ఏళ్ల రుస్తుమ్ సాహరాట్ అనే మాజీ సైన్యాధికారి 24 సోమవారం నాడు వెళ్ళారు వో వందరూపాయల చిల్లరకొనం. బ్యాంకంతా చూసాక ఆయనకో వింత కోరిక కలిగింది. నేరుగా బయటకు వెళ్ళి ప్రధాని ఇందిరాగాంధీకి కురిగొంతువంటి గొంతుపెట్టి ఒక టెలిఫోను నుంచి స్టేట్ బ్యాంకు హెడ్ క్వార్టర్స్ యర్ మల్ హొతాకు ఫోను చేశారు. ఆ ఫోనులో బంగా దేశానికి ఇందిరాగాంధీ వెంటనే అరవై లక్షల రూపాయలు బంగారాదేశానికి యివ్వమన్నారని ఆడబ్బు నేరుగా సాంకేతికం చెప్పిన ఒక వ్యక్తికి యివ్వవలెనని చెప్పాడట. క్వార్టర్లకు మల్ హొతా అరకంగా డబ్బు రసీదు లేకుండా బ్యాంకు నుంచి తీయకూడదనే సరికి, ఆ రుస్తుమ్ సాహరాట్ 'అయితే ప్రధానితోనే మాట్లాడు' అని తాడే గొంతు మార్చి ప్రధానిననుసరిస్తూ ఆడబ్బు వెంటనే యివ్వమన్నారు. చిత్తం అనుకుంటూ మల్ హొతా ఆడబ్బు పట్టుకుని బయటి వచ్చేసరికి రుస్తుమ్ సాహరాట్ తానే ఆ స్త్రీనని చెప్పి అరవై లక్షలూ తీసుకుని వో టాక్సీపెట్టి అది దిగి ఇంకో టాక్సీ, యీ రకంగా 18 టాక్సీలు మారి స్త్రీమిత సడేతోగా పోలీసుల వచ్చి పట్టేస్తే ఇదంతా తమాషా అన్నారులాయన. అనుమానం లేకుండా ప్రధానిపేరు విన్నగానే, బిల్లు విధేయుడు 60 లక్షల మూల కట్టిచ్చి హెడ్ క్వార్టర్స్ ఆయన్ను

సిగ్నలి, ప్రధాని కార్యాలయానికి వెళ్ళుతుంటే తేస్తే వారు తమకు ఏమీ తెలియ న్నాదు. దాంతో ఆయన భయపడి యీ షుయాన్ని వెళ్ళిడి చేశారు.

**నవ్వ పరిహారంకోసం దావావేసిన**

**నోమిగామి భార్య**

1967లో చంద్రమండలాని. చెల్లిన నోమిగామిలో ఆక్సిజను పేలుడువల్ల తన భర్త మరణించిన కారణాన్ని తనకా సంస్థవారు. నవ్వ పరిహారంగా రి మి యను దాఖలు యిచ్చి తిరిగి పర్మిట్ గారి జువో భార్య లాస్ ఏంజెల్స్ కోర్టులో మే 2 రివతేదిన వో దావాపడిసింది. ఆవోమగామి చలం నిజ్జాన వేత్తలం అజాగ్రత్తకు ఫలితమని కూడా ఆమె అన్నదట.

**భయంకరంగా పరిణమించిన**

**భూమి తగాదా**

చిత్తూరు జిల్లా బంగారుపాలెం తాలూకాకు చెందిన ఒ గ్రామంలో దాస్కరెడ్డి అనే తతనికీ, అతనితమ్ముడు రామయి రెడ్డికి భూమి విషయంలో చివ్వంతం లే యూ హావ్ మ్యా అనుకునేంతటి తగాదా వచ్చాయట. దీని నివాణమార్గం ఆలోచించిన భాస్కరెడ్డి, ఆయన భార్య గోకులమ్మ చేరి పాలెంలో సెంటరిగా వచ్చి రాము రెడ్డిని భయంకరంగా కొట్టి చంపేశారట.

**గెలవండి రు.15,000**

ఎం.టి 1కి రు. 1-00.

6 ఎం.టిలకు ఒక ఎం.టి ఉచితం.

**విజ్ఞానవిన్ డ్ కార్పొరేషన్ (రిజిస్టర్డ్)**

4-27-5, చిట్టినగర్, విజయవాడ-1. (A.P.)

అలీ కక్కర్లు రు. 10,000

ఒక తప్ప రు. 3,000

రెండు తప్పులు రు.2,000

(సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ననుసరించి నడుపుతున్న సహిత్య పోలీ)

ముగింపు తేదీ:— 15-7-71. కీ పోస్టాఫీస్ డి. 19-7-71 ఆంధ్రప్రదేశ్, ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రికలో ప్రకటింపబడును.

**ఆహారములు :—**

1. గౌతమబుద్ధుడు ఆహారసావాది / ఆవతార పురుషుడు.
2. గాంధీ మహాత్ముడు అస్పృశ్యతా నివారణకు / భారత దేశ స్వాతంత్ర్యము నకు పోటువ ను.
3. నేననిలో మల్లెలు / మామిడివండు మృద్ధిగా లంఠించును.
4. వ్యాపారస్తుని వివేకము/మూలధనము వ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడును.
5. ప్రభుత్వం ప్రజలను శత్రువులనుండి/అంబుకోగములనుండి కాపాడును.
6. సందేశ ప్రజలు చాలా మంది నిరుద్యోగము / పన్నుల భారముతో భారపడుచున్నారు.

7. భగవంతుని బక్యమునకు భక్తి / ముక్త ప్రధానము.
8. చోడకుడు మ్యము చేరుటకు విశా త/ధృఢ నిశ్చయము అవసరము.
9. ఆరోగ్యము గల వసి పావలు ముద్దుగా / బోదుగా పుండురు.
10. విలాసములకు కారణము బక్యము / ఆనందము.
11. దేశ సౌభాగ్యము నాయకులు / ప్రజలపై ఆధారపడియుండును.
12. శ్రీకృష్ణుడు పాండవ పక్షపాతి / గోపికా రోలుడు.
13. విద్యవలన వివేకము / విజ్ఞానము వృద్ధి పొందును.
14. వివేకానందుడు మత బోధకుడు / బ్రహ్మచారి.

**నిబంధనలు :—** తెలంగాణతూర్పు పదిములు ప్రాంతం ఒక్కరు ఎన్ని ఎం.టి లైనను పంపవచ్చును. కూసుతో ఎవో. ఒ. రజీదును లేక కానుచేయని ఐ. ఏ. అను జతచేసి సంచలెను. ప్రతి క్కరు ఎన్ని బహుమతులైనను గెల్వచ్చును. ఒకరికంటే ఎక్కువ విజేతలున్న బహుమతి మొత్తమును సమానముగా పంచబడును. మేనేజిమెంటు వారిదే తుది నిర్ణయము. దావాదేవీలు జయవాడ కోర్టులో రిప్పిరింపబడును. రంయిత(౨) వాడిని పదమే సరియైనది. ఆక్షేపాలున్నచో ఫలితముల ప్రకటించిన 10 రోజులలోగా రు 10/- (పదిరూపాయలు) పంపుతూ మాకు తెలియపర్చవలెను. ఆక్షేపాలు విజయవాడలో రు. 10/- లు కోర్టుపురురు. ముగింపు తేదీనాడు రాడ ప్రెంటులను ఎక్స్ ప్రెస్ డెలివరి పోస్టుతో పంపవచ్చును. జేతల లిస్టు, తమచేతి ఎం.టి ఫారములకు తమ ఎడమ కల పోస్ట్ పరును పంపించవలెను. మీ ఎం.టిలు వియారర్లు యీ క్రింది అడ్రసుకు పంపగోర్తాము.

**విజ్ఞాన విన్ డ్ కార్పొరేషన్, 4-27-5, చిట్టినగర్, విజయవాడ-1.**

**పేర్. ఎ. ఎస్. విజయవర్మ**

తెలుగు వెంటకపులు—దీనిబట్టికప్పులు  
అని అంటారే ఒరిజినల్ గా వారెంతమంది?  
అబ్బా—వాడిగుండుకే మోకాటికే ముడివేస్తే  
రేమిటి బాగుంది.. తెలుగు వెంటకపులు ఇద్దరు!  
దీనిబట్టి అరుగుల

**పే. ఎస్. ఆర్, విజయవర్మ**

అరుగుల దాని తప్పిపోయాడు. ఈ  
రోజుల్లో అరుగుల అందరికంటే ఎక్కువ  
గా అది (తెలుగు ఇంటి) ఉన్నప్పుడు చేస్తున్నట్లు  
అని (తెలుగు) ఒక ఇంటిలో  
అన్నమాటలపై మీ అభిప్రాయం?  
మహానా నాల్గున కారే రైల్వే వాడే?

**పే. ఎస్. ఆర్, జగిత్యాల**

నా వ్యక్తిత్వాన్ని అవమానించి కిందపడిన  
వారంటే నా కవయ్య. అలాంటి వారందరికీ  
దూరంగా రిటర్నుగా వుంటాను. అయితే వాళ్లు  
గర్వమని పొడవి అంటున్నారు. కేవలం  
చెయ్యాలి? ప్రతిఒక్కరూ మీ వ్యక్తిత్వం మీద దాక  
లేకుండానే ఉన్నప్పుడు కిచ్చి అలాంటి వారిని  
కాదు

**పే. ఎస్. జి, కలికి**

భారతీయ ప్రేమకంఠో ప్రేమ వృత్తి  
పాత విలాపిని?

అయ్యో మీ పేరు నీ నుండికే—ప్రేమ  
పాత వస్తుంది. కాకుంటే అల్యూమినియం  
వస్తుంది. ఎలా చెప్పాలి—ప్రేమ వృత్తి పాత  
విలాపిదే!

**పే. ఎస్, విజయవర్మ**

అనాథ కరణాలయంలోని అమ్మాయిని  
వివాహం చేసుకోవాలని ఉంది...

మీ కోరిక బాగానే ఉంది కానీ కొంత  
దూరం అటోచివలనా? రేపు వివాహం అయిన  
మరుక్షణం నుంచి అనాథని కదా అని పెళ్లాడాడు,  
ఒక్క అప్పటాముచ్చటా తీరలేదు, ఎప్పుడు ఉద్ద  
రెద్దమని పెళ్లాడాడు. అంటూ క్షణక్షణం అమెని  
కోతపెట్టరని ఏమిటి నమ్మకం? ఏదో ముందడుగు  
వేశామని పేరు తెచ్చుకుంటుకు తాపత్రయ వడి  
లాభలేదు. నూడో—ప్రాగ్మేటిక్ అంటే  
చిక్కు చేసుకునే దాకానే అభ్యుదయం. తరవాత  
సాధించి మామూలే. ఇలాంటి వీటన్నింటా  
చూసే చెప్తున్నాను.

**పేర్. ఎ. బి, విశాఖ**

ఏమంటే రామలక్ష్మిగానూ, ఈ మానవ  
జీవిత పరమార్థమే?

పుట్టినందుకు మాండగా ప్రతిభాని ప్రయ  
త్నించడం. పిల్లలంత వరకు యితరులకు ప్రాణం  
అవకాశంలా ప్రతిఒక్కరినీ ముందుగానే అర్థం



బాధలేకుండా చచ్చిపోవడం. దీనికి మించిన పరమా  
ర్థం ఉండదు. పుట్టిన ప్రతిఒక్కడూ ఒక పరమా  
ర్థంతో పుడుతున్నాడని అనుకోను నేను.

**పే. జె. ఆర్, కర్నూలు**

మన రాజకీయ నాయకులు ఎన్నికల  
ముందు చెప్పే మాటలు తర్వాత వాటిని  
అదుపులో, ఆపరబలో పెట్టరేమి?  
అందుకే బ్రదర్ వాటికి ఎన్నికల ప్రధాన అని  
పేరు పెట్టారు. 'అక్ష అందాలోదా పేటు గెలు' అని  
కదా అక్కోకి?

**పే. ఎస్. ఎ. ఎల్, విజయవర్మ**

అదృష్టం, ప్రయత్నంతో ఏది గొప్పది?  
ప్రయత్నానికి అదృష్టం సహకారి. అదృష్టం  
కలిపి వచ్చినా అవకాశం రావాలి. ప్రయత్నించినా  
అదృష్టం ఉండాలి.

**పే. కె, విజయవర్మ**

సీనినంపరలున్న రోజుల్లో గొప్పగా  
చూసే బంధువులు అని వోలెగిపోతే రాక  
పోకలు మానివేస్తారు. అటువంటి బంధు  
వులనే అవారి?

అదినాదమ్మా. ఉన్నప్పుడే ఉంటారు చుట్టాలు.  
వారికి మీ పెట్టినాటలు ప్రధానంగా మీ మంచి  
చెడ్డలు కాదు. అందుకే కష్టంలోగాని సుఖంలోగాని  
మాట నవాయానికేనా స్నేహితులుండాలనడం.

**జి. వి. ఆర్, మదనపల్లె**

వ్యక్తి అందమైనది అడది అని  
ఎలా చెప్పకలిగారు? జంతువుల్లోగాని  
పక్షిలోగాని మనుష్యుల్లోగాని మొగవాడి  
కున్న సహజమైన అందం (స్వీజాతికి  
ఉందంటారా? కొంచెం ఆలోచించి మీరే  
చెప్పండి.

ప్రకృతిని పశువ్యాధులని వదిలితే అలోచించ  
కలిగిన జంతువుల్లో కల్లా ఆడదనిదే అందం  
అంటాను. లేకుంటే ఆడదంటే యితర పశువాదం  
అన్నదేలా సాధ్యం?

**పే. ఎస్. ఆర్, సీరగాడపల్లె**

పిత్తన రహయితల సంఘంపై మీ అభి

ప్రయాణం వ్యంగ్యంగా వర్ణన: అవలు మీ  
ఉద్దేశ్యం?

ఇంకా నేను స్వీయాభిప్రాయ ప్రకటనను రద్దు  
చేయని వ్యవస్థలోనే ఉన్నాను రాజాగారూ, అయినా  
ఉన్న నా అభిప్రాయం పున్నట్టు రాస్తే యిత  
ఉద్దేశ్యాలగుతారే?

**ఎ. ఎ. ఆర్, నందరాడ**

ఈరోజున ఒక గొడవ జరిగింది. కాళ్ళు  
నొప్పుల గురించి. భర్త కాళ్ళు నొప్పి  
పెడితే భార్య నొక్కుతుంది కదా, మరి  
భార్యకి నొక్కు కూడదా భర్త?

అని వివాహసేవలు చిట్టితల్లీ! వర్తికగా విభర్త  
జన్మకోడు. అనవసరంగా మంగమ్మ శివదాస  
తెయ్యకు.

**టి. జి. ఆర్, కేరాఫ్ 99 ఎ. పి. వో,**

ఎవరైనాగని తన మదిలో మెదిలే విష  
యాలను మొదట ఎవరికి చెప్పాలా?  
మదిలో మెదిలే ప్రతివిషయాన్ని ఎవరూ ఎవ  
రికీ చెప్పుకు. పంతుళ్ళగనైతే అత్తయిలకి  
చెప్పుకుంటారు.

**పి. ఆర్. కె, రాజాం**

మనిషి మనిషిగా జీవించాలంటే?  
మీరు మనిషి లక్షణాలు అవవాలు చేసు  
కోవాలి.

**ఎ. ఎ. ఆర్, కోరుకొల్లు**

ఇనుకతో ప్రయత్నముచేసే మూసే తీయ  
వచ్చు. ఎండమావులలో నీరు తాగవచ్చు.  
ప్రయత్నించి కుండటి కొమ్ము సాధించ  
వచ్చు. కానీ అడవారి మనస్సును కను  
గొనుట కష్టము?

అవును. ఎందుకంటే కష్టపడి కనుక్కోవడం?  
బాబూలాల్, నిడదవోలు

వతివతా శిరోమణి అను డిగ్రీ తీసు  
కొనుటకు పురాణయుగంలో రుక్మిణీలాంటి  
పుణ్యవతులకు వెల్లిండేమో కానీ వేటి  
యుగంలో సాధ్యమే నంటారా?

అన్నీ పున్న ఆ యుగంలో ఆ బిరుదు గొప్పదా  
బాబూ, లేక చాలీచాలి జీతాలన వెలారూదాకా  
ఎలాగో లాగి రెండుపూటలా పండి వడ్డంపకల వేటి  
రుక్మిణులకి తగదా?

**ఎస్. ఎ. ఆర్, పెద్దకొల్లివలస**

సంసారమనేది శకటానికి రథసారధి  
ఎవరు? (ప్రీయా? పురుషుడా?

ఇద్దరూ— చక్రాలూ, సారథులూ. పిల్లలు  
పెద్దవాళ్ళ యాక ఉట్టిచక్రాలే భార్యభర్తలు.  
పిల్లలే పిల్లలు!

\* చరిత్రకీ చేతులు గడ్డ కట్టే స్త్రీలు,  
త్యరత్యరగా వనులు ముగించుకుని, లాన్లో  
కుర్చీ వేసుకూర్చున్నాను.

పుస్తకాలబాయి పిక్సీలు తెచ్చిచ్చాడు.  
శితాకాలం కావడంవల్ల విండలో వెచ్చ  
దనంకంటే చల్లదనమే ఎక్కువగా ఉంది.  
కాశ్మీర్ షాల్ మరింత దగ్గరకు లాక్కుని,  
ఒకోపేజీ తిరగేస్తున్నాను.

ఇంతలో ఎక్కడ్నించి వచ్చాడో? లోవర్  
కె. జి. చదువుతోన్న మా అబ్బాయి  
అమ్మా! అమ్మా! అంటూ వరు గెత్తు  
కొచ్చాడు.

‘నిమిట్రా’ అన్నాను పుస్తకంలోంచి కళ్లు  
తీవ్రమౌతూ.

‘నీతో చెప్పడం మర్చిపోయా. మా  
స్కూలు గోడమీదేం దో యీ తీన్ బ్యాచు  
అని వ్రాశారు. మేము నలుగురం పిల్లలం  
గదూ? ఇద్దరం మాయం అయిపోమా?’  
అనడిగాడు పుస్తకంలోంచి నా ముఖాన్ని  
పైకెత్తుతూ.

అనుకోని వ్రళ్ళకు ఒక్కక్షణం తెల్ల  
బోయాను.

‘నీకలా తెలుసు? నువ్వు చదవగల్గ్నావా?’  
అనడిగాను తేరుకుని.

‘వో. రెడ్ బ్రయాంగిల్!!—వేనన్న  
మాటేం? మా స్కూలు పిల్లలందరం  
గిట్టిగా ఆరుచుకుంటూ చదివేశాం. స్కూలు  
బస్మీద వేళ్ళూంటే కనిపిస్తుంది’ అన్నాడు  
పెద్ద గొప్పగా కళ్ళు తీవ్రమౌతూ.

‘నిజమేనమ్మా. ‘కన్ సంతాన్; నుఫీ  
యింపాన్’ అనికూడ వ్రాశారు. అంటే—  
యిద్దరే పిల్లలైతే యింకా హాయిగా ఉండ  
చ్చునట. మాలో యిద్దర్ని హూష్. మాయ  
మంత్రం చేసేయకూడదూ?’ అన్నాడు  
యింకొంచెం పైక్లాను చదువుతోన్న మా  
పెద్దబ్బాయి.

అవయత్నంగా నా ఆలోచనలు కొన్ని  
నీలవజ్రాల ముందుకు వరుగులెత్తాయి.

వేనని శం పు లో బొంబాయినుంచి  
అన్నయ్యా, వదినా వచ్చారు.

వాళ్ళకు యిద్దరన్నాయిలు. ఇద్దరూతెల్లగా,  
ఆరోగ్యంగా ఉంటారు, ముద్దొస్తూ.  
కాన్సెంట్లో చదువుతుండడంవల్ల ఇంగ్లీషు  
బాగా మాట్లాడ్తారు.

శలవులు కావడంవల్ల, ఆ వేళ నా  
ప్రెండు కొందరు మా యింటికి వచ్చారు.



అందరూ పిల్లల చుట్టూ చేరారు, అందరూ తెగ మెచ్చుకున్నారు అన్నాడు—  
కబుర్లు చెప్పిస్తూ, ఇంగ్లీషు వద్యాలు అన్నయ్యగారి పెద్దాడు.  
చెప్పిస్తూను.

‘అంటే! మా కాన్సెంట్లో స్కూలు డేకి అందరూ.

మేమిద్దరం మోనో ఏక్స్ ప్లే ఏక్స్ చేశాం, ‘వో. కె.’ అంటూ యిద్దరూ నిమిషాల



పాత క్రొంతకు దగి వెళ్ళి, తదినను పీచి పిండెట్టి, వది నిమిషాల్లో అయారయి కచ్చారు.

పెద్దాడు మిలిటరీ డ్రెస్ వేసుకున్నాడు. దివ్యోడు గౌను, వెత్తిమీద టోపీతో— 'అనల్లే తేలొప్పేమో' — నిజంగా దొరసానిలానే ఉన్నాడు.

'వదినకు ఆడపిల్లల్లే నందువల్ల, వాడిని మూయికి వంపేదాకా గౌనులేసి, ఆడపిల్ల ముస్తాబు చేస్తూండేది.'

సోల్వియర్ తుపాకీతో హుందాగా అటూయిటూ నడుస్తూంటాడు తీవ్రంగా. అక్కడికో అందమైన అమ్మాయి వస్తుంది.

'సోల్వియర్! సోల్వియర్! ఏత్ యు మేరీ మీ, ఏత్ పెన్స్ అండ్ డ్రమ్స్?' అనడుగుతుంది అతన్ని. (బ్యాండు మేళాంతో వస్తు పెల్లి చేసుకుంటావా?' అనడుగుతుంది.)

'హే మై పెట్టి మెయిడ్! ఐ కాంట్ మేరీ యూ బికాజి ఐ హేవ్ నో మోన్' అంటాడు ఆ అబ్బాయి. (నేను, నిన్ను పెల్లి చేసుకోలేను, ఎందుకంటే నాకు జోళ్లు లేవు అంటాడు.)

అప్పుడా అమ్మాయి మార్చెట్టు కెల్లి, అతనికి మంచి బూట్లు తెచ్చిస్తుంది.

అప్పుడు మళ్ళీ అడుగుతుంది — 'సోల్వియర్! సోల్వియర్! ఇప్పుడు నన్ను పెల్లి చేసుకుంటావా?' అని.

'నాకు టై లేదు. అందుకు నిన్ను నేను చేసుకోలే నమ్మాయ్!' అంటాడా అబ్బాయి.

పాపం! ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ త్వర త్వరగా బజారుకి వరుగెత్తుకెల్లి టై కొని తెస్తుంది.

'ఇప్పుడు చేసుకుంటావా? పెల్లి' అనడుగుతుంది.

'ఐ హేవ్ నో కోల్డ్, అం దు కు నిన్ను చేసుకోలేను' అంటాడా అబ్బాయి.

పాపం! ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ బజారుకి వరుగెత్తి కోటు కొనితెస్తుంది.

'ఇప్పుడు చేసుకుంటావా? సోల్వియర్! నన్ను పెల్లి?' అనడుగుతుంది.

'హే మై పెట్టి మెయిడ్! ఐ కాంట్ మేరీ యూ బికాజి ఐ హేవ్ ఏ వైన్ ఏట్ హోమ్, (నాకు యింటిదగ్గరొక పెల్లాం ఉంది. అందుకు నిన్ను పెల్లిచేసుకోలేను) అంటాడా అబ్బాయి.

## దో యా తీన్

అప్పుడు పాపం ఆ అమ్మాయి హీ హీ అంటూ ఏడుస్తూ కళ్ళు తుడుచుకుంటూ వెళ్లిపోతుంది.

అందరం నవ్వలేక చచ్చేం.

అందులోనూ వాడికి ధైర్యం ఎక్కువేమో, సోల్వియర్లా నడకేకాక మాటలు కూడ ధైర్యంగా అంటూ ఏక్కు చేసాడు.

చిన్నవాడుకూడ వాడికంటే ఏం తీసిపోలేదు.

రెండుచేతులతో గౌను రెండు చివరలా, విశనక్కరలా సాగదీసి పట్టుకుని, చిరుపాదాలతో డ్యాన్సు చేస్తో వుట్టు నడుస్తూ వెళ్ళడం— ఆ ఏక్కును చూస్తే భలే వరదా అనిపించింది.

అన్నిటికంటే, ఆ అమ్మాయితో యివి లేవు, అవిలేవు అని అన్నీ తెప్పించుకుని — చల్లగా చెప్పాడు అబ్బాయి. 'ఇంటిదగ్గర నాకో పెల్లాం ఉంది. నిన్ను పెల్లిచేసుకోలేనని.'

అందరూ అగకుండా చాలాసేపు క్లావు చేసేశారు.

## సాయి ప్రణతి

శ్రీ పీర్డి సాయి నమస్తుభ్యం  
వరదే భక్తజన రక్షకం  
ద్వారకామాయి నివాసం  
కరుణా మానసం నమామ్యహం.

భజేహం సాయి రూపం  
భజేహం సాయివాసుం  
భజేహం నవనీల మానుం  
భజేహం భవ భయహరం.

సాయి రూపం శోకహరం  
సాయివాసుం వరమ పాపనం  
సాయి దర్శనం సంకటహరం  
సాయి ద్యానం ఘోర పాపహరం.

భక్తజన మాను నివసం  
భక్త, రక్త, జీవమృత్తి సాయివాసుం  
కాంతి పుంజం సాయిభజనం  
కాంతి ధామం సాయి ఆరయం  
సాయిరామం రక్షమాం రక్షమాం.  
సాయిరామం పాపహరం. పాపహరం.

— 'కొలనుపాక' —

పాత జాబ్బచ్చలా చోరో అంది కరక.

'మీ అన్నయ్యగార్ని పీర్లిద్దరేనా?' అనటి గింది కమల.

'ఓన్. అంతే. అన్నయ్య అవరేషను వేయించేసుకున్నారు' అన్నాను.

'మరి ఆడపిల్ల ఒద్దా?' అన్నారెవరో.

'వదినకు వాళ్ళమ్మగారి అనాయితి అట. వరసగా నలుగురు మగపిల్లలు పుడితే గాని, ఆడపిల్ల పుట్టడట. అదీ భయం' అన్నాను నవ్వుతూ.

'ఎలాగా వదువుకున్నవాళ్ళు వదువుకున్న వాళ్ళే. అందుకూ ప్లానింగు' అంది మరో అమ్మాయి.

'మనవైపుకంటే వార్తోలో నివశిస్తున్న వాళ్ళు ఎక్కువ ప్రేక్కుగా ఉంటున్నట్టు స్పారీ విషయంలో' అంది సీత.

'అవును. నిజమే. అదే మన వాళ్ళయి లేనా?— ఏ ఏడుగురమ్మాయిలనో కనేసి, ఇంకా అబ్బాయి కలగలేదనో, లేకపోతే వరస పెట్టి అబ్బాయిలను కనేస్తూ, అచ్చటా ముచ్చటా తీరడాన్ని ఆడపిల్లలేదని ఎదురు చూస్తూనో. అంతగా లేకపోతే ఒక్కడే అయిపోయాడు తోడు లేదనో కనేస్తూండే వారు' అంది మరో అమ్మాయి.

'అవునవును. ఐ నేస్తూండేవారు కదూ' అంది వద్ద నవ్వుతూ.

'రేపు నువ్వు అలాగే యానేద్దవుగాని' అన్నారెవరో.

'నేనా??? హా!!! 'గంగగోవుపాటు గంటెడైన చాలు' అన్నారు. మనం అంతా లేక్కంటే లేక్కే. వదిమందిని కని గాలి, కొదిలేసేకంటే, నలుగురితో జాననిపించు కునే పిల్లలు యిద్దరు' చాలు. తెలిసిందా?' అంది కల్లెగరేస్తూ— పిల్లల్నిద్దర్నీ దగ్గరకు తీసుకుని.

'అదీ ఒక ఘనకార్యమే నేమిటి? ఇద్దరితో ఆపేస్తే అందులో ఏ ఒక్కరైనా చస్తే???' పెడి మ ని అడిగింది మా ప్రక్కింటి వారమ్మాయి.

చెట్లన చరిచినట్లయి అందరం తెల్లబోయి చూశాం.

—వచ్చి ఎంతసేమయిందో, మాటల ధోరణితో ఎవరం గమనించలేదు.

'అవును. మా బంధువుల్లో ఒక డి యిద్దరు పిల్లలు పుట్టగానే అవరేషను

వ్యూహములు నీవి  
పలకపాటలు నావి

# దావణగేరే

'టెరీన్' / కాటన్ బట్టలలో

దావణగేరే కాటన్ మీల్స్ లిమిటెడ్ - సాంప్రదాయముగా నమకాల్ కి సాంద్ర్యమును నమకూర్చును

చేయించేసుకున్నారు. మళ్ళాచికం వచ్చి ఒకరి తర్వాత ఒకరు యిద్దరూ పోయారు. ఇప్పుడేడు తిన్నాడు తింగారువడి చేయించేసు కున్నా మని' అంది తడుముకోకుండా.

మా ప్రక్రియలయనకు పిల్లలు చాలా బుందే ఉన్నారు. ఏటా పిల్లలతో, అందు లోనూ మధ్య మధ్య కనలులతో ఈదురో మంటూ ఉంటుందావిడ. వాల్చింటి కెళ్ళే వేరికి, ఉచ్చలకంపు గుచ్చన కొడుతుంది. అక్కడ నట్టుమని వదినిమిషాలు నిలబడలేం. పిల్లలెప్పుడు మా పి బా, మురికోడుతూ, వదువు ఒంటబట్టక ముడికబుర్లు వెన్నాం టారు. దేన్నమాసివా తిండికి ముఖం వాచి నట్టు ఎగబడతారు. బిలబిల్లాడుతూ కని పించే ఆ పిల్లలను చూసినప్పుడల్లా 'కమ్ నంతాన్ మళి యింసాన్' అన్నమాట జ్ఞాపకం వస్తూంటుంది.

నిజమే శక్తికిమించి యిల్లా, ఒల్లా గుల్లచేసుకునే కంటే యిదే మంచిది అని పిస్తూంటుంది.

—ఆ పిల్ల లందరిలోకీ పెద్దది యీ అమ్మాయి. ఎప్పుడొచ్చి మాతో కలిసిందో తిరం చూడలేదు. మేము మామూలు దోరణిలో మాట్లాడిన మాటలు ఆ అమ్మాయిని భుజాలు తడుముకునేలా చేసి నట్టున్నాయ్!—లేకపోతే ఆ అమ్మాయినే హాళన చేస్తున్నా రనుకుందో—

—అందుకే వెనుకముందు లాలోచించ కుండా, పెడిచుని లెం వ కా య కొట్టి నట్టు అనేసింది.

మేమందరం వెర్రిముఖ లేయడం గమ

## దో యా త్రిన్

నితి అంతి.

'అవును. అదీ గొప్పనేమిటి? జన రేషన్ చేయించుకున్నవారంటే మా నాన్న గర్కి అనవ్వం. భగవంతు డిచ్చినవారను పుట్టుకుండా ఆపేయడం మనో పాపముట. ఒకరకంగా అదీ హత్యలాంటిదే నట.'

కొన్ని క్షణాలదాకా అందరం నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయాం. ఆ అమ్మాయి మాటలతో అందరూ ఏదోలా అయిపోయారు. ముందున్న ఉత్సాహం, సరదా అన్నీ పాలిపోగుమిది పిటి చిలకరింపులా అణిగిపోయాయి.

ఆ పిల్లమాటలు వాలో తెలిసి ఆందోళ నని కల్పించాయి. 'భగవంతుడా! ఈ పిల్ల లను చల్లగా చూడు' అని మనస్సులోనే దేవుడికి దణ్ణం పెట్టుకున్నాను.

లోపల వేసు వాడవడ్తున్నట్టే, అందరూ మనసుల్లో బాధ వడ్తున్నారని వాళ్ళ ముఖాలు చూస్తేనే తెలిసిపోతోంది.

'ఇద్దరే పిల్లలైతే ..... అందులో ఏ ఒక్కరైనా చస్తే?'...ఇదే మాట నిమిష నిమిషానికి గింగుర్లు పెడుతోంది.

పోనీ ఆ అమ్మాయి—అన్నమాటా సరే అనుకుందామన్నా, వదిమందీ పుట్టాక, కర్మంచాలక, ఏ తల్లి తండ్రో చస్తే?

—వదే వదే నారిక దినరిదాకా వచ్చిన మాటల్ని వాలో ఉన్న అంతరాత్మ అణగ త్రొక్కేసింది.

నిజమే. భగవంతుడు చల్లగా చూడాలే గాని, ఆయన కటాక్షవీక్షణాలు మనమీద

[వనరించినంతసేపూ వరవాలేదు— రెక్క గా పిల్లలను కని, వాళ్ళకేమైనా అనర్థం జరిగినా బాధే; పెంచి పెద్దచేసే తల్లికేం జరిగినా నష్టమే.

ఆ శలవుల్లోనే మా ఫ్రెండ్సురో చాలా మందికి, పెళ్ళిళ్ళయి వెళ్ళిపోయారు. మా ప్రక్రియంటి వారమ్మాయి పార్వతికి మూతం యింకా పెళ్ళి కాలేదు. ఆ నమయంలో ఆ పిల్ల తండ్రి బాగానే సంపాదిస్తూం డడవల్ల, మంచి కట్నం యిచ్చే పెళ్ళి చేద్దామని వాళ్ళు చాలా ప్రయత్నాలు చేశారు.

కాని ఆ అమ్మాయి ఒకపట్నాన దినర్నీ అంగీకరించేది కాదు వచ్చిన ప్రతిసంబంధాన్నీ ఏదో ఒక వంకపెట్టి వెళ్ళగొడుతుండేది.

శ్రీవారు ఉద్వేగరిత్యా దూరాన ఉండడం వల్ల, మళ్ళీ చాలారోజులకిగాని యింటకి రావడానికీ వీలయింది కాదు వాకు.

ఆ నేర రాత్రి నిశ్శబ్దంలో ప్రక్రియంటి మంచి విడుపులు వినిపించాయి.

గుండె ఝలుమంది. 'ఏమిటి?—ఎవరి కేమయిందో?' అన్నాను లేచి కూర్చుంటూ.

'ఏమి తెలిదా? పార్వతి వాళ్ళనాన్నగారు పోయారు పాపం. అప్పుడే రెండు మూడో నెలలయిపోయింది' అంది అమ్మ.

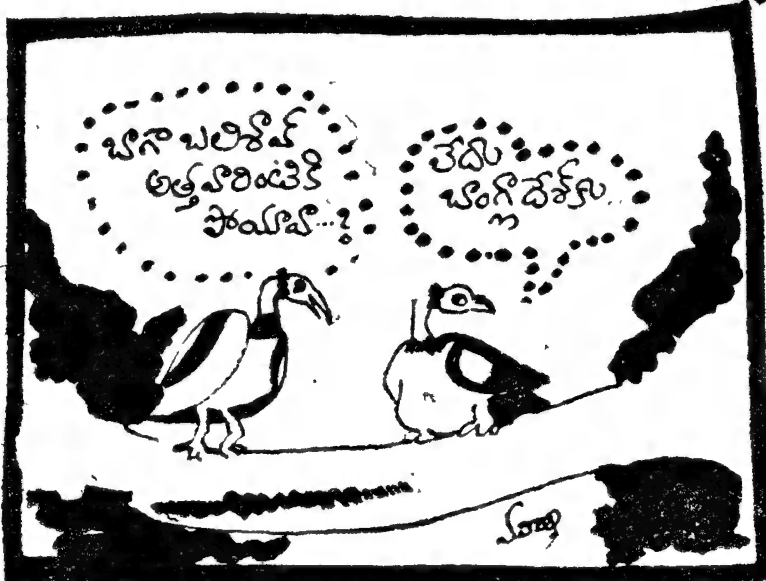
గుండె లొక్కసారి ఎవరో పిండినట్టు యింది.— బిలబిల్లాడుతూ, యిల్లంతా నిండిపోయి ఉన్న పిల్లలు,, వారిమధ్య ముడి కబుర్లు చెపుతూ, అతిశయంగా మాట్లాడే పార్వతి ముఖం ఒక్కసారి గిరున తిరిగాయి.

అయ్యో! పాపం! అనిపించింది. 'ఏమయింది? అనలు ఎలాపోయారు?' అండే గాను అమ్మని.

'అంతా అనుకోకుండానే అయిపోయింది ఏదో విషజ్వరం వచ్చి బాలుగు రోజుల్లో కన్నుమూశారాయన. ...గింపెడు పిల్లలతో సంసారం యికముందు ఎలా సాగుతుందో ఏమో? ... అనిడ ఒకటేగోల. పాపం! అవిడను పిల్లడం కష్టమైపోతోంది.' అంటూ నిట్కూర్చింది అమ్మ.

నేను అక్కడున్న రోజుల్లోనే పార్వతి పెళ్ళి జరిగి పోయింది. తండ్రిపోయిన ఏడాదిలో చేసేస్తే, కన్యాధాన సలం దక్కు తుండట — అదిగాక ఏ ఒక్కపిల్ల అగ్గినా ఆ తల్లికి కొంతభారం అగ్గినట్టేగాదా?

వరుడు రెండవ పెళ్ళినాడు. కొంచెం జబ్బున్నవాడేనట. కాని బాగా ముఖివాడు. — ఈ ముఖం పిల్లల యింట్లో





— ఒకరికంటా ఆ తమ్మాయి బలవంతం  
తోటే జరుగుతోందని విన్న నేను ఏం  
ఆశ్చర్యపోయాను. — ఒకరికి నుంచి ఉద్యో  
గం కాదని, యింకొకరికి డబ్బు దిక్కున  
లేదని, మరొకరికి అందం వచ్చలేదని —  
విన్నో వంకలు పెట్టా వెళ్ళగొట్టిన పాత్ర  
తేరా? యీ పాత్రతి అనిపించింది.

పెళ్ళి ఆ ఊళ్లోనే గుడిలో జరిగింది.  
పెళ్ళికి తరలివెళ్ళానప్పుడు ఆ యింట్లో  
వాళ్ళ దుఃఖం చూడలేకపోయాం.

అదే తండ్రి (బతికుంటే, ఆ పెళ్ళి  
ఏంత వైభవంగా జరుగును? ఇప్పుడు  
మిలిస డబ్బుతోటే యింతమంది పిల్లల  
జీవితాలు, వదువులు, పెళ్ళిళ్ళ పేదంటాలు  
అన్నీ వెళ్ళమారాగదా?

‘అఖిరికి నీ బ్రతుకేలా అయిపోయింది  
గదా తల్లి!’ అంటూ అయినవాళ్ళంతా ఆ  
అమ్మాయిని నట్టుకు ఏడుస్తూంటే, అందరి  
కళ్ళు చమర్చాయి. కాని పాత్రతిమాత్రం  
నిశ్చిన్తగా చూస్తూండిపోయింది.

‘మహా మొండిపిల్ల! నదురూ బెదురూ  
లేదు చూడు’ అనుకుంటున్నారెవరో, నెనుక  
మంచి.

కాని ఆ చూపుల్లో, — ఆ పూదయపు  
కోతుల్లోకి, తోంగి చూడగలిగిన వారికి  
మాత్రం యీ వ్రవంచంలో ఆ అమ్మాయి  
పోగొట్టుకున్నదెంతో స్పష్టంగా తెలిసి  
పోతోంది.

‘ఇద్దరితో ఆపేస్తే? — అందులో  
ఒకరు చస్తే?’ — ఆ అమ్మాయి మాటలు  
యింకా నా చెవుల్లో వ్రతధ్వనిస్తూనే  
ఉన్నాయి.

నిజమే. ఇలా అనుకుని వెనుక ముందులు  
చూడకుండా యిలా కనేస్తే మాత్రం యిప్పు  
జేసుకుంది?

— ఈ వ్రవంచంలోకి యింతమంది  
పిల్లల్ని తీసుకొచ్చి, ఆయన తప్పుకున్నాడు.  
హింస! వాళ్ళ బ్రతుకులు పీడిన వడ్డాయి.

‘నిం అమ్మా! మాట్లాడవే? మేం  
లుద్దరం ఖతమే అయిపోమా?’ అనడుగు  
తున్నాడు మా అమ్మాయి నన్ను నట్టుకు  
జుడుపుతూ.

దోయా బీన్ బచ్చా అన్నప్పుడల్లా యీ  
నెంఘటన కంటి ముందు మెదులు  
తూంటుంది.

‘ఒడ్డు. ఒడ్డు. నువ్వులేకుండా నేనుండ  
గలనా? — అలాంటి మాటలు మాట్లాడ  
కూడదు’ అంటూ జగ్గరికు తీసుకున్నాను. ●

రోజంతా మిమ్ములను తాజాగా  
ఉంచుటకై... ఒక డీ-లక్స్ టాల్కల్  
17 వినుత్తు పరిమళాలను  
పామాలివ్ పొందుపరిచింది



ఎంత అద్భుతం! ఉల్లాసకరమైన పామాలివ్  
డీ-లక్స్ తో రోజంతా మీరు తాజాగా  
ఉండవచ్చు. గంటల తరబడి సువాసనలు  
వెదజల్లుతూ, రజ్జగా నమ్మ లేనంత  
తాజాగా మిమ్ములనుంచుట కొరకై, 17  
వినుత్తు పరిమళాల సమ్మిళితం చేయ-  
బడిన దివ్యమైన టాల్కర్, మీ చక్కద  
నానికి మెరుగు దిద్దుటకై ప్రత్యేకంగా  
తయారుచేయబడింది.

పామాలివ్ డీ-లక్స్ టాల్కర్-  
బాధి చూడండి ఈనాడే!

సామాన్య



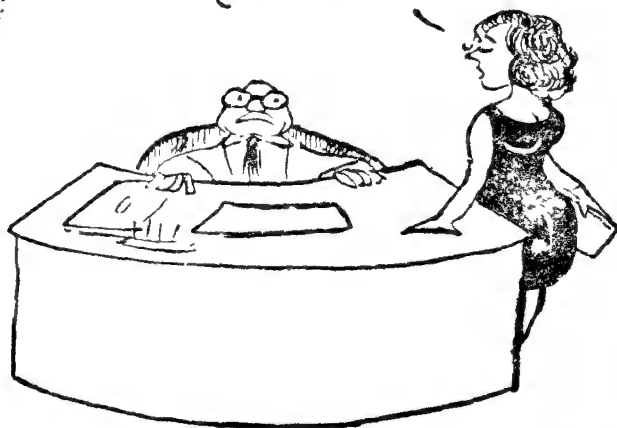


# 71-72 బిడెట్

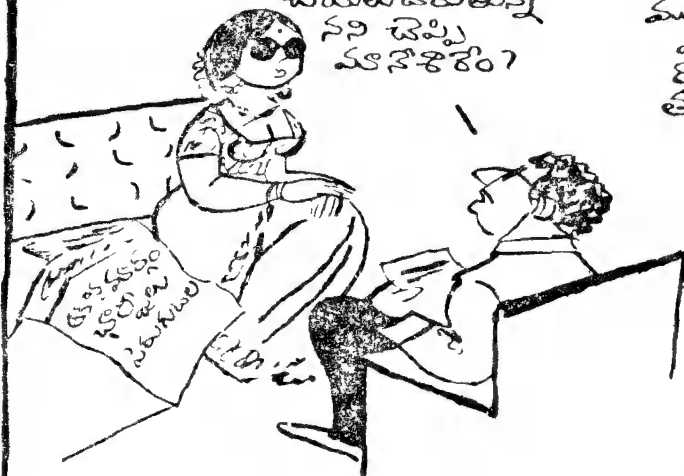
ఈ సారి బట్టలు తెచ్చి సబ్బుతోనా  
బట్టలు కడుక్కునేట్టునా బట్టలను  
తెచ్చుకున్నాం మరలాంటి!



మీరు నా జీతం పెంచాలి చీస్  
కాస్ట్యూమ్స్ ధరలు పెరిగాయి మరి!



విదేశీ యంత్రాలకు  
బయలుదేరుతున్న  
నా చెప్పి  
మానెశికేం?



నీకు నా మొదటి పైను అరవకుండా  
తగ్గవోడు రిజిస్ట్రే  
రేట్లు పెరగడం  
మరలాంటి ఉత్పాదక  
ఎక్కువ  
కొనుట  
తగ్గిందే  
కంటే!



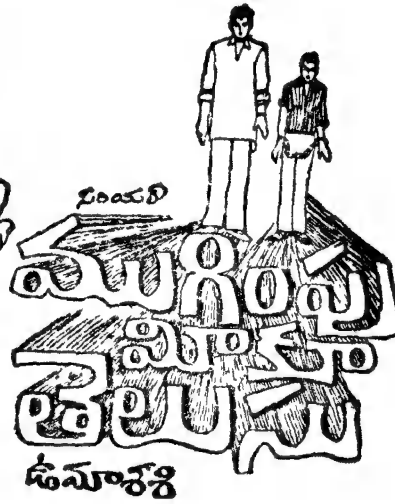
ఇటువంటి  
సమస్యలతో మరలాంటి  
చిన్న కిక్కినాడు -  
ఇప్పుడు నాకు  
పాతది మరలాంటి!



పాతవిలు  
వీలు వైంది  
వీలు!

హిస్సా





## జరిగిన కథ

పార్వతికి అందమయిన రాజారావుతో పెండ్లివుంది. బాంబాయిలో వుంటున్న రాజారావు పార్వతిని కట్టించింది మోజాలోనే చేసుకుంటాడు. రిపెన్సన్ కి వచ్చిన రాజా స్నేహితుడు మధుని పార్వతి నిరాడంబరత, బొమ్మత బాగా ఆకర్షించాయి. మధు తెల్లి రేణుక. సంఘ సేవంటే ఆమెకి చాలా యిష్టం. వాయుకురాలిలాంటి నాగమ్మ రాజా తల్లి. ఆమెకి కొడుకే ప్రాణం. రావురానికి వెళ్లిన కొద్దిరోజులకే రాజారావు సైలావచ్చినువాడని తెలిసి పార్వతి బాధ పడుతుంది. రేణుక పార్వతికి రైల్వం వెప్పింది. రాజాని వంతు చేసుకుని కొలా అతనిదగ్గర డబ్బులూ లాక్కుంది. రేణుక రాజారావు ప్రవర్తన గురించి చెప్పి పార్వతిని ఉద్యోగం వెయ్యమని ప్రార్థనం చేస్తుంది.

## 6

పార్వతి ఇంటికి వచ్చేసరికి రాజారావు నాగమ్మ కాఫీ తాగుతున్నారు. రేణుకని చూసి ఎవరికి వచ్చాడు రాజా. రేణుక కాదు దిగలేదు.

'నమస్కారం రేణుకా! రాండి తోపరికి' అని మర్యాద చూపుతూ అప్పించాడు.

'లేదండీ, వెళ్లి. అప్పుయ్య ఏమిరు చూస్తూ వుంటాడు. ఇదిగో మీ భార్య... జాగ్రత్తగా అప్పుచెప్పుతున్నాను. నరేనా?' వచ్చుతూ అంది రేణుక.

నవ్వుతూ 'మితో' రేణుక తప్పునోడు 'రెండీ' అన్నాడు.

వెళ్లిపోయింది రేణుక.

రాత్రి భోజనంబిగ్గర... పార్వతి వడ్డి సోంది. తల్లి కొడుకులు భోంచేస్తున్నారు. 'ఒరేయ్ అబ్బాయ్! నో వందరూపాయలు నా చేతికివ్వరా వాళ్ళొస్తున్నారు కూడా, కావలసిన వస్తువులు కొనాలి.'

'అలాగే నమ్మా, రేపిస్తాను.'

'ఏవరోస్తున్నారు?' మాట కలిపింది పార్వతి.

'నీ అడవడుమ, కావేరి, నా తమ్ముడు రంగనాథం... నరేనా... అయినా నీకెందుకీ గొడవంవ్వి.'

'ఎవడోస్తారు?' మళ్లీ ప్రశ్న వేసింది పార్వతి.

'రేపిడివారం. ఒరే స్టేషన్ కి కూడా వెళ్ళాలిరా. మువ్వ రోజు ఎక్కడికీ పోకూడదు.'

'నరేనమ్మా, నాకూ అలాగే ననేం లేదు.'

చేతిలో డబ్బు లేకపోతే ఒకరోజు ఎక్కడికీ వెళ్ళదు అతను.

వాళ్ళిద్దరి భోజనాలు అయ్యాక పార్వతి భోంచేసి వంటిల్లా నర్సి సావిట్రీకి వచ్చింది.

తల్లి కొడుకు కలిసి తాంబూలం వేసుకుని పేకాట అడుకుంటున్నారు. తనూ తప్పి అక్కడ కూర్చుంది. పార్వతిని గమనించేది.

నించోడు వాళ్ళిద్దరూ.

వాళ్ళని రెండంటు అడవిచ్చి పార్వతి రాజారావుతో అంది 'మితో మాట్లాడాలి.'

తల్లి మాళాదతను.

'వాలోనా? ఏం మాటలు? చెప్పు.'

పార్వతి నాగమ్మ వైపు చూచింది.

'నేనుంటే చెప్పకూడదేమారా. నే వెళ్తాలే. మీ రిద్దరూ నరసంగా కబుర్లు చెప్పుకోండి' అంది నాగమ్మ మొహం ఏర చేసుకుని. అందేగానీ లేచే ప్రయత్నమేమీ చెయ్యలేదు.

'అదేమిటమ్మా. మువ్వండు. ఏం? మువ్వంటే ఏండుకు చెప్పదు? నీకు తెలిసి యాస్యాలు మాకేం లేవు. చెప్పరాణి.' అన్నాడు రాజా నాగమ్మ వైపుకి జరిగి.

తల్లివైపు ప్రేమగా చూస్తూ అవిడ దగ్గరగా జరుగుతున్న అతన్ని చూచి ఏమిట కోవారో తెలిలేదామెకి.

'నేను ఉద్యోగంలో చేరదల్చుకున్నాను.' పొడిగా ఏ ఉపదాతం లేకుండా అంది పార్వతి.

నక్కనే బాంబు పేలినట్లు, మాళారా తల్లి కొడుకులు.

'నువ్వా? ఉద్యోగమా?'

రాజారావు నోట్లోంచి 'రెండీ' వ్రశ్చలు వచ్చాయి.

'ఏవమ్మోయ్! ఏమిటి భోరణి? ఉద్యోగం చేస్తూ రాణిలాగ నువ్వు కులుకుతూంటే ఇంటిలో వంటవరు చేస్తారనుకున్నా వమ్మోయ్! మంచిదానివే... ఇదిగో... వీడి మెత్తదనమే. ఏరా? అలా చూస్తావేమిటి? నాకనలే ఒళ్లంతా నెవ్వలు. నేననలు వంట ఇంటివైపే వెళ్ళకూడదన్నారు డాక్టర్లు... ఏమోనమ్మావ్! నాకు తెలిదు. ఉన్నాడుగా! గుదిబండని తగిలించుకున్నాడు... వాడే వెస్తాడు. ఏమిటా? మాట్లాడవేం? అయ్యో...అబ్బాయ్... ఒళ్లంతా నెవ్వలు...'

అంటూ దీర్ఘాలు తీసింది నాగమ్మ.

అప్పటిదాకా దర్జాగా తాంబూలాలేసు కుంటూ పేకాడుకుంటున్న వాళ్ళు తను చెప్పిన సంగతి విని ఒళ్ళు నెవ్వలని ఒకరు, నోటమాట రాక మరొకరూ కూర్చున్న తీరు చూచి నవ్వుకుంది పార్వతి.

'అందుకేరా! ఈ డబ్బున్న వాళ్ళ పిల్లని వద్దన్నాను...అందులో...అదిగో ఆ రేణుకా దేవి స్నేహం... ఇంకెలా తయారవుతారు?' ఇంకా ఆరలేదు అవిడ దండకం.

'అబ్బ... నువ్వుకు అమ్మా' కనిలే కాదు రాజా.

'ఏమిటి రాణి? ఎందుకు నువ్వు ఉద్యోగం చెయ్యడం? అంతగా డబ్బు కావాలనుకుంటే మీ అన్నయ్య దగ్గర నుంచి తెప్పించుకోవచ్చుగా...'

'ఉహూ... అది నాకిష్టం లేదు'

'ఇష్టం లేదా? ఏం చేదా?'

'అవును!'

'అహ! ఆలాగా! అయితే ఒక షరతు. అప్పుడే నిన్ను ఉద్యోగం చేయిస్తాను.' డబ్బుక్కున కఠినంగా మారిపోయాడు రాజా. 'ఏమిటాది?'

'నీకీచ్చే డబ్బు నాకు ఇచ్చేయూత'

నిర్భాత నోయింది సార్వతి.

'వచ్చే డబ్బులూ నీకీచ్చేనే మాటయితే నీకు ఉద్యోగం చెయ్యటా మెంతుకు?' అని పింది సార్వతి.

'కాళ్ళే పానీకీ' వినురుగా వచ్చింది జవాబు.

'కాదు ... నా ఇద్దరుకు మీరేమీ ఇవ్వడం లేదు. అందుకని ఉద్యోగం చేసుకుంటా మనుకుంటున్నా.'

'నీ ఇద్దరులేమున్నాయి పెద్ద. నలేతే... యాభయి రూపాయ లిస్తాను. అంతే... మిగతాది ఏంలేనా నాకీచ్చేయాలి.'

అది అబ్బ, ఒప్పుకు తిరలి.

అలోచించింది సార్వతి. ఏం చెప్పినా దినదిన అతడు. తాదం లేడు.

'నలే' అని వివరణ.

'నీమీటూ బాబూ' ఏదో అనబోయింది కాగమ్మ.

'నీకు తెలియ ఉంటుకోవూ'

అలా అంటూన్న కొడుకుని చూచి.

'అవునులే, నాకేం తెలుసు, నీకేది నింట్లోనో అదే చెయ్యి నాన్నా. నీ అనం దమే నా అనందం. నీ మాటెందుకు కాదనాలి నేను.' అంది వరువుమీద నాలి వేడుకుంటూ.

'బాగా చెప్పారు. అసలు ఆయనమాట విన్నాడు కాదన్నారు మీరు. అలా చేసుంటే బాగానే వుండేది.'

అంది సార్వతి.

'ఏమిటి రాణి! ఇంకా ఉద్యోగంలో చేరనేలేదు. అప్పుడే మాట అందిస్తున్నావు.' వాగమ్మ ప్రశ్న.

అదికే తెలుసు జవాబు చెప్పదలుచుకో

లేకు నార్వతి.

నాల్గ మాటలతో వచ్చుకుంటూ రాజా రావు తల్లి వక్కనే వేడుకుని నిద్రాకువక మించాడు.

\* \* \*

సార్వతి ఉద్యోగంలో చేరి వారం రోజు అయింది. చాలా ఉత్సాహంగా వుంటోంది. సోషల్ వెల్ ఫేర్ సెంటర్ ఒక పెద్ద కేంద్రం.

అనాథలకు భోజనాలిస్తూ, వీటిని స్పానింగ్ (మంటల నియంత్రణ) యూనిట్ ...వగైరా...విన్న అనుబంధ సంస్థలు వ్బాయి అందుతో... వక్క / వక్క వల్ల అతి కూడా వెళ్ళిరావలసి వుంటుంది. వయోజన కేంద్రం కూడా వుంది. సార్వతి 'జాబింగ్' రోల్ టీచర్ గా చేరింది. నింట్ వద్ద...కాళి లేకుండా. అమెక నింట్ వచ్చిందా వుద్యోగం. అదికే వచ్చిన మాత్రు మాట లేకుండా



జంతువులపంపిణీ

మొదటి రెండు రోజులు బెరుకుగా వున్నా కనిపాత్రం పురుకుగా వేసుకు పోయింది పార్వతి.

ఆదివారం నాడు విశ్రాంతి. అందులో పార్వతికి ఉద్యోగంలో చేరాక వచ్చిన మొదటి అదిభావం.

శ్రీనివాసయ్యక కూర్చుని అన్నగారికి ఉత్తరం వ్రాస్తోంది. రాజారావు ఎక్కడికో తెలియకపోయి తయారవుతున్నాడు.

నాగమ్మ గొణుగుతోవుంది. అవిడకి పార్వతి ఉద్యోగం చెయ్యడం సుతరమూ అన్నలేదు. పార్వతి ఉద్యోగంలో చేరని క్రితం ఇంటికి వచ్చి చేసింది. కానీ ఇప్పుడలా పార్వతి? సగంపని నాగమ్మ చెయ్యవలసి వస్తోంది. అందుకే ఆ గొణుగుడు. అక్కడికి ఆదివారం కాబట్టి వనంతా పార్వతి చేసింది.

నాగమ్మ పాదావిడిగా నలుగురూ పిలో పిండివంట మొదలుపెట్టింది. మధ్యాహ్నం ఇంటికి కూతురూ, తమ్ముడూ వస్తున్నారు. అసలు క్రిందటి అదివారమే జానంపింది...కానీ రాజేడు. ఈ ఆదివారం మున్నెళ్లు ఉత్తరం రాసింది కానీ. కాళ్ళకోసం పిండివంట, పార్వతి పాతం చేస్తోన్నా వద్దంది అవిడ.

గదిలో కూర్చుని ఉత్తరాల వ్రాసి కుంటోంది పార్వతి.

'ఏవరికీరాజే ఉత్తరం?' అడిగాడు రాజా.

'అమ్మయ్యకి' రాసిన కామితం కవర్లో పెట్టి కుర్చీలోంచి లేచింది.

'మాదూ వో నాలుగువేలు కావాలి కూడా రాయి. అలాగే తగిలించు అనాక్యం.'

తుళ్ళివడింది పార్వతి అతనివైపు తిరిగి 'ఏమిటి నాలుగువేలే!' అంది ఆశ్చర్యంగా.

'తక్కువకదూ' పెంబుపులుసుకుంటూ అడిగాడు. అప్పుడే ఏదో వువద్రవమే వుంటుంది ఆదివారం ఇంట్లోవుంటే అనుకుంది.

'ఏమిటంటి? నాలుగువేలు మీకు తక్కువగా వుందా? అయినా మీదుకు నాలుగు వేలు మీకు?'

'హా! రాజగారికి మరీ మేమేలా?'

'కారంకి అప్పుయ్యకూడా అడుగులాడు కదా!'

## మన గింహ...

'అడిగినప్పుడు రాద్ధూ గానీలే... ముందు చెప్పినట్లు ఉత్తరంరాయి.'

'కానీ...ఫలానా అననరంకోసరం అని రాయాలి కదా! చెప్పేగనీ రాయను'

రాజాకి ముక్కుమీద కోపం. అదినసాళానికి అంటింది. తనకి ఏదురు చెప్పడమా? అందులో పురుగులాంటి భార్య...చ...త... కొట్టే భంగిమలో మీదకొచ్చాడు.

'ఏం? ఏంకపోగారు? రాస్తోనా? రాయనా?'

జంకలేదు పార్వతి. తల అడ్డంగా తిప్పింది.

అశ్చర్యపోయాడు రాజారావు. మునుపు కొట్టడానికి చెయ్యిత్తడానికి ముందే 'కొట్టకండి' అని ఏడ్చేది.

ఇప్పుడంత దైర్యంగా నిలబడింది నిర్లీన చెయ్యి దించేకాడు.

'మీరు కారణం చెప్పేగనీ రాయను' అంటి విశ్వలంకా.

అటుతిరిగి నంటింట్లోకి పోతూ అంది.

నాగమ్మ గుమ్మందగ్గర కొచ్చి నిలబడింది. కొడుకు లేకలు విని వచ్చింది. అవిడ కిప్పుడు కోడలుతో కొడుకు పోల్లా జాలని లేడు. అందుకని కాంతలుద్దామని ఉద్వేగంతోనే వచ్చింది. కానీ...ఆ పని అవిడ వల్ల కానీ.

కొడుక్కో ఏదురు నిలిచి వున్న విషయం వున్నట్లు చెప్పడం, తప్పుచెయ్యడంతోనే మందలించడం—లాంటివి అవిడ ఎప్పుడూ చెయ్యలేదు. కొడుకు చేసే ఏ పని తప్పు కాదని అవిడ ఉద్వేగం. కొడుకుని కాదని అవిడ ఏమీ చెయ్యలేదు. కానీ...ఇప్పుడు కూతురు, తమ్ముడు వస్తున్నారు. సరేగా ఈవేళప్పుడు కొడుకు కోపం తెచ్చుకోడం అవిడకు నచ్చలేదు. అవిడకు తెలుసు కొడుక్కో కోపం వస్తే మరీగామా రోజు వుంటాయో!

అందరినీ తన్ని తగిలేస్తాడు... బాబుకి కోపం రానీయకూడదు.

'ఏమే రాజీ; బాబుకెందుకు కోపం తెప్పిస్తావు?'

'ఉద్యోగం చేస్తోంది కదమ్మా...గర్వం... మనమాట లేక్కలేదు.'

'పంపించేస్తే నీ ఫుట్టింటికి.' 'కుక్కకూడిన, అబ్బిటి ఫుట్టింటికి'

జంతువులపంపిణీ: మరీ అదిలా పాగే దెలా?'

'ఫుట్టింటికి పంపుతారా? అదేం కుదరదు...'

అంది పార్వతి భీమాగా 'నే వెళ్ళను'... గట్టిగా అని వంట గదిలోకి వెళ్లిపోయింది పార్వతి.

కానీ అప్పిదిరాజో నాగమ్మ పోతే... తమ్ముడు రంగారాథం, నాగమ్మ కుడితులం కానీ అతనిమీద కలగవేసుకోడు ఏ విషయం రోమా కూడా.

మొగ్గు రికి క్షారిమీదనడి తిరగడమే వని పాతంత్రం పార్వతి ఇంటికి వచ్చేసరికి ఎవ్వరూ ఇంట్లో వుండదు. పక్కంటివారి నడిగి తాళంపెరి తీసుకుని తలుపు తీసుకుని ఇంట్లోకి వెళ్లి అమ్మకు కానీ పెట్టుకు తాగి వంట వ్రాయుతూ చెయ్యడం పార్వతి దైకండిత భార్య కమం.

కోజా తాగే పు మూ య మే అటూ పాతంత్రం ఇంటికి వచ్చిన పార్వతి తలుపు తెరిచి తోనరికి వెళ్ళింది. ఉత్తరం పడి వుంది. అప్పుయ్య వ్రాశాడు. మెత్తిగా కవరు దించి కామితం ఇంటికి తీసింది. కామితం మడతలో చేతి వుంట నాలుగు వేలే... ఉత్తరం వదలింది మెత్తిగా.

చెత్తి.

నీవు వ్రాస్తే డబ్బు పంపించననుకున్నావా? బావగారు నీవు వ్రాసినట్లు పుత్రరం వ్రాశారు, నాలుగు వేలు రావాలంటూ. చాలా అవనరంబ కదా! తన చేత చేక వంపనున్నాడు. అలాగే పంపుతున్నాను.

మచ్చు సుఖంగా వుండడమే నాకు కావాలి పింది. ఎంత డబ్బు కర్పయినా సరే...నీ సుఖం కోసం నాలుగు వేలేమిటి పార్వతి ఎన్ని అక్షయ కర్పయినా ఏదీ ... నీవు పోయిగా వుంటే అంతే నాలు.

వదిన కులాసాగా వుంది. ఎప్పుడూ నిమ్మ తలుచుకుంటూ వుంటుంది.

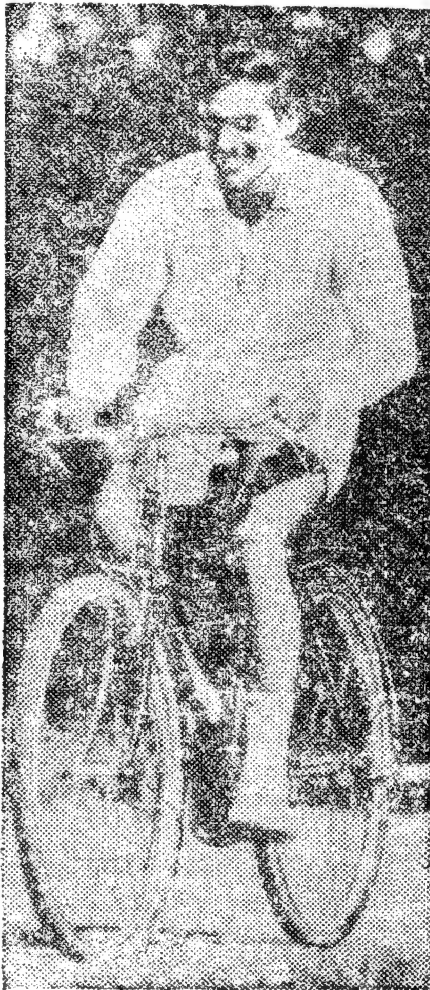
నాన్నగారి నంగతి తెలుసుకదా! ఎప్పుడూ కేసులు, క్షయింట్లు తప్ప చేరే గొడవ లేదు. అమ్మ తీర్మానాత్రంకి వెళ్ళింది వాళ్ళ వాళ్ళతో.

ఎంత డబ్బు కావల్సివో అడుగు మొహమాట వడకు.

408



భారత జట్టు  
వైస్-క్యాప్టెన్  
వెంకట్రావుపన్  
దేహదారుడ్యాన్ని  
కాపాడుకోడానికీ  
ఫీలిప్స్ సైకిలు  
ట్రోఫీ తారు



**ఫీలిప్స్**

వి.వి. ఫిలిప్స్ లిమిటెడ్, ము.నె.పా.

రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్



భారత జట్టు గొప్ప ఆల్ రౌండ్ మెన్. అతడు క్రికెట్ అతని సమయాల్లో బ్యాటర్ అండ్ బౌలర్ సైకిలు ట్రోఫీ తారు. అందువల్లే అతను క్రికెట్ జగత్తులో సేర్వేద బ్యాటర్లు గడించగలగలుగుతారు. అందుకే అతనికి సైకిలు ట్రోఫీ వలె చాలా మేలు కలుగుతుందన్న నమ్మకం వున్నది.

ఇది అందరూ తెలుసుకోవలసిన నిజం. ప్రపంచ ప్రసిద్ధి చెందిన ఫిలిప్స్ సైకిలు మరుకైత యువకులకి మిక్కిలి శ్రేష్టమైనది. దానికోసం ప్రత్యేకమైన పొగసు వున్నది. అందులోని లాగాలన్నీ శ్రేష్టమైన డిజైన్స్ చేయబడినందున అది అభివ్రంబుగా వుంటుంది; పొహ్లా వదులుతుంది. మీకు స్కూలులో లేక మోటారు సైకిల్ కోసుకున్న నేవరకూ ఫిలిప్స్ సైకిలువే ట్రోఫీ అంది. అ తర్వాత ఫిలిప్స్ అమ్మడం పెద్ద పనుల్లోని లాభం. దానికెప్పుడూ మంచి ఫలితం కలుగుతుంది.

దురుక్తమైన యువకులకి  
**ఫిలిప్స్**



భారత జట్టులో కయాత చేయడానికి  
దీని సైకిల్స్ అనే ఇండియా  
అంబుడ్స్, ముద్రాకు-55 బాక్సు తాగుతూ  
బ్యాంక్ ఇన్స్ట్రుమెంట్స్ అండ్ ఇండియా  
లిమిటెడ్, ముద్రాకు-55, న్యూఢిల్లీ వారి వారు.

TIC/PH/4575

**అవ్వయ్య**

రామకృష్ణ

పిళ్ళరి రాకమీదను తాళి కోసం వచ్చింది. తల్లిమీద, అమ్మగారి మీద, కదిలినది, అల్లిమీద, తల్లిది మీద... ఈ రోజు మీద... నీటిలో మునుగ్గులు? అన్నగారి మీద వచ్చిన కోసం ఇల్లో ఏగిరి పోయింది. పిచ్చి అప్పయ్య! ఏమో అనుకుంటు... ఉత్త అమాలుకుడు. తను ముఖంగా పుంటి విచ్చి అక్కలు అర్చయివా ఫర్వాలేదు. కానీ... అను ముఖంగా లేదుకదా! అదను మానుకునే నెర్పాడుకదా! అయినా తప్పించుకు వంతు? కానీ అంటే తనే కానీకదా... అలోతన తాళి మీదకు ముగిసింది. తన కంతుకం తుత్తరం తాళివచ్చుమాట తాళి, ఎంత అన్యాయం? ఇలాంటి వ్యక్తి దేవికయినా కనుక్కుకు. పిళ్ళరికింతుకుంది పిళ్ళరి.

మొదట కానీ కామకు తాగింది. దుగిరిక తాళికి పిళ్ళరితో సాన వుంది. అందరూ అరు గంటలకి కళ్ళిళారు. రాజారావు మాత్రం తాలేదు. ఆలోపుగా పిళ్ళరి పిళ్ళరినంచేసి వంట ప్రయత్నాలు జరుపుతోంది. 'అమ్మాయీ! కానీ వుంటు కాస్త ప్రయత్నం ఈ ప్రాణానికి మహి అలరటగా వుంది' అన్నాడు రంగనాథం పిళ్ళరిని పిలుస్తూ.

**మొగింప**

అలాగే తాళియేగానూ' అంది పిళ్ళరి.

పిళ్ళరిగంటుకు ఇల్లు చేరాడు తాళి. విచ్చిగంటుకు ఇల్లు చేరాడు రాజారావుకు కానీ తాళిగంటు అలవాటు. కానీకన్న చేతి కందించి అన్నగారు ఇచ్చిన చెక్ కూడా అందించింది. అక్క గుక్కలో కానీ తాగిన వెళ్ళు చూడుకుని, 'మైగడీ, బాలుగువేలు, మీ అప్పయ్య దింక మంచివాడు తాళి.' గట్టుగా పిళ్ళరిని కుక్కుకు కుదిరి కదిలిపెట్టాడు.

మర్నాడే అన్నగారికి ఉత్తరం వ్రాసే నీంది.

అప్పయ్య: రాసిన ఉత్తరం. వందన చెక్ అందినది. పిళ్ళరి చెప్పిలో నా కర్మం కావడంలేదు. విచ్చరినిదిగా అర్చుచేసి వ్యక్తుల చేతికి డబ్బు వున్న లంగా ఇచ్చేయ్యకూడ దన్నయ్యా. ఊరికే వచ్చిన డబ్బుకి కూడా విలువ వుంటుందని వాళ్ళకి తెలియ. వేను వ్యయంగా ఉత్తరం రాస్తేగాని డబ్బు వంతుకు. ఎంత ఏట్లో వెయ్య ముక్కలు. ఇప్పటిదాకా ఆయనకి మచ్చిచ్చిన

తెచ్చి తాళి తాళి. అ తచ్చి దుర్బినియోగం అవుతోంది.

పి వరిపి తుల్లో మా వేను, వా చేతుల్లో వ్యయంగా (వా తమ్మారీ తెలుసుగా) కాస్త గానీ డబ్బు వంతుకు.

పి వెల్లి, పి ర్య లి.

ఉత్తరం వంతుకాక మనమ్మకి పిమితం దిక్కింది పిళ్ళరికి.

రోజులు, వారాలు, వెలలు దొర్లి పోతున్నాయి. పిళ్ళరి జీవితంలో ఏమార్పు లేదు.

వోనాడు... వదిలంటుందే... బాలవివార్లో అడుగు పెట్టిన పిళ్ళరికి ఆయా ఎదురు వచ్చింది.

'ఏమ్మా అలా వున్నారా? ఒంట్లో బాణ తేలా?'

అవును! ఒంట్లో నలతగావుంది. ఒంట్లో బయలు దేరినవ్వడు బాగానే వుంది. ఆంతుల్లో ఏమిచ్చింది. కడుపులో తిప్పింట్టు అమ్మ తేనీన్ దగ్గరకు వరిగెత్తింది.

ఆ బాధకు కళ్ళలో నీళ్ళొచ్చాయి పిళ్ళరికి. కడుపులోదంతా వచ్చేసింది. మొహం పిళ్ళరి కడుక్కుని గదిలో సోఫాలో కూర్చునేసరికి మేట్రన్ నవ్వుతూ దగ్గర కొచ్చింది. అవిడ ఓలామినన్. ఎంతో మంచిది. ముఖ్యంగా... యాభయపై బడ్డ అవిడ పిళ్ళరితో ఎంతో ముచ్చటగా సన్నిహితంగా మనలుతుంది.

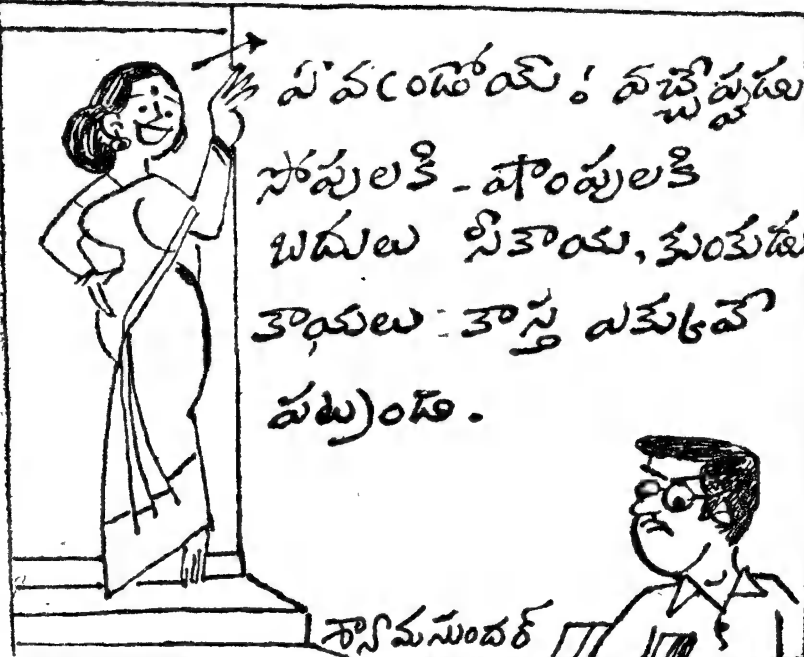
'ఎలా వుండమ్మా వంట్ ఆయా వరిగతుకొచ్చి చెప్పేసరికి కంగారుపడ్డాను, అల్లె... ఏం లేదు... ఇది ఇలాగే వుంటుంది' అంది పిళ్ళరిని వరిక్కుగా చూస్తూ.

పిళ్ళరి పులికిపడి అవిడ కళ్ళలోకి చూచింది. ఇంకా నవ్వుతూండి ఓలామినన్.

'అంతవమ్మా, దాక్ష తెప్పించరా? వెంటపిండి కదూ, కాస్త విశ్రాంతిగా వుండాలి'

పిళ్ళరికి నవ్వుతూ కుంగిపోయాను. అయితే ... అయితే... ఈ కడుపులో తిప్పంతా అందుకే నన్నమాట.

'ఒంట్లో మరి బాగలేనట్లుంది. పెంపు పెట్టి వెల్లిపో. బాగా విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. మనమలో కెంగ పెట్టుకోకూడదు.'



పవండోయ్! వచ్చేప్పుడు సోపులకి - పోంపులకి బదులు సీకాయ, కుంకుడు కాయలు కాస్త ఎక్కువ పట్టండి.

సామెతలు

అవిడకి పార్వతీనగతి కొంచెం తెలుసు.  
లేణుక చెప్పింది మీ మనస్కి. అందుకే  
పార్వతీ అవిడకి వివరీతమయిన అధి  
మానం. ఇంటికి వంపేసింది పార్వతీవి.

ఇంటికొచ్చి విశ్రాంతిగా వక్కమీన  
బాటింది పార్వతీ. ఇంట్లో ఎవరూ లేరు.  
మామూలే. ప్రతిరోజూ చిక్కడికో ఒక  
నోటికి పోతారు నాగప్ప, కావేరీ, రంగ  
నాథం. వాళ్ళనుకున్న మాటలబట్టి—ఒక  
రోజు గీతాపారాయణ జరిగేనోటికి, ఒక  
రోజు సినిమాకు, మరోసారి పిల్లల్లో వింతలు  
చిశేషాలు చూడాలికి ... పేసీతుల ఇళ్ళకు  
అని తెలుసుకుంది పార్వతీ.

కావేరీ అవ్వడవ్వడు డాక్టరుదగ్గ రకు వెలి  
రావడం, ఒకొక్కరి ఇంటికి రాకపోడం పార్వ  
తీకి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేది. కావేరీ ఎల్లరడ  
కళ్ళను చూచి తాగుడు అలవాటుకూడా  
వుండేమోనని పార్వతీ అనుమానం.

ఆ అన్నకు తగ్గ తోబుట్టునే అను  
కుంది పార్వతీ.

వక్కమీద వడుకునే ఆలోచిస్తోంది.

తనకు నెల తప్పేందని తెలిసిన పార్వతీకి  
మొదట విభావనూ అనిపించలేదు. ఏమీ  
అనిపించక మనసు శూన్యమయింది. కానీ...  
కానీ...కొంతసేపటికి ఒళ్ళంతా తేలికయి  
అనందంగా అనిపించింది. ఒకలాంటి హాయి  
...మత్తు...తనకంటూ ఒక బాబు...తన  
ప్రాణం...తనరక్తం...తలుచుకుంటున్నకొద్దీ  
తెరలు తెరలుగా సంతోషం వేసింది పార్వ  
తీకి. బాబుని గురించి వగటికలలు కంటూ  
అలాగే వడుకుని నిద్రపోయింది.

రెండు రోజులుగా నెలతగా వుంటున్న  
పార్వతీని చూచి నాగప్ప, కావేరీ కూడా  
నంగితి తెలుసుకున్నారు.

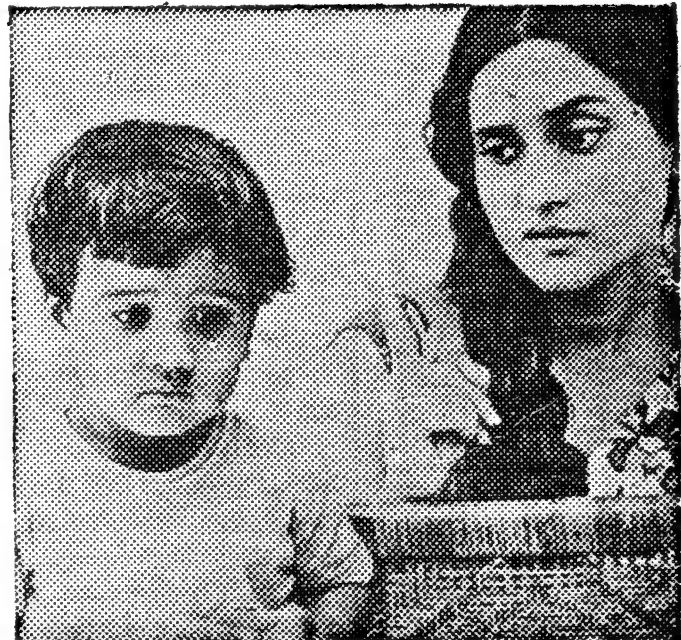
‘అయ్యో, కడుపుతూ వుండడం కూడా  
ఒక భాగ్యమేనా? మరి అంత ఇదా?’  
అంది నాగప్ప. ఒకరోజు రాత్రి అందరూ  
కోజనాలు చేస్తున్నప్పుడు.

‘ఎవరి నంగతమ్మా?’ రాజా అడిగాడు.

‘ఇంకెవరి నంగతి నాయనా? మీ అవిడ  
నెల తప్పేనట్లుంది. ఈ రోజు వంటకూడా  
చెయ్యలేక పోయిందిట.’

రాజాతావేం మాట్లాడలేదు. అతని  
ఉద్దేశంతో అదేం పెద్ద చెప్పకొతగ్గ విశేష  
మేం కాదు.

అందుకే అతనేం మాట్లాడలేదు. తల్లి



## మీకు అజీర్ణంవల్ల బాధగా వుంటే పిల్లల మీద కోపగించడమెందుకు?



హ్యూలెట్స్  
మిక్స్చర్  
జీర్ణశక్తికి  
ఉపకరిస్తుంది

మీది అజీర్ణం వారవడుతున్నారా?  
శిశువునా బిడ్డ ఎక్కువగా పుట్టుతూ  
ఇంటివల్ల అనారోగ్యంగా వుంటుంది.  
విశ్రాంతికోవలసింది. అలాగే అలాగే  
జన్మించింది. కాబట్టి మీదే తల్లిగా  
మీది నవ్వుతూ, హాసంగా వుండండి  
లేకపోతే మీ బిడ్డలు వారవడతారు.  
తెలుసే బిడ్డలెక్క, మిక్స్చర్ తీసుకోండి.  
అది చాలా త్వరగా, శక్తివంతంగా  
వనితేనీ కడుపుబాబుని తొలగిస్తుంది.  
అది కడుపురోవలం గల వనంవంతి  
ఒక పొరను కల్పిస్తుంది. అప్పు వదల్డానికి  
విడ్డూరింది. అలాగే నులంబా  
శక్తివంతంగానీ తోడ్పడుతుంది.  
హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్ బిల్లం  
జీర్ణకో వ్యాధులకుమారు చాలా మందినీ,  
విరేచనాలని అనికల్పడానికి హ్యూలెట్స్  
మిక్స్చర్ (నల్లని మూత) వారంది.

సి.జె. హ్యూలెట్ అండ్ సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్  
150A/2, వాంట్ రోడ్, మద్రాసు-2. CML/6092

# మూలశంకకు

త్వరగా  
నమ్మకమైన  
హెడన్ సాతో  
చీకిత్తును పొందండి  
-శస్త్రచీకిత్తు  
అవసరములేదు!

DELHI-110017

పదాం చెల్లింపుపై ట్రాన్స్ ఫెరరు

మొ. రూ. 165/-  
(గ్యారంటీ)  
వెళ్ళు రూ. 5/-  
50 రూ. చెల్లింపు



బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా పోస్టల్ ట్రాన్స్ ఫెరరు  
అంది. ప్రతి గ్రామానికి స్వయం సేవకేంద్రం  
అవసరము. వివరములకు లేట్ వ్రాయండి:

SHEBA SALES (23)  
Roop Nagar, Delhi-7.

అలోగ్య సాధనములకు  
మరియు ఆరోగ్యములకు  
అలోగ్య అధ్యయనములకు

లో ధ్రు

గత్య సాధనము, ముఖ్య ప్రవచనములకు

గర్భ రక్షక

వైద్యులు, మందుల కేంద్రములకు

మాదిఫల రసాయనం  
ప్రవాహనం అందుకు, కీర్తిద్రుతికి  
సా భాగ్య శాంతి

68 సంవత్సరములు పైన  
ప్రసిద్ధి వందల వేలములు

తేనెరి కుటీరం ప్రెసేట్ లిమిటెడ్  
మదరాసు-14.

విజయవాడ

కారామ అనంత ఫోటో (విజయవాడ)  
విజయవాడ.

## మొ గింపు...

మాట ఎప్పుడు అతివేస్తూ తనని గొడవ  
చేస్తాడేమో అనుకుంది పార్వతి. కానీ రాజా  
అసలావిషయమే వట్టింపుకోలేదు.

'పార్వతిగారూ! మీకు ఫోన్ వచ్చింది'  
అంటూ వక్క వాటాలోంచి మధ్య కేకే  
పింది. గదిలో పడుకుని వంటింటి కబుర్లు  
వింటున్న పార్వతి వెంటనే లేచి పక్కంటికి  
వెళ్లింది, రిసీవరు అందుకుంది. అవతలి  
శైపుమంచి రేణుక.

'కంగ్రాట్సు పారా! ఏమిటి చెప్పనే  
లేదు.'

'ఏం చెప్పమన్నావ్ రేణూ! నీకెలా తెలి  
పింది?'

'ఫీలామీన్స్ చెప్పింది ఇప్పుడే ఫోన్ లో.  
ఏదో పనిమీద అవిడకి ఫోన్ చేశాను... అవిడే  
చెప్పింది. నేను కూడా పీకో నుంచి టుట  
వార్త చెప్పితి పార్వతి.'

'చెప్పి. ఇంకా సందేహం నిండుకు?  
చెప్పేయి. రనివంద్ర వస్తున్నారా?'

'ఉ...'

'ఎప్పుడు?'

'శైవాళం'

'హోహోహో. ఎంత మంచి వార్త  
రేణూ! పో... మార్గరేణూ పెళ్లికాతురై  
పోతోంది...'

తిమ్మగా పిగ్గుతో కూడిన వత్స విని  
పిందింది ఫోన్ లో పార్వతికి.

'పార్వతి! పెళ్లి ఇంకా వెళ్ళాల్సింది.  
ముహూర్తం నిశ్చయించేశాం. బజారు నమ  
అన్నిటికీ నిమ్మ తీసితడలా. నగలు, దీరలు  
మన్నే దిద్దిక వెయ్యాలి... నరేణా ... ఇప్పుడే  
నీ బంగారం వచ్చేదామని వుంది కానీ ...  
నీ సూర్యకాంతం...'

'క్ష ... రేణూ. అంతా ఇట్టే వ  
వున్నాడు.'

'తెలుసులే... రేపు కలుజ్జం

'జో. క్ష.'

పార్వతి ఇంట్లోకి వెళ్ళేసరికి రాజా  
గుమ్మంలోనే ఎదురయ్యాడు.

'ఏమిటి రాజీ? ఎవరు ఫోన్ చేసింది?'

'రేణుకంకి' లోపలికి వచ్చిస్తూ అంది  
పార్వతి.

'ఏమిటి సంగతి?'

చెప్పా? తమ్మ? అని నెంకెలుంచింది  
పార్వతి.

'నీకే కాదు' అని పలుకు వెంటనే

భార్య నమాధానానిక్కుడా విడుదలచే  
కుండా వంటింట్లోకి వెళ్ళాడు రాజా.

బ్రతుకుజీవుడా అనుకుంది పార్వతి.

తను కూడా అన్నం తిండామని వంటిం  
ట్లోకి వెళ్లింది. మగవాళ్ళ భోజనాలు  
అయ్యాయి కదా అనుకుంటూ.

'నరేణమ్మా' అంటూ రాజారావు తన  
వూస పిద్దిలోకి వెళ్లిపోయాడు.

'ఏమిటి సంగతి?' అడిగింది పార్వతి  
పుండలబ్బలేక.

'ఏమీ లేదోయి మరదలా! రేపు తెలుగు  
పినిమా ... మార్కింగ్ డోకి వెడుతున్నాం.'

'దీం పినిమా వదిరా?'

అన్నం విన్నట్లోకి వడ్డించుకుంటూ  
అడిగింది పార్వతి.

'ఏమీ పినిమా అయితే నీ కేందుకే  
రాజీ! వోవలేనిదానివి. పినిమాలు చూడ  
కూడదమ్మా' అంది వెలుకారంగా.

'మరదలా! నీ కిష్టమైన పినిమా  
దేలే ... మల్లీశ్వరి' అంది కావేరి పెద్ద  
తెల్లుప వచ్చుతూ.

'అబ్బ అంత నవ్వేమిటి గుండెలు దడ  
దడలాడేలాగ' అనుకుంది పార్వతి. రాజా  
కూడా అంతే... అంత గట్టిగా నవ్వు  
లాడు.

ఒకరోజు మల్లీశ్వరిలో పాట కూనిరాగం  
తీస్తాంటే ఆ పాట, ఆ పినిమా అంత  
ఇష్టమా అని అడిగి తెలుసుకున్న కావేరి  
ఇప్పుడు ఇలా మాట అంటిందింది.

ఏం మాట్లాడకుండా అన్నం తినసాగింది  
పార్వతి.

మల్లీశ్వరి... ఆ పూసా స్వప్నకోకలోకి  
తీసితల్సింది పార్వతిని.

మల్లీశ్వరి! ఎంత అద్భుతవంతురాలు!  
ఒకరిని ప్రేమించి ఆటనిచేతే ఆరాధించ  
బడిన ఆమె ధన్యజీవి.

నాగరాజు ... మల్లీ ... తలుచుకుంటే  
హాయిగా వుంది. వెంటనే మధు గుర్తు  
కొచ్చాడు... మధు...

ఆ రాత్రంతా మల్లీ, నాగరాజు ...  
మీరు ... నడే నడే మనసులో మెదులుతూ  
పార్వతిని నిద్రకు కూరం చేశాడు.

(ఇంకా ఉంది)



# విశ్వవిద్యాలయాలలో వ్యవహారికం

■ వ్యవహారికానికి వ్యవహారికభాష మనయోగింపడంలో తప్పలేదు. ఎందుకంటే అది ఎన్నాగూ వ్యవహారం గినుక. వ్యవహారం అంటే ఏమిటి? ఇదిగో—ఇది వ్యవహారమే! నమకాలిన పరిస్థితులపై చర్చ గాబట్టి ఇది వ్యవహారం. కాబట్టి ఈ వ్యాసాన్ని వ్యవహారిక భాషలో వ్రాస్తే తప్పలేదు. ఇట్లాగే ఉత్తరాఖ్య, దినపత్రికలూ, తాత్కాలిక ప్రయోజనాన్ని ఆశించి వ్రాసే వ్యాసాలూ, కథలూ, సినిమాలూ ఇలాంటి వన్నీ వ్యవహారిక భాషలోనుంటే తప్పలేదు.

నేడు ప్రజలు మాట్లాడేభాష వ్యవహారిక భాష అనడంలో చిక్కులేదు. మన ఆవనరాలకు వ్యవహారిక భాషలోనే వ్రాస్తే తప్ప లేదని పైన తేలిపోయింది. అయితే ప్రశ్న యేమిటంటే—వి వ్యవహారికభాషను భాదాలి? అన్నది!

తెలుగుదేశంలో నాలుగు రకాలైన వ్యవహారిక భాషలున్నాయి. ఇంకా చాలా ఉన్నా—

1. కృష్ణా గుంటూరు జిల్లాలో మాట్లాడేభాష.
2. గోదావరిజిల్లా భాష.
3. రాయలసీమభాష.
4. తెలంగాణభాష—అనే ప్రధానమైనవి.

ఈ నాలిగింటిలో మన నిత్య వ్యవహారికానికి యే మాండలికాన్ని వాడుకుందాం! ఎవడిభాష వాడికి గొప్ప. రాయలసీమవారి భాషను గుంటూరువారు యానగా ఉండని అనుకున్నట్లే, రాయలసీమవారికి గుంటూరు వారి భాష యానగా ఉంటుంది! రాయల సీమవారు తమ భాషలోనే అవలెన తెలుగు ఉందనుకుంటే తప్పేముంది? వాళ్ళలా అనుకుంటున్నారని ఆ వ్యవహారిక భాషనే తెలుగులో ప్రామాణికమైన వ్యవహారికం అనుకుందామా! 'కర్ణి' 'బట్టి' అందామా! రాయలసీమవారికి బట్టి అంటే కర్ణి అని అర్థం! కోస్తా జిల్లాలో దానికి గేదె అని అర్థం ఇలా యెన్నో పదాలున్నాయి!

గుంటూరు కృష్ణా జిల్లాలో చదువు కున్నవారి సంఖ్య యెక్కువ. వీళ్ళ రచన లన్నీ ఇక్కడి వ్యవహారికంలోనే చేశారు. అమాయకులైన ఇతర ప్రాంతాల ప్రజల మాండలికాన్ని అరవాలు చేసుకుని ఈ విధంగా రచనలు చేయడం సాగించారు. దానితో నేడు వ్యవహారికభాష అంటే కృష్ణా, గుంటూరు భాష అయింది. రాయలసీమ, తెలంగాణ ప్రజలు రచన చేయాలంటే కష్టపడి ఈ వ్యవహారిక భాషలో వ్రాయాలి. అలాకాక తమభాషలోనే వ్రాస్తే వారికి చాలా సులువుగా ఉంటుంది.

ఆ ప్రాంతాలవారికి నేడు ప్రామాణికం

అని చాలామంది అనే ప్రతికా భాషను నేర్చుకోవడం గ్రాంథిక భాషను నేర్చుకోవడం లాంటిదే!

అక్కడి విద్యార్థులను వ్యవహారిక భాషలో సమాధానాలు వ్రాయమంటే తమ మాండలిక భాషలో న్నతేనే సులువుగా వ్రాస్తారు. ప్రతికాభాషను వ్రాయడం కంటే గ్రాంథికభాషను వ్రాయడమే వారికి సులువు.

ఎవరి మాండలికంలో వారు వ్రాయాచచ్చునంటే లెక్కలేనన్ని భాషలు వుండతాయి. అది వచ్చింది లోకి రావడం చుకున్న యే సమాజమూ ఇట్టి స్థితిని కోరుకోదు.

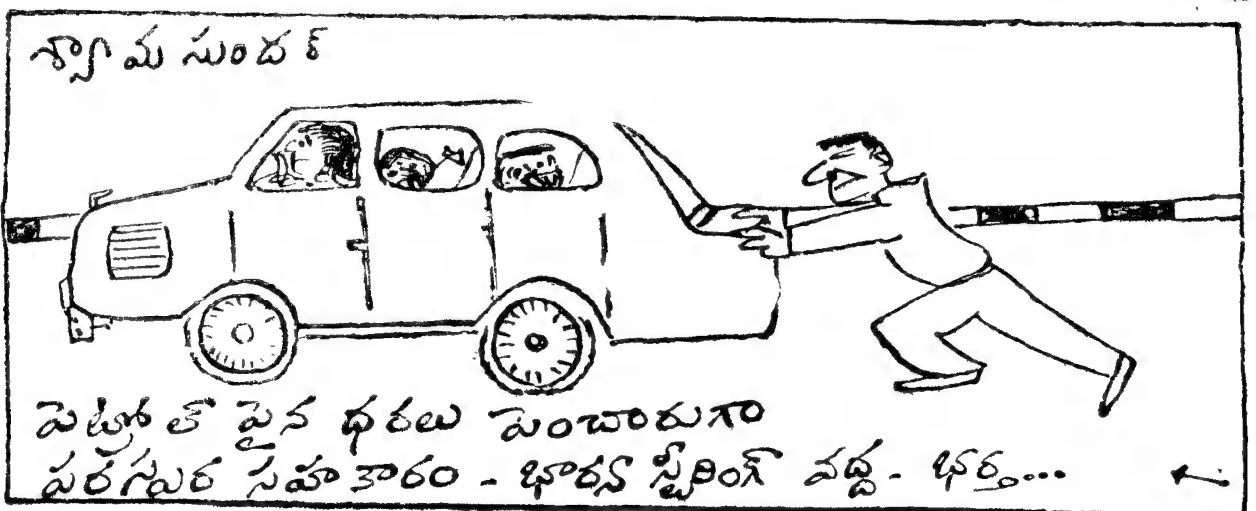
విశ్వవిద్యాలయంలో వ్యవహారిక భాషను పెడితే అది మన అంగరక్షకు చిహ్నం అవుతుందనడంలో సందేహం లేదు.

ఎందుకంటే విప్లవిడిగా సంపరివర్తన అనాగరకతకు గుర్తు.

కొన్ని కట్టుబాట్లు పెట్టుకొని మేజిగడం నాగరకతకు చిహ్నం.

మనం అనాగరకదశలో మున్నవగుట వ్యవహారిక భాషనే వాసుకున్నాం. నాగరిక దశలోకి వచ్చామనుకున్నప్పుడు భాషకు కట్టుబాట్లుచేసి, భాషకు ఒక రూపం మరిచారు.

(56వ పేజీ చూడండి)



# జనమీదూరం



## పి. గణపతి శాస్త్రి

★ దీవాతిదీనంగా, జాలిగా, నవ్వుగా ఎడతెగని ఏడుపు!

ఎవరిది చెప్పా ఆ ఏడుపు! క్రమ క్రమంగా అది నవ్వుబడి నెమ్మదిగా, అగి పోయింది.

అప్పటికింకా బాగా తెల్లవారలేదు. చెల్లమీది కాకులు కాపుకాపుమని అరుస్తు వ్వాయి. కొంచెం చలిగా ఉంది. అందుచేత మళ్ళీ అలాగే దుప్పటి మునుగు పెట్టుకుని వెడుకున్నాను.

తిరిగి మరింత హృదయవిదారకంగా నవ్వుగా జాలిగా అదే ఏడుపు! ఉలికిపడి లేచాను. అది మా ఇంటి వీధి ఆరుగుమీది వించే వివబడుతుంది. ఇవతలికి వచ్చి, వోరగా వేసిఉన్న తలుపు తెరిచి చూశాను.

దుమ్ముకొట్టుకున్న ఎల్లటికైల్లు గుడ్డి వెలుగులో నవీవాడొకడు గుక్కతిప్పుకో కుండా గొంతెత్తి రాగాలు పెడుతున్నాడు! పుట్టుటి నాకంతా తోధనదీంది! వాడు మా

పనిమనిషి నాగమ్మకొడుకే!

ఆ పిల్లవాడికి ఇంచుమించుగా మూడే ఖంటాయి. పొట్ట బాగా బూరటిల్లింది. కాళ్ళుచేతులు నవ్వుబడ్డాయి. బుగ్గలు రెండు వాచాయి. ముఖం పాలిపోయింది. కామెర్ల జబ్బేమో, కళ్ళు కొంచెం వచ్చబడ్డాయి. జాబ్బు చిందరవందరగా జీరాడుతుంది. ఉండి ఉండి మరింతగా గొంతెత్తి ఏడుస్తు న్నాడు. వాడి ఆ కోశం వింటూంటే ప్రపంచంలో దుఃఖం అంతా ఆ చిన్నారి గొంతు లోనే గూడుకట్టుకున్నట్టు వినబడింది. దానిలో ఎంతటి దారుణయాతన!

వాడి కింతకుమునుపు కొన్నాళ్ళపాటు జ్వరంకాసి నిమ్మలించిందని విన్నాను. అది మళ్ళీ తిరగబెట్టి, చిట్టచివరికి ఇలాగ కడుపులో పెద్దబల్లగా మారిపోయింది కాబోలు! ఆ జబ్బు ఇంతగా వడిదిరి పోయిందని నాకు తెలియదు. నేను మరి ఆ ఏడుపు వినలేక పోయాను.

‘నాగమ్మా! నాగమ్మా!’

గట్టిగా పిలిచాను. మా ఇంటి పెరట్లో అంటు తోముతున్న నాగమ్మకిగాని ఆ పిలుపు వినబడలేదేమో, అని మరింత గట్టిగా కేక పెట్టాను.

చేస్తూ చేస్తూన్నవని అలాగే విడిచి పెట్టి, చేతులు తుడుచుకుంటూ నాగమ్మ వాదగ్గిరికి వచ్చి తెల్లబోయి చూసింది.

‘తిన్నగా తెల్లవారిందో లేదో, అప్పుడే ఇంట్లో ఏమిటిగోల? మధ్యన వీణ్ణి కూడా ఎందుకు వెంటబెట్టుకు వచ్చావు? ఇంట్లో దిగబెట్టి రాలేకపోయావా?’

‘ఇంటిదగ్గర వీణ్ణి నముదాయించే నాల్గేవ్వరు లేరు బాబూ!... దిక్కుమొక్కు లేనిదాన్ని! ఏం చెయ్యమన్నారు బాబూ?’

‘మీ పిల్ల ఉందిగా!’

‘బొత్తిగా చిన్నపిల్ల, దానివల్ల ఏమవు తుంది నాబూ?’

‘అందుకని వీణ్ణి తీసుకువచ్చి మా నెత్తిమీద కూర్చోబెడతావా?’

గట్టిగా గొంతెత్తి గద్దించాను.

పనిమనిషి మరి సమాధానం చెప్పలేదు. ఆ పనివాణ్ణి ఎత్తుకుని ఎంతో ఆప్యాయంగా నముదాయించింది. మరి కొంత సేపటికి వాడి ఏడుపు తగ్గింది. నాగమ్మ ఆ పిల్లవాణ్ణి అక్కడే కూర్చోబెట్టి, తిరిగి వనిలోకి వెళ్ళిపోయింది. వాడు కనబడినంత వరకు దీనంగా తల్లివైచే మామూ అలాగే కూర్చుండి పోయాడు.

నాగమ్మ మా ఇంట్లోవేళాక, ఇంకా విడెనమండుగురు ఇరుగుసారుగుల ఇళ్ళల్లో కూడా పొచివని చేస్తూ, అంటగిన్నెలు, చెంబులు తోముతుంటుంది. ఒక్కొక్క ఇంటివల్ల ఆమెకు విడెనిమిది రూపాయల దాకా ముడుతుంది. ఇంకా బట్టలుతకడము, బజారుకివెళ్ళి కూరలు లేవడము మొదలయిన పెళ్లములు కొన్ని చేయించుకుని, మా ఇరుగుసారుగులలో కొందరు పది రూపాయలదాకా స్కూంటారు.

పోయినవాళ్ళ పోగా నాగమ్మ కిద్దరు పిల్లలే మిగిలారు. పెద్దది ఆడపిల్ల. దాని కింకా అయిదేళ్ళు నిండలేదు. మా వీధి చివర ఒకచుట్టు గుడిసె ఆద్రెకు తీసుకుని నాగమ్మ దానిలో ఉంటుంది. అందరి ఇళ్ళలోను పనులన్నీ తెముల్పుకోవాలని తెల్లవారుజామునే పని మొదలుపెట్టి బాగా

పిద్దెక్కేడాకా చెన్నూనే ఉంటుంది. అప్పుడు ఇంకా లో మిగిలిన చద్ది అన్నాడు, కూరలు, వచ్చళ్లు, పిరగయలు, పాలు నులు అడిగి తీసుకువెడతూంటుంది. అలాగ పోటుపడుతున్న ఆమెకు రోజు గడవడమే కష్టంగా ఉంది. అయినా ఎలాగో అలాగ తన సంసారం నెట్టుకు వస్తూంది.

నాగమ్మ అంత దిక్కుమొక్కు లేకది కాదు. మొగుడుంటా బోడున్నాను. కాని అతగాడు ఒక రోజు తెచ్చులేని మనిషి. దొరికి వచ్చాడు ఏదో కూలీలారీ చేస్తూంటాడు. కాని వచ్చి తాగుబోతు. తన సంపాదనలో చాలాభాగం తాగుడుకిందే దుబారా చేస్తాడు. సామాన్యంగా సాయంత్రం అయ్యేసరికి తప్ప తాగవచ్చి, నాగమ్మలో ఏదో తగాదా పెట్టుకుని, నానా హంగామాచేసి చావగడతాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు కూలీలారీ దొరక్కపోతే భార్యనే డబ్బు తెచ్చుని వేదించుకు తింటాడు. చేతిలో డబ్బేమయినా మిగిలితే, కాదనకుండా నాగమ్మ కొద్దో, గొప్పో ఇన్నూనే ఉంటుంది. లేనినాడు లేదంటుంది. కాని అతడమాట నమ్మడు. డబ్బున్నా ఇవ్వలేదని పెద్ద రభస లేవదీస్తాడు. నాగమ్మని నానా తిట్లు తిట్టి, కొట్టి, ఇల్లెగిరి పోయేట్టు కేకలుచేస్తూ వీధిలోకి వెళ్ళిపోతాడు. ఆతరువాత మళ్ళీ ఎప్పటికీ ఇంటికి తిరిగి వస్తాడో ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ కోవంలో కూలీలారీకోసం పై ఊళ్ళ కెక్కడికో వెళ్ళి పోతూంటాడు!

ఇటీవల నాలుగయిదు నెలలు గడిచినా మళ్ళీ ఇంటికి తిరిగిరాలేదు! ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయాడో, ఎప్పటికీ తిరిగివస్తాడో ఎవ్వరికీ తెలియదు. అయినా మా పనిమనిషి దిగులు పడకుండా అలాగే కాలక్షేపం చేస్తూంది. ఇన్ని ఇబ్బందులు పడుతున్నా నాగమ్మ ముఖంమీద చిరునవ్వు ఎన్నడు చెరిగిపోలేదు. ఆమెది ఎప్పుడు నవ్వుతూ పేలుతూండే స్వభావం. కాని ఇటీవల పసివాడి కడుపులో బల పెరిగిన కొద్దీ ఆ చిరునవ్వు కాస్తా మటుమాయమయినట్టుంది.

\* \* \*

మరునాడు నాగమ్మ పనికి రాలేదు. మా అవిడే సాచినని చేసుకుంటూంది.

'ఇదేమిటి నువ్వు చేసుకుంటున్నావు పని? నాగమ్మ ఎందుచేత రాలేదు?'

నాకేమి అంతుపట్టక అడిగాను,

'పిల్లవాడి ఒంటో బొత్తిగా బాగా లేదుట! అందుకల్లే నాగమ్మ రాలేనుట!'

'వోహో, అలాగా!'

ఏదో ఇబ్బంది వచ్చి పడిందని చెప్పి, నాగమ్మ అప్పుడప్పుడు పనికి రావడం మానేస్తూంటుంది. మా పనిమనిషికి అది అలవాటే! అందుచేతనే రాలేదేమో అనుకున్నాను. మరి కొంతసేపటికి మా అవిడ నాదగ్గిరికివచ్చి నెమ్మదిగా నశిగింది.

'నాగమ్మకి ఈనెలజీతం ముందే కావాలి టండీ! పాపం, పిల్లవాడికి మందులేవో కొనాలిటండీ!'

నేను కొంతసేపు తటవటా యింపాను. నాగమ్మకి మేము ఇచ్చేది ఎనిమిది రూపాయలే! అయితే మొన్న మొన్ననే కిందటి నెలజీతం అంతా ఇచ్చేశాను. మళ్ళీ ఇంత లోనే జీతం తే తెచ్చుంటే ఎలాగ? సరేలే ఎలాగో అలాగ పర్వబాటు చేసుకోవచ్చు ననుకుని, మారుమాట వెచ్చకుండా ఆ ఎనిమిది రూపాయలు మా అవిడ చేతిలో పెట్టాను. వెంటనే ఆమె అవి తీసుకువెళ్ళి పనిమనిషికిచ్చి వచ్చింది.

ఆ మరునాటిరోజున నాగమ్మ పనిలోకి వచ్చింది. కాని ఆ మరునాడు రాలేదని మా అవిడ చెప్పింది. కారణమేమో, మాకెవ్వరికీ తెలియలేదు. అయితే జాము పిద్దెక్కైన తరువాత జబ్బులో చిక్కి శత్రుమయన పని వాళ్ళే బుజం మీద చేసేను కాని నాగమ్మే మా ఇంటికి వచ్చింది. ఎపరితమయిన భయంతో, ఆందోళనతో ఆమె ముఖం కళ పెళ్ళలాడిపోతూంది. కట్టుకున్న చీర అలుగుడ్డలా తయారయింది. ఇక పిల్లవాడిమాట చెప్పనే అక్కరలేదు! వెరి భయంతోబాటు, నీరసము, నిస్సాహ ఆనన వాడి ముఖంలో తాండవిస్తున్నాయి. ఊపిరి పీల్చుకోడానికి కూడా ఆయాస పడుతున్నట్లు కనిపించాడు. తడబడుతున్న మాటలలో నాగమ్మ తనగోడు అంతా వెళ్ళబోసుకుంది.

'అర్జంటుగా మావాడికి మందేదో కావాలని డాక్టరుగారు చీటీరాసి ఇచ్చారు బాబూ!... ఒక్క పదిరూపాయలుంటే ఇప్పించండి. కష్టపడి ఎలాగో అలాగ మీ బుణం తీర్చుకుంటాను బాబూ! కాస్త ఈ సాయం చేసే వెట్టండి.'

నాగమ్మ పరిస్థితిమీద నాకు కొంచెం జాలి కలగకపోలేదు. అయితేమాత్రం, చీటికి

మాటికి డబ్బు కావాలంటే నే నెక్కడినించి తేగలను? అదేసంగతి నెమ్మదిగా నవ్వు జెప్పాను.

'మాటి మాటికి సొమ్ము కావాలంటే నేనెక్కడినించి తేగలను నాగమ్మా! మొన్ననే కదా, ముందుగా కావాలంటే ఎనిమిది రూపాయలిచ్చాను! ఇంతలోనే మళ్ళీ ఎక్కడినించి తేగలను చెప్ప?'

అయినా పనిమనిషి అక్కడినించి కదలలేదు. ఆమె కళ్ళమ్మట నీళ్ళ వర్షంతము అయింది. కాని అతి కష్టంమీద ఆ ధోరణి దిగమింగుకుని అదేమాట రెట్టించింది. ఆపైన మా అవిడకూడా నాదగ్గిరికి వచ్చి, ఆ పదిరూపాయలు ఎలాగో అలాగ పర్చి, సాయం చెయ్యవలసిందని పిపారను చేసింది. నెలలో మొదటివారం గడిచి గడవక ముందే, నా జీతంరాళ్ళన్నీ చాలావరకు హరించుకు పోతాయి. మిగిలిన కొద్ది మొత్తంతోనే నెల అంతా గడవాలి. మేము మాత్రం పెద్ద అస్తిపాస్తులున్న వాళ్ళమా ఏమన్నానా?

మా పట్టుణం పైస్తూళ్ళలో నేనొక హిస్టరీ అసెస్సెంటుని. నాకు చేతికి వచ్చే జీతం అంతా కలిసి రెండువందరే! ఆపైన మా ఇంట్లో పగంధాగం అద్దెకిచ్చి ధానితో వచ్చిన రాబడితో అయిదుగురు పిల్లలు మేప్పు అతి కష్టంమీద ఎంతో గుట్టుగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాము. మాకంతకన్న వేరే అస్తిపాస్తు లేని తండ్రి.

అయినా పనిమనిషి పరిస్థితినిబట్టి సోపి సాయపడదామనిపించింది. లోపలికి వెళ్ళి పది రూపాయలనోటు తీసుకువచ్చి నాగమ్మ చేతిలో పెట్టాను. ఆమె కళ్ళలో కృతజ్ఞత తొణికిసలాడింది.

నాగమ్మ మరునాడు యథావకారంగా పనిచెయ్యడానికి వచ్చింది. ఇన్నాళ్ళనించి పనికి తిన్నగా రాలేక పోయినందుకు మా అవిడ దగ్గర నొచ్చుకుంది. కాని ఆపే సేపు ఉండలేదు. ఆడరానాదరాగా పని ముగించుకుని వెంటనే వెళ్ళిపోయింది. అయితే పని చెయ్యడానికి రావడాన్ని బట్టి పసివాడి పరిస్థితి కొంత మెరుగుపడి ఉంటుందనుకున్నాను. అదేమాట కానీ తీసుకుంటున్న సమయంలో మా అవిడతో అన్నాను.

'నాగమ్మ వచ్చినట్టుండే! పిల్లని'

తెలుగుంది? కొంచెం గుణం కనిపించిందా? బింపాదిగా ఉన్నట్టేనా?'

మా ఆవిడ ఉన్నారుమని నిట్టూర్చింది. 'సిం బింపాది? అలాగే ఉందిట! కాని బృతం మూతం చాలావరకు తగ్గిందట!' 'అలాగా! బృతం తగ్గిందంటే బాగా బుజం కనపడిందన్నమాటే!'

బానికి తిన్నగా సమాధానం చెప్పకుండానే డా. ఆవిడ వెళ్లిపోయింది. వేశాతరవాత ట్యుబులం జమాఖర్చుల సర్దుబాట్లు గొడవల్లోపడి ఆ పిల్లవాడిమాట అలోచించలేదు.

ఆ పైన కందుకోశం తరవాత పిల్ల భాణ్ణి బుజంమీద పడుకోబెట్టుకుని భాగమ్మ ప్రాద్దువై నాకెదురుగా నిలబడింది. టూటీ చూడగానే మళ్ళీ డబ్బుకోసమే తప్పించి పనికికట్టలేనీ, ముఖం చిట్టించు తున్నాను. అయినా ఏదో ఒకటి అడగాలి తనక నిమిక్కుంటూ అన్నాను.

'తెలుగుంది మీవాడికి? కొంచెం పడు తున్నా?'

వాలోరడ గమనించి భాగమ్మ నిలువునా తిగాలు పడింది.

'పిళ్ళ మొన్న కొంచెం బింపాదిగానే ఉంది బాబూ! కాని ఇతేం మాయరంగమా

## జువాబు డాక్టర్

గాని, తెల్లవాడేనికి మళ్ళీ తిరగబెట్టింది... నిలుచున్న పళంగా ఏదో ఇంజక్షన్ నివ్వాలంటున్నారు డాక్టరుగారు! ఒక్క పన్నెండు రూపాయలుంటే ప్రింపి పసివాడి ప్రాణం దక్కించండి! ఆయన వెంటనే ఇంజక్షన్ కు పిసి తీసుకు రమ్మంటున్నారు. ఇది ఇస్తే తప్పకుండా గుణం కనిపిస్తుందంటున్నారు బాబూ! ఒక్క పన్నెండు రూపాయలు చాలు! మీరుచేసిన మేల్కొన్నాటికే మరిచిపోతు! తొందరగానే మీ అవ్వ తీర్చివేస్తాను. కొంచెం కనికరించండి బాబూ!'

వాకు చిరాకు, ఏమిటా ఒక్కసారిగా తలకెక్కాయి. ఒక్క మండిపోయింది. ఆ పసివాడి పరిస్థితి చూస్తే కొంచెం మనస్సు కరగజోలేదు. అయితే మూతం వానంటి వాడేమి చెయ్యగలడు? బాకిలన్ని పూర్తిగా తీర్చివెయ్యగా ఆ వెంటో వా డగ్గర మిగిలిన సొమ్ము పదిహేను రూపాయలే! అందులో పన్నెండు రూపాయలు వాగమ్మకిచ్చివేస్తే వెళ్ళాలిదాకా వాకెలాగ గడుస్తుంది? ఇంకా ఈనెలలో ఇరవై రోజులదాకా గడవాలి కదా! వింతటి అనాంతరం వచ్చినా నే వెళ్ళరినీ చేబదురిమ్మని నోరు విడిచి అడగలేను! అడగడం అడిగాక వాగమ్మ నా మెత్తనడమ

భారి అరుసుగా తీసుకుంటున్నదని కూడా కనిపెట్టి వేసాను. ఇంక మెత్తబడ కూడ దనుకున్నాను. అయినా నెమ్మదిగానే నవ్వు జెప్పాను.

'మాడు నాగమ్మా! అన్నమానమ్మ పొమ్మ తెన్నంటే నే నెక్కడినించి తెగంతు చెప్ప! ఇవ్వగలిగినంతవరకు ఇచ్చాను. ఇక నావల్ల కాదు... ఈ పిల్లిలో ఇంకా చాలా ఇళ్ళల్లో పని చేస్తున్నావుగా! ఇంకెవ్వరి నయినా అడిగితీసుకో! ఇంక నాడగ్గర ఒక్క చిల్లిగవ్వకూడా లేదు! తెలిసిందా?'

'ఇంతకుమునుపే అందరిని అడిగి కొంచెం కొంచెం తీసుకున్నాను బాబూ! ఇంక ఎవ్వరిని అడిగినా, ఎన్నిసార్లు బ్రతి మాలుకున్నా, లేదు పొమ్మని కసిరికొడు తున్నారు... ఎవ్వరు ఇవ్వలేదు బాబూ?'

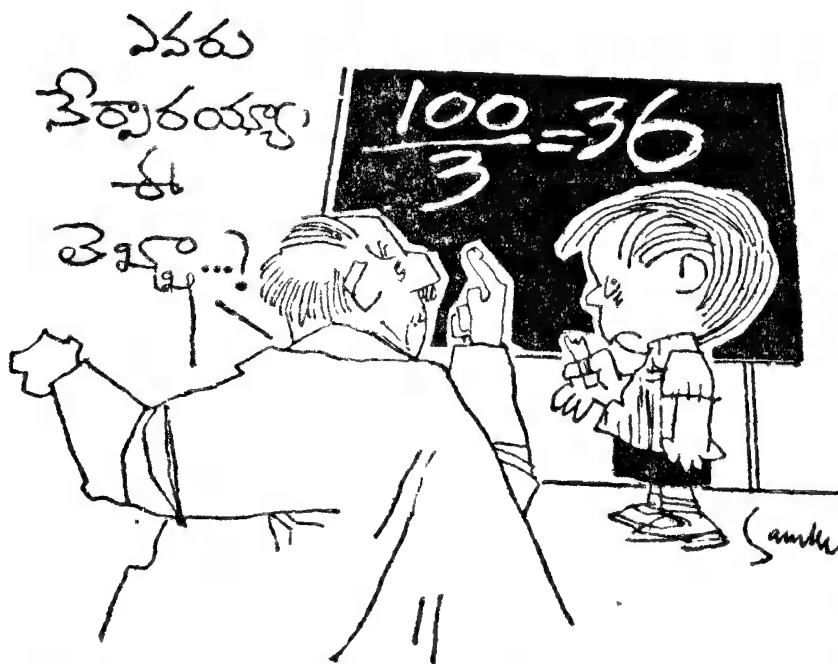
వాగమ్మ మరింత దీనంగా ప్రాధేయ పడింది. ఆ సమయంలో ఆ పసివాడు మామధ్య జరుగుతున్న గొడవ విని భయ పడ్డట్టున్నాడు. చిక్కమొహంతో ఏడుపు మొదలుపెట్టాడు.

ఆ ఏడుపు వివగానే వా కొక్కసారిగా ఒళ్ళంతా తేర్చి, జెర్రులు పాకుతున్నట్లు పించింది. 'అనవసరంగా ఈ గొడవంతా నామీద విరుచుకుపడిందేమిటి?' అనుకుని నిమిక్కున్నాను. మరి భరించలేక వాగమ్మ కేసి మరచురా చూసి కన్నుమన్నాను.

'అయితే నన్నేం చెయ్యమంటావు? చేత వయితే ఇంకెవ్వరినయినా అడుగు! లేకపోతే ఆ పైన నున్నేమి చేసుకుంటావో చేసుకో! అంతేగాని మా ఇంట్లో మూతం గొడవ చెయ్యకు! తెలిసిందా? ముందుగా కడు తిక్కడినించి! ఏం కదలలే?'

వాగమ్మ బుజంమీద పడుకున్న పసి వాడు నా గావు కికలతో చాడకొత్తిపోయి, గొంతెత్తి రోగాలరింభించాడు. వాడి కడుపులో బల్ల అప్పటికే బాగా పెరిగి పోయి గుండెమీదికి ఎగదన్నింది. కల్చు రెండు మరింతగా వచ్చబడ్డాయి. ఆ పసి వాడి చూపుతో భరించలేని యమయాతన! భీతి! ఆందోళన!

అంతగట్టిగా విదిలించివేసినా వాగమ్మ అక్కడినించి కదలలేదు. కంట పిరు పెట్టుకుని చిరిగినవీర చెరగుతో ముఖం కప్పివేసుకున్నది. ఆ పిల్లవాడి ఏడుపు కమ క్రమంకా క్షీణించి పువ్వులడింది. తంతల





A black and white photograph of a young boy standing and smiling. He is wearing a dark, long-sleeved shirt, light-colored shorts, and dark shoes with white socks. He has his hands clasped in front of him.

[illegible]

అతోగ్ధంగా ఏడగొన్నా.  
 పెరడాల్లో ఉన్న ఈ ఇసుము  
 చిలమిన్న ముద్రలు చివరి వదాల్చా  
 మిక్కిలి అవసరం. ప్రతిరోజు.  
 ప్రొద్దున పూల రాత్రి పూల మీ  
 లాచికి పెరడాల్ ఘనంబి. చీలకో  
 కలిచి అయినా నోరే, దేవికోను  
 కలవకుండా యథాకథలూ నైనా వదే  
 రినుకోచచ్చును. కుటుంబంలో అంతరికి  
 పెరడాల్ ముద్రచిది గొరుండుకోయి.

# ಪೆರಡಾಲ್

కమ్మని రుచి కలది  
కుటుంబమంతకూ మంచిది  
విజయ-దేవి అప్పటి

\_\_\_\_\_

## LAISONS

# కరగ పండుగ

కరగపండుగ వే (లో) త్వవ మైన పండుగ. ఈ పండుగ యిటీవలే వచ్చింది. బెంగళూరంతా కొన్ని లక్షల జనవాహినితో నిండిపోయింది. పూరంతా తిరునాళ్ళయిపోయింది.

మల్లెపూల కిరీటం

ఈ పండుగలో కరగ అనే మల్లె పూల కిరీటంవంటి దానిని ఒక పూజారి తన నెత్తిమీద పుంచుకుని ఆర్థరాత్రి మొదలు తెల్లారేవరకూ పూరిలోని అన్ని ముఖ్యమైన దేవాల యాలూ పందర్శించి, తిరిగి తన గుడికి వెళ్ళిపోతాడు. ఈ కరగ ప్రభను మోసేవారు 'తిగ్గలా' జాతివారలు. వంశపారంపర్యంగా ఈ కుటుంబంవారు ధర్మరాయస్వామి ఆలయంలో ఆర్యకులుగా పుంటూ, ఆ స్వామిని సేవిస్తూ పున్నారట. ఈ కరగవేడుక వీరి చేతుల మీదుగానే జరుగుతుందట. కరగపండుగ రెండుమూడు వారాలున్నదనగా ఆ ధర్మ రాయస్వామి ఆలయం పూజారి బహు నిష్కతో దీపమూ పూజలు చెయ్యాలట. మితభుక్తం ఆచరించాలట. స్త్రీ సంవర్కరం, చింతనకూడా పుండ రాడట.

అవచారం

ఈయేడు 37 ఏళ్ల బాలవు అనే వ్యక్తి కరగ ప్రభను శిరస్సున ధరించ దానికి పండుగకు రెండు వారాలముందు నించే నిష్కలోపుండి, ఆరోజు బెంగుళూరు సంపంగి కోనేరులో స్నానంచేసి, ఆర్థరాత్రి కరగ మల్లెపూల ప్రభను నెత్తికి ఏత్తుకున్నాడట. కాని, ఆ గుడిలో ప్రదక్షిణం చేస్తుండగానే కరగప్రభ అతని తలమించి జారి, దాదాపు పడినంతవని అయ్యందట. తల మీద మోస్తున్న బాలయ్యకు మై కం వచ్చి, రక్తం కక్కుకుంటూ పడి పోయాడని, ఇది మహాపదారఫలమని పూజో చాలామంది చెప్పకున్నారు. సుమారో పాతికేళ్ల క్రితం ఇలాగే

కరగ మోస్తున్న వాని తలమించి ఆ ప్రభ వారిగిపోయిందని, అది జరిగిన కిలారీ రోడ్డులో అతన్ని అక్కడి కక్కడే అతని జాతివారు సరికేశారని, ఆనక అతన్ని అక్కడే పోసిపెట్టి, అక్కడే గుడికట్టారని కూడా జనం లోని కొందరు మరికొందరితో చెప్ప నారంభించారు. అదంతకుముందే విన్న వారు, తెలిసినవారు ఔననన్నారు. తెలిసినవారు ఆలాగా అని ఆశ్చర్య పోయారు. నమ్మనివారు నమ్మమన్నారు.

ప్రభ మోయనున్న బాలవుకు ఎవరో అనూయాపరులు చేతబడి వంటిది చేసివుండివుంటారని, అందుకే ఆ తనలా విరుచుకు పడిపోయాడని అన్నారు మరికొందరు.

ఆ సమయంలో కరగమోసే భక్తునికి సాక్షాత్తు ద్రౌపదీదేవి అవ హిస్తుందని, ఆ భక్తుడు భజన చేసు కుంటూ మైమరిచి ప్రభను తలమిగ స్వీకరిస్తాడని అన్నారు.

ప్రభ జారిపోవడం బెంగుళూరుకు రానున్న కీడు సూచించడమేనన్నారు కొందరు.

ఆశాభంగం

చివరికి పోయిన సంవత్సరం కరగ మోసిన చన్నప్పను పీల్చి, అతను తత్సంబంధమైన నిష్కతో పూజలు జరపకపోయినా, అతని నెత్తిమీద పెట్టి, పూజో లాంఛనంగా తిప్పారట. ఈ పండుగను చూడవచ్చిన కొన్నిలక్షల ప్రజకు ంది ఆశాభంగం కలిగించింది.

ఈ వేడుకలోని విపరీతాంశాలను నమ్మినవారు నమ్మారు, లేనివారు నమ్మం పొమ్మన్నారు.

(పండుగనాడు ఆ పండుగ గురించి జనం చెప్పుకున్నదీ, విపరీతాలను చర్చించుకుంటుండగా విన్నదీ కలిసి రాసినది మాత్రమే!)

—ఫాలాక్షుడు

## జవాబు దారీ

పడిన ముఖంతో వాడు రెప్పపాటయినా లేకుండా నావైసే చూస్తున్నాడు!

మా అవిడ అంతలోనే అందుకుని పని మనిషిని గట్టిగా కసురుకుంది.

'ఏమిటి నాగమ్మా, పిచ్చువ్వు ఈ గొడవ! మాటిమాటికీ పది, పన్నెండు తెమ్మంటే ఎక్కడినించి తేగలం చెప్పి! ఇంక అప్పో, నవ్వు చేస్తేనేగాని మాకే ఈ నెలంతా గడవదు! అటువంటప్పుడు నీ కెక్కడినించి తేగలం చెప్పి! చేతిలో ఉన్నప్పుడు నీకెప్పుడయినా లోటు చేశామా! మొన్న ఆడగానే పదిరూపాయలు వ్వ లేదూ? కాస్త వక్కుంటివారి నడిగి తీసుకో! మళ్ళీ డిగితే ఆ మాత్రం సాయం చెయ్యకపోరులే! అంతేగాని మమ్మల్నిమాత్రం ఇబ్బంది పెట్టకు!... వెళ్ళమరి!'

మా అవిడ కూడా అలాగే వన్నుపన్నుగా చీవాట్లు పెట్టేసరికి నాగమ్మకికి మాట వెగలలేదు. పైపైకి ఉబుకుతున్న విడువంతా లోలోపలే రిగమింగుకుని గిరిక్కున వెనక్కి తిరిగి వెంటనే అక్కడినించి వెళ్ళి పోయింది.

\* \* \*

ఆ తరువాత రెండు రోజులదాకా నాగమ్మ మా గడవ తొక్కలేదు. ఆపడలో ఆడుకో లేదన్న కోపంలో ఇక మా ఇంటిద్దో పని చెయ్యడమే మానుకుంటుండేమో అనుకున్నాము. ఆ రెండు రోజులు ఇంటిపని అంతా మా అవిడే చేసుకుంది.

మూడవనాటి సాయంత్రం నేను స్కూలు నింధి రిగివచ్చి పడకకుర్చీలో విశ్రమించ గనే మా అవిడ కాఫీ కప్పు నా చేతికందించింది.

'ఏం? ఈవేళన్నా నాగమ్మ వచ్చిందా?' యాధాలాభంగా అడిగాము.

'అం. మధ్యాహ్నం బాగా చల్లబడ్డై వచ్చింది. పెరట్లో పనిచేస్తూంది. పాండ్ దానికొడుకు పోయాలిండి!'

'అయ్యో. పాపం, అలాగా! ఎప్పుడు?'

'ఏన్న సాయంత్రమే పోయాలి! రెండు రోజులక్రితమే తీసుకువస్తే తప్పకుండా మాట దక్కిఉండేదని డాక్టరుగరన్నాడుట! ఇక ఇప్పుడు వ్యవహారం చెయ్యడాటిపో... దని నాగమ్మమీద విసుక్కున్నాడుట! అయినా

దీనిని ఆయనే తింటుంటే ఇంకా ఇంకా చూచేసి, చెయ్యగలిగినదంతా చేశారుట!... ఇంతకీ ఆ దైవం చిన్నమాపు మానవ్య డింక వివరమాత్రం చెయ్యగలిగిందేమిటి లిండి!

ఆ వంగలి వినగానే నా మరకపు చివుక్కు మంది. వెంటనే వెళ్ళి పనిమనిషి వొకసారి పలకరించి ఓదార్చాలనుకున్నాను. కాని నాకు మొహం చెల్లలేదు. మా ఆవిడ అది అంతా జంతటితో తుంచుకుని లోపలికి వెళ్ళి పోయింది. ఆ పైన నేను పరివరివిధానం కుదనపడ్డాను. అదగానే ఆ పనిండు కూసాయలు నాగపూకిచ్చి ఉంటే ఆ పని

వాడు తప్పకుండా త్రానికి ఉండేవాడని వచ్చాల్సిన వద్దాను. అన్ని ఆ దైవం నెత్తి మీదికి నెట్టివెయ్యడం వట్టి ఆత్మనంచనే కాగలదని నిశ్చయించుకున్నాను.


పెరట్లో పని చేసుకుంటున్న నాగమ్మ అవ్వడవ్వడు కొడుకుని తలచుకుని, కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తూంది. ఆ ఏడుపు వింటున్న కొద్ది చేజేతులా నేనే ఆ పనివాణ్ణి చంపి వేశాననిపించింది. ఉసూరుమని ఒక వేడి నిట్టూర్పు విడిచి పెట్టాను.

కాని మరికొంత సేపటికీ నా వచ్చాల్సినంత తలచుకుంటే నాకే నవ్వు వచ్చింది! లోకంలో అనేక దుర్మంఘటనల వెనకాల

లెక్కలేనన్ని కారణాలుంటాయి! వన్నెన్నో పరిస్థితులెక్కడి ఉంటాయి. అటువంటి వ్యధు నాగమ్మ కొడుకు మరణానికి నేనా క్లాన్లే కారకుణ్ణి మధన పడడంలో అర్థమేమిటి?

ఆ పిల్లవాడి కడుపులో బిల్లి బయలుదేరుతున్నప్పుడు నాగమ్మ బాగా ఆశ్చర్యచేసి ఉండవచ్చును. ఇంకా ముదిరి చెయ్యి దాటిన పరిస్థితిలోనే దాక్తరు దగ్గరికి వెళ్ళి ఉండవచ్చును. ఆ పైన ఆ దాక్తరు లోగ నిదానంలో కొంత పొరపాటుపడి ఉండవచ్చును. ఇంకా వద్ద సౌనాదులలో కూడా ఆశ్చర్య జరిగి ఉండవచ్చును. అసలు దానికి తగిన లిండి లేకపోవడం వలన

ఇదిగో ఒక నిరపాయమైన తలనొప్పి బిళ్ల!



**అవేదన్**<sup>®</sup>

ఆశ్చర్యకరమైన ఎఫ్ఎఫ్గలది  
(ఎన్-అసిటిల్-పి-అమినోఫెనాల్)



శలవాప్పి బిళ్లను వేసుకొనుటకు భయపడి మీరు ఎన్ని పార్ల శలవాప్పి ఎక్కువ వేస్తే అనుభవించేరు?  
అవేదన్ మీ శలవాప్పికి చిరపాయమైనది. ఎందుకంటే, దానిలో ఆశ్చర్యకరమైన ఎఫ్ఎఫ్ ఉంది.

ఆశ్చర్యకరమైన ఎఫ్ఎఫ్గల అవేదన్ శలవాప్పి, జలుబు, స్థూంక చిరపాయమైన, బిళ్లయమైన ఉపశమనమును కలిగిస్తుంది.

**SARABHAI CHEMICALS**

శ్రీ. శ్రీ. ప్లస్ డి హ్యాండ్లర్లకే కాక రిటైల్ డ్రగ్స్ షాపులకు, టిల్లెట్లకు ఉపయోగపడేలా కరమంద ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.



Shilpi HPMA 47/70 TEL

# శాంతి కి లేఖ

ఎన్. ఎల్. దేవి.

(ప్రియమైన శాంతి,  
చాలా రోజులకు నీకీ జాబు వ్రాస్తున్నా. పూర్వం నుండి మహిమలు, తపోవిధులు శాంతి కోసం తమ తపస్సును ధరించారు. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు శాంతి వాక్కులను పూజిస్తున్నా ఉన్నాయి. మహర్షుడు పండిత నేనూ దేశకాలానికి తమ పాదాల నర్పించారు.

కాని, నేటి నవరగరికతా ప్రపంచంలో శాంతి ఎక్కడ? ఎక్కడ? గో చోట యుద్ధాలు, బీభత్సాలు, దారుణ మరణాలు, హత్యలు జరుగుతున్నాయి.

మానవులు స్వార్థాన్ని, ద్వేషాన్ని పెంపొందించుకుంటూ, పదవి వ్యామోహతులై, ధనా కాంక్షలై మెలుగుతుంటే శాంతి ఎక్కడ యుంటుంది? శుభ్ర నలిగిపోయినవారు మధ్యతరగతి ఉంటుంటే మనలాంటివారు కదా!

అన్ని అవకాశాలు అందుబాటులో ఉంటాయి గొప్పవారికి. ఉద్యోగాలు, కాలేజీలో స్ట్రీట్స్, ఉన్నత పాఠశాలలు మొదలగా లభిస్తాయి.

మధ్యతరగతి వారికి ఏది ఆశక్తి? చారిత్రానికి తోలాల్లో తమ విల్లిలేనా? కిక్కిరించే చదివిస్తే ఉద్యోగాలే? మా అక్కయ్య కొడుకు విషయం ఏమి తెలిసింది! ఎంప్లాయిమెంట్ ఏజెన్సీవేళనుండి 'కాల్' వస్తుంది. తదిది విరేక్షణతో, తిరగడంతోనే ఎవర్నీ, మరి కూడా చేస్తే అవుతుంటే మన శాంతి ఎక్కడుంటుంది చెప్పు.

అకాలిలో అలమటిస్తున్న మనలాంటి వారికి 'గోరుకుట్టు మీద రోకటి పోయి' అన్నట్లు ఈ వివరీత ధనం పెరుగుదల ఆశనిపాతంలా ఉంటుంది. ఇంటి అద్దెలు, వస్తువులు, టెక్స్, ట్రెయిన్, ట్యాక్స్, రిక్వార్టర్లు, కారుగారాలు, రియల్ ఎస్టేట్ ధరలు,

స్కూళ్లు, కాలేజీల ఫీజులు ఇత్యాదులు మిన్ను ముద్దుంటే ఏం చేయగలం మనం? 'జడగిడే అమ్మ అయినా పెట్టదనే' ఆర్యోక్తిలా మనల్ని పోషించే ప్రభుత్వాన్ని యాచించక మరెవరి యాచించగలం?

మొరొజాల్ మన రాష్ట్రం ఎలాగుందో తెలుసా?

కార్యకలాపములన్నీ స్తంభించి పోయి నిర్జీవంగా నిల్చి ఉన్నాయి ఆఫీసుల్లో. చెత్త చెదారాలతో, మురికి నీటి దుర్గంధంతో కొన్ని పట్టణాల విధులు అంతరాయం పడినాయి, జీతాలు లేక చాలాంటి వారి బాధ ఏమి అగమ్యగోచరంగా ఉండవచ్చును.

'మీ సమ్మెల నంగతి మీకే తెలియాలి. మాటిమాటికీ సమ్మెలేనా? సమ్మెర్, వింటర్ సీసన్లూ ఈ సమ్మెల సీసన్ అని ఒకటి ఉంటే ఎవరేనా విన్నేనా సమ్మెలు చేయగలదురు' అని నిర్దోహభూటంగా హితవాక్యాలు బోధిస్తున్న మా సేక్ డాటికి అగతేక, ఇక ఇక్కడ ఏలాగూ ఈ వెల అరుపు పుట్టదని వెక్కిరించి వచ్చేసాను.

ఈనెల విన్ని ఖర్చులు వచ్చాయో తెలుసా? పిన్నికూతురి పెండ్లి. పొరుగుూరు వెళ్లి రావడం, ఏదాది పొడుగునా ఈ జీవ్యుకు కావలసిన ఊరగాయ పెట్టుకోవడం; ఏది లేకపోయినా ఎడ్లన్నీ కాలేకపోతున్నాయి ఈ కలికాలంలో. మనముక్తి శాంతి ఏలా ఉంటుందో ఉపాంతుకో. స్నేహితుల దండవద్ద చేసిన అప్పు వెల అదా యానికి మించిపోయింది ఇప్పుటికే.

ఏది ఏలాగైనా మా సమ్మె త్వరలో మంచి ప్రతిఫలం ఉంటుందని, మనబోటివాళ్ల మనశ్శాంతిని పొందగలమని ఆశిస్తూ ఈలేఖ ముగిస్తున్నాను.

విశ్వాసు శాంతిని వాంఛించే ప్రశాంతి.

## జవాబు దారీ

ఆ రోగం పొటుమరింది ఉండవచ్చును. జనం సరిఅయిన ఆహారం తీసుకోక పోవడం వల్లనే రోగాలు పెచ్చు పెరిగిపోతున్నాయని పెద్ద పెద్ద విపులులంటున్నారే కదా! తరవాత వెలుగురు అంటున్నట్లు, ఆ ద్వైవం అనుకూలించకపోవడం వల్ల కూడా ఆ పసివాడలాగ చనిపోయి ఉండవచ్చును!

ఇలాగ ఎన్నెన్నో కారణాలుండవచ్చునని స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నప్పటికీ లేనిపోని మధనంతో నేనెందుకు బాధపడాలి? నా బేల తనము, లేనిపోని జాలి తలుచుకుంటే నాకే నవ్వు వచ్చింది!

అంతలోనే తిరిగి వాగ్మ్య విరుపు వికబడింది. వాలో మళ్ళీ మధన బయలుదేరింది. అదే సమయంలో ఆ పసివాడి దుక దృష్టినికీ నాకు కూడా కొంత తయినా జవాబు దారీ లేక పోలేదనిపించింది. కాని ఇలాంటి స్వల్ప బాధలెల్లమ వెలిమెల్లెలా ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే, మరి బ్రతుకు బాటలో అడుగు పడడమే కష్టమయిపోగలదని స్ఫురించింది! కనక ఇక ఆమాటే తలపెట్టకూడదని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నాను.

అయినా ఆ సాయంత్రం అంతా గజిబిజి ఆలోచనలతో, లేనిపోని మధనతో సతమతమయ్యాను. కాస్త కాలక్రేపానికిని ఏదయినా సినిమాకి వెళ్లాల్సివున్నాను. తీరా అక్కడికి వెళ్లాక అది చట్టి చవకవారు వంటు ఏక్కురని తెలిసింది! పోనీలే అనుకుని టిక్కెట్లు తీసుకుని హోటాల్ కి వెళ్లి కూర్చున్నాను. అనేక ఆ వంటు ఏక్కురు కూడా జాగనే ఉన్నట్లు నిపించింది! అప్పటికి నా మనస్సు పూర్తిగా లేకవడింది.

ఇంటికి తిరిగివచ్చి మేళ్ళతో స్నానంచేసి, రోజునం ముగించుకున్నాను. వరుపు మీద పడుకుని చేతికి దొరికిన పాత డిటెక్టివ్ నవల చదవడం మొదలుపెట్టాను. మరి కొంత సేపటికి అవంతింతలోలాలు నిద్ర ముంచుకు వచ్చింది. హాయిగా నిద్రపోయాను.

కాని రెల్లవారుజామున మగతడిద్రలో నా అంతరాంతరంలో రెప్పపొలుసునా లేని ఆ పసివాడిమాపు ప్రత్యక్షమయింది! వాడి విరుపుకూడా అలాగే వృద్ధయ విజారకంగా, మన్నన, కాలిగా తీవ్రాతీవనా మాత్రమే!



# 747 వ ప్రపంచ వింత

తెక్కలు కలిగిన ఒక అద్భుతమైన వస్తువు కోసం  
అకాకంలోకి చూడండి. కిక్కిరింపులను విన్నట్లు  
విప్లవంగా మేముంటున్న పెండి మెరుగుల దిద్దుకూ  
అకాక వీధులలో విహరించే ఆ వింత వస్తువును  
గమనించండి.

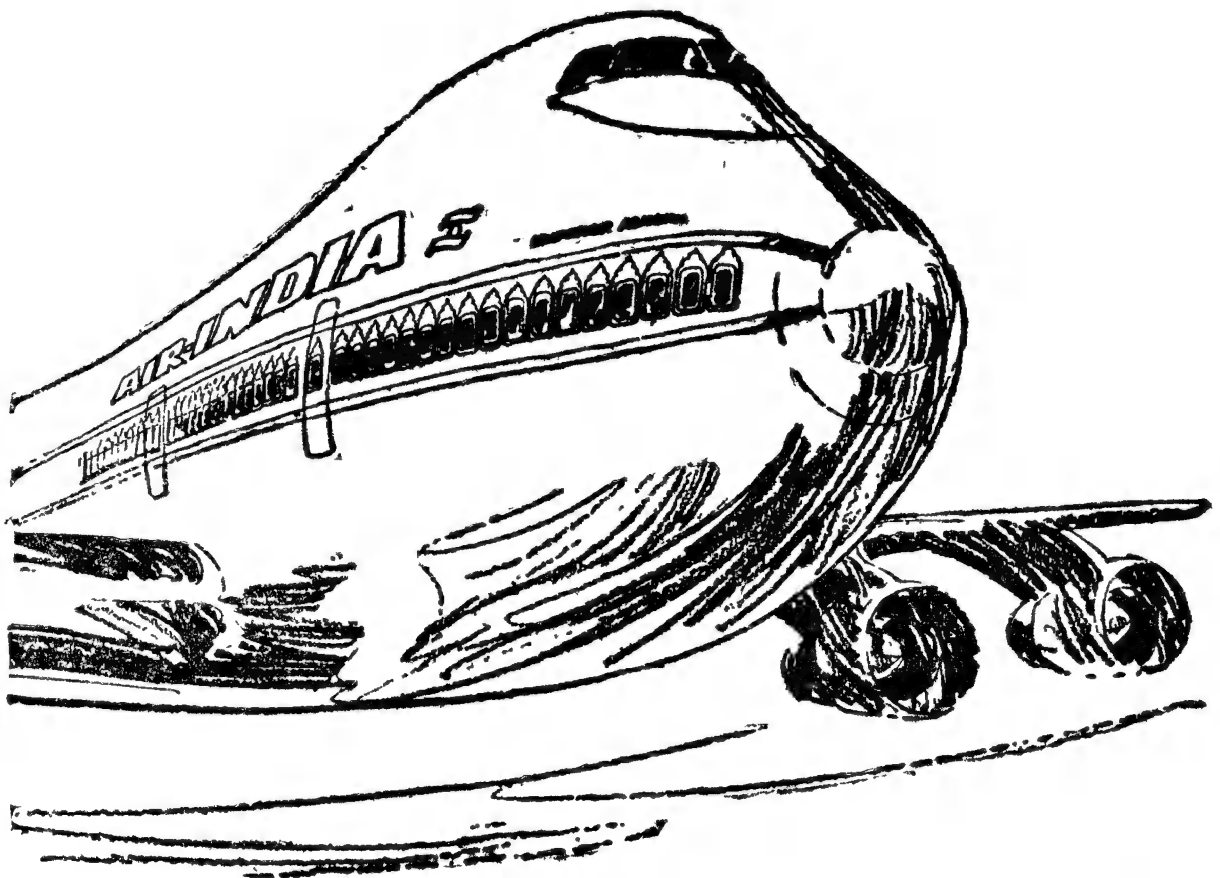
ఈ రోజు మొదటి తెక్కలను అందుకున్న దానిని

రోజు చూడకూడని 747 అరవదేం మండి  
ప్రపంచంలో ఒకే ఒక దివ్యమైన వాని  
అకాకంలో దీని అందమైన

**ఎయిర్-ఇండియా**



విజ్ఞానం దీని శక్తిని అందిస్తుంది.



25-10-74



# ఈనెరి ఎక్కడికి?

మహాధర రామమోహనరావు

2

భోజనం చేస్తూచేస్తూ భద్ర దిగాలు వదిలి గోడకి జేర్చబడిపోయింది.

‘కృష్ణాడు ఏం చేస్తున్నాడో ఏమిటో...’ అనుకుంది.

ఆమె కొడుకు రామకృష్ణ వరంగల్లులో మిడికల్ కాలేజీలో చదువుతున్నాడు. తెలంగాణా కల్లోలాల తాకిడికి కాలేజీ మూత వడి రమారమి ఆరునెలలు ఇంట్లోనేవుండిపోయేడు. అమధ్యనే కాలేజీలు తెరుస్తే మళ్ళీ వెళ్లేడు. అతడు అక్కడ ఏం కష్టపడి పోతున్నాడోయని తల్లి ఆదుర్తా.

ఆమె ఆదుర్తాకి అర్థం లేదన్నట్లు జానకి చాల చురుకైనచేసింది.

‘ఏం చేస్తుంటాడు. తొమ్మిదిన్నర అయిందా? హాస్టల్ లో భోజనాలయిపోయివుంటాయి. గదుల్లో కూర్చుని చదువుకుంటూవుండి వుంటారు. కాక పెళ్లాం పిల్లకూడా అక్కడే చదువుతుందన్నావా? ఇద్దరూ ఏ సీనిమా ప్రోగ్రామా వేసుకుని ఉంటారు. ఏం చిన్నపిల్లడా? పెళ్లాన్ని ఏరుకోగలవయ్యు ఉన్నవాడు...’

‘పాపం వాళ్ళలాంటి వాళ్ళ కారే—’ అంది భద్ర.

జానకి నవ్వింది.

‘మరి పెళ్లాని ఏం చేద్దామనుకున్నాడంటావు.’ భద్రకూడా నవ్వింది. అంతలో దిగాలు వడింది. ‘ఏమో, ఏం చదువో ఏంపాడో’ అంది భద్ర నిరుత్సాహంగా, ‘మాపూళ్లో మీరు వుండడానికి వీలులేదు. లేచిపోండంటూంటే ఎందుకక్కడికి చెప్పి అక్కడగాక మరోచోట ఏర్పాటు చెయ్యడంటే ఈయన వినిపించుకోరు. వాడంత కంటే ‘ఏక్కడమాత్రం ఇంత కంటే తగుదంటారు. మధ్య నాకు మనసుండ

బట్టడంలేదు...’

‘అంటారేమిటి? మవ్వు వత్తికలు చూడలేదా?’

‘చూడకేం చూస్తున్నా. అయితే అనుభవం మనది కాదు గనక అక్కడేమోనా మెరుగేమో ననిపిస్తుంటుంది.’

‘రానికి అంగీకారం చుట్టేవాళ్ళ వతివోలా వెలిసేరు. అయితే బాధవడే వాళ్ళ వేరు. ఎక్కడికక్కడే ఆదేశం తమ తాతముత్యాలాగ అంగీకారం చుట్టి కళ్ళు రుముతున్న వాళ్ళు వచ్చేరు. తప్పదు. ఈ గోడవేదో ఎక్కడికక్కడ మానుకోవాలే గాని...’

తనకొడుకు చదువు కుదటవడడం, ఎవ్వరూ వంటిమీద ఏ ప్రెజ్ బ్ లోపోసి అగ్గిపుల్ల గియ్యకపోవడం తప్ప మరో ఆలోచనలేదు భద్రకి. ఇప్పటికేనా మరల కాలేజీలు తెరవనిచ్చినందుకు సంతోషం కనబరచింది.

‘ఏదో గుడ్డిలోమెల్ల ఇప్పటికేనా చల్లబడ్డారు. అదీ వయమే.’

జానకి వకవక నవ్వింది.

‘వాళ్ళెవ్వడూ గుడ్డివాళ్ళ కాదే తల్లీ, దేశం ఏమైపోయిందో, పిల్లగాళ్ళ చదువులు ఏకాంతయో వాళ్ళకి వట్టిందంటావా? కాలేజీలూ, స్కూళ్ళూ మూతబడితే చదువు నష్టపోయింది నీకొడు కొక్కడిదేనా? కాదు నూటికి తొంభయ్యయిదు మంది తెలంగాణం వాళ్ళదే. కాని చదువు పోగొట్టుకొన్న భాగ్యుల్లో ఈనాయకుల పిల్లలు వుండివుండరు. ఏమీ నందేపాం అక్కర్లేదు.’

జానకి ధోరణిని అడ్డంకొడుతూ పిధిలో పెద్ద అలజడి, కేకలూ వినిపించేయి.

ఇద్దరూ ఆరికించేరు. మొదట కొంత

సేపు అర్థంకాలేదు. తర్వాత అవో నో దాలులా వినిపించేయి.

‘ఏదన్నా పూరేగింపు వుండేమా, కేకలు అల్లా వున్నాయి.’— అంది భద్ర.

‘ఏవరి పూరేగింపూ?’

‘చెప్పలేం. బహుశా జనసంఘం వాళ్ళదేమా. ఈమధ్య ఒకటి రెండుమాట్లు వాళ్ళ వాదానికి విన్నాం.’

‘అదీ వుందీ?’

‘అయ్యో!’

‘ఏవరేమిటి దాని పెద్దలు’

‘ఇంకా ప్రత్యేకంగా ఎవరూ గోదాలోకి దిగినట్లులేదు. షివుకారు జగన్నాథంగారు జ్ఞానకం వున్నారా?’

‘బాగుంది!’

‘ఆయన పోయేరు. ఆయన తమ్ముడు ఒకడు కథలూ అపి వ్రాస్తుంటాడు. జనసంఘం ప్రతిక వుంది బెజవాడలో. ఆ ప్రతిక వాళ్ళ జరిసిన కథల పోటీలో అతని కథకి బహుమతి వచ్చింది. నెల్లూళ్ళక్రితం వాళ్ళింటికి జనసంఘం నాయకులు వచ్చి పూజోహారీ మీటింగుపెట్టి వెళ్ళేరు. అంతే.’

ఇంతలో పూరేగింపు వారి పిధిలోకి తిరిగినట్లు తోచింది. ఏనాదాలు బిగ్గరగా, స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

‘వజ్రాదోహాలు...నగించాలి.’

జానకి భద్రముఖంలోకి చూసింది. ఆమె జానకి విన్నట్లో పెరుగు పోస్తూ, ‘మార్క్సిస్టులదై వుంటుంది.’— అంది. అనుభవజ్ఞానంతో.

జానకి చలుక్కున లేడింతి. భద్ర లబలబ లాడింది.

‘భోజనం పూర్తిచెయ్యి. తిట తో కడుపు నిండదు. వాళ్ళ విప్లవంతిట్లు వివదానికి అన్తం మానుకోవాలా తర్క!’

—అంటూ చేయవట్టుకు లాగి కూర్చో బెట్టింది. జానకి 'మాడాలి' అంది.

'ఏమీ బెంగపెట్టుకోకు, ఏకాసం అయినా వదిలిముషాలు మన గుమ్మంలో నిలబడ తారు. ఫర్వాలేదు.'

భద్ర జానకి చెయ్యి వదలలేదు.

భోజనం పూర్తిచేశాక చేయి వదిలింది.

'అకు నే తీస్తా. చేయి కడుక్కునెళ్ళి ఆ విందం ఏదో చూడు.'

కాని, జానకి లేచిపోలేదు. ఇద్దరూ కలిసే వీధిగుమ్మంలోకి వచ్చేరు.

వస్తూ భద్ర గేటుమీద ఆర్చిలో వున్న రైలు వేసింది. మెక్యురీరైలు వెల్తురు చెప్పెలలాగ వీధి అంతా విండంది.

\* \* \*

మేడమీద పిల్చుగోడ వాసుకొని నలుగు రైదుగురు చూస్తూండడం, వీధిరలుపు తీసుకొని ఆడవాళ్ళు గుమ్మంలో నిలబడ డంతో ఊరేగింపు కంఠం ఏకస్వరంతో నిల బడింది. స్వరమూ దృఢపడింది. దానికి పూతంగా బిగించిన పీడికట్ట గాలిని గుడ్డు తున్నాయి.

'వజ్ర ద్రోహులు...'

ఆ కీచుగొంతుక విని జానకి అటు తిరిగింది. ఆశ్చర్యం కలిగింది.

'వాడు జోగన్న కాడా?'

'అ. జోగన్నే.'

'వాడు మార్క్సిస్టా?'

'అ.'

'ఎప్పటినుంచి?' అని జానకి. ఆమెకు గ్రామంలో రోడిగా పేరుపడ్డ జోగన్నను మార్క్సిస్టులు జేరతియ్యడం వింతగావుంది.

'52 ఏన్నికల్లో మందలో కలిసేడు. పార్టీ కలిసేవున్న కాలంలోనే కమ్యూనిస్టు విభూతి ఇచ్చేరు. ఇప్పుడు మార్క్సిస్టు...'

—అంటూ భద్ర సంగ్రహంగా చెప్పేసింది.

'ఇంక ఫూరుకో. మనం మాట్లాడు కోడం చూసి వాళ్ళు మరీ రెచ్చిపోతారు'— అంది.

కాని, ఆ వినడమో, విన్నట్లు పూహించడమో అదివరకే జరిగిపోయింది నినాదాలు చిత్ర చిత్ర రూపాలలో ప్రవహిస్తున్నాయి.

'వజ్ర ద్రోహులు—నశించాలి.'

'కమ్యూనిజానికి వెన్నుపోటు పొడిచిన—'

'బూర్జువా భూస్వామి కాంగ్రెసులో చేతులు కలిపిన—'

గుమ్మానికి వీధురుగా పూరేగింపు నిలబడి పోయింది. పూరేగింపుముందు తావుపాటి బట్టతల మనిషి ఎవరా అని జానకి ఆలోచన. ఆయన ఎవరో భద్రనోట విని నిర్విణ్ణురాలై అటుపోయింది.

'డాక్టరు నుందరరావుగారా!'

భద్ర తలవూసి పూరుకుంది.

'చక్కన. ఆ కళ్ళజోడు?'

'ఆయన కొడుకు రంగవాయకులు.'

'అతడు డాక్టరుట కాదా?'

'ఊ.'

'ఇద్దరూ...'

'ఈవేళ వరకు మాపాళ్ళుట. వీర కృపులు...'

జానకి ముఖాన చిరునవ్వు తోచింది, వర్షన వివేసరికి.

'ఈ నాలుగైదల్లనుంచి మోతు మిళ్ళ మధ్య కమ్యూనిస్టు తిట్టువదకోశంలో కొత్తగా చేరిన వదాలు వినే అవకాశం కలిగి స్తున్నాడు.'

వరండాలో ప్రీతి పెదవుల కడలికలా తమ్ము గురించే అనిపించి పూరేగింపులో కీచుగొంతు మరింత వదునెక్కింది.

'పోలీసుబంట్టు...నశించాలి.'

మేడమీద పిల్చులు పెద్దగా వచ్చిన ధ్వని: నీత్యానందం కంఠం వినబడి జానకి తిరిగి చూసింది. వీధిగదిలో అతడు కూర్చుని వున్నాడు. తలుపులు, కిటికీలు అప్పి తెరిచి, రైలువేసి వున్నాయి. ద్వారం మీద బోర్డు కనిపిస్తూంది.

—'భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ గ్రామశాఖ కార్యాలయం.—'



**మిత్రాన్ని త్యాగించడం నుండి కాపాడే అర్థం అయింది.**

‘మీమీ బావా!’  
‘మీరు పైకి చెబుతే. అలా తప్ప కూడదని పిల్లలకి తెప్పండి. మర్యాద కాదు.’  
ఆ మాటల పూర్తి కాకుండానే ఏదీలో ‘ఇద్ద గంధ్రగోళం ప్రారంభమయింది. భద్ర అడుక్కొని వరాండా చివరకు గబగబ నడిచి విలసిల్లింది.

‘అయ్యో! రంగమ్మగారు.’  
‘మరుక్షణంలో గట్టిగానే మగట్టి కేక వేసింది.

‘త్వరగా రాఫిడి. రంగమ్మగారిని పట్టుకోండి. సుందరరావుగారి మీదపడి కొడుకులాంటిది. అయ్యో చొక్కా చింపేస్తూంది.’  
‘భావ్యణాగ్రహారంలో ఆడదాని నోటి చివ్వడేనా వినిపించే అవకాశం వుందా అని పించేటంత జగుప్పాకరమైన పదజాలంతో రంగమ్మ సుందరరావును తిడుతూంది. మీదపడి రక్కింది. ఆ అవేశంలో ఆమె నోటి నుంచి వెలువడ్డ తుంపరలతో ఆయన ముఖం తడిసిపోతూంది.

‘వాకాత్తుగా వచ్చిపడ్డ ఈ ఉత్పాతం మీమీటో, ఎందుకో మొదట ఆయనకు అర్థం కాలేదు. సత్యానందం ఇంటి వద్దకు వచ్చేకనే ఆమె తమమీద పడిపోయిందని తూసేడు. ఆమె ఎక్కడి నుంచి వచ్చిందో చూడలేదు. కానీ, ఆ యింట్లో నించే వచ్చిందనిపించింది. సత్యానందమే ఆమెను తమ మీదికి వదిలి వుంటాడు. పోలీసు బంట్లు అని తామిచ్చిన వినాదం వాస్తవికతగా కలిగించింది. ఈ దౌర్జన్యానికి పూనుకొన్నారనిపించింది. శత్రువు మ రిం త పాడుచుకుని, కుళ్ళేలుట్లు చేయడానికై మళ్ళీ ఆ వినాదం ఇచ్చేడు.

‘పోలేను ఏజంట్లు...’

రంగమ్మను దూరంగా తాగియ్యడానికి తేసి ప్రయత్నంలో ఎవ్వరూ దాని నందుకోలేదు. కానీ, ఆ వినాదమే రంగమ్మ ఆవేశాన్ని రెవ్వకోట్టింది.

‘వాదాబుని పోలీసులకి వప్పచేసిన తాంజ...కొడుకుని నీ నే కా త బ్రా ... నిన్ను తంపేస్తా. మహమ్మాయి వండేస్తా ... పేగులు తోడేస్తా ... నీ కడుపు కాలి పోమా...’

రంగమ్మ అయితే పడిపోతూంది. పట్టు

## కడారి ఎక్కడికి?

కొన్న వాళ్ళకి లోంగడం లేదు. తాళ్ళ చేతుల్లోంచి బయటపడడానికి గింజ కొంటూంది. గిజా యిం తు కొంటూంది. సైన్సు మేస్టరు ఆమెను అమనయించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

‘రంగా! రంగా! తప్ప. చూడు. నువ్వు దివరిని తిడుతున్నావ్’ చూసేవా? ఇరుగో దాక్తురుగారు. వాళ్ళనాన్నగారు, ఆయన, రంగా! విన్నావా? ...

‘నేను వినను, వీడ దాక్తురగారి తండ్రి! కాదు. పోలీసు ఏజంట్లు. వీడే, ఆరోజున నాబాబును చెనా మనిషి అని పట్టించి ఇచ్చేడు. వీడే, వీడే!’

ఆ ఆరోపణ సుందరరావును నిర్భాగ్యుణ్ణి చేసింది. తమ పార్టీలోంచి నక్కల్ బరీ వాదులు విడిపోయి, జనశక్తిని స్వాధీనం చేసుకొన్నప్పుడు వాళ్ళ చర్యల్ని ఖండిస్తూ సభలు పెట్టేడు.

‘భగత్సింగ్ మార్గమే మా మార్గం! గువేరా మార్గమే మా మార్గం’ అన్న

వినాదాలు ఇవ్వడంలోని ప్రమాదాలు అతి వోర్చుగా వివరించేడు. పోలీసులు, ప్రభుత్వంవలన రాగల నిర్బంధాలు చెప్పేడు. గ్రామంలో ఆ జబ్బు కుర్రాళ్ళకి రంగమ్మ కొడుకు కేకవరావు నాయకుడు. అతడు తనతో వేసుకొన్న వాదనలు ఖండించి, తన మతం స్పష్టం చేసుకొన్నాడు, దానినే ఈమె పోలీసుకు వప్పచేప్పడంగా వర్ణిస్తూంది. సుందరరావుకి అసహ్యం వేసింది. తాను కుర్రవాడిని ఆ ప్రమాదంలో పడకుండా కాపాడా రనుకొన్నాడు. చివరకు, పోయి, మిడతలా మాడిపోయేడు. దానికి తననే తిట్టడం దుర్మరం అనిపించింది. కానీ, ఏమీచెయ్యలేదు. ఆడది. అత్యర్థం పేరుతో వేనా నాలుగు తగిలించడానికి లేదు.

సత్యానందం ఇంక దూరంగా వుండలేక పోయేడు. గబ గబ ముందుకొచ్చి సుందర రావు మొగంమీదకు పోతున్న రంగమ్మ చేయి గట్టిగా పట్టుకొన్నాడు.

‘భద్రా, జానకి ఈవిల్లీ పట్టుకోండి.’ నల్లగురూ పోగడి, ఆమెను భర్త సాయంతో బయటకు తెచ్చేరు

‘కాస్త కాంతించేవరకూ లోపలికి తీసుకు పొండి.’ — అని భద్ర లోపలికి దారి

తీసింది: ‘లోపలికి రాగల నిందను విరిగినా త్యాగనందం ఏమీ అనలేదు.

తీసుకుపోతున్నా ఆమె అరుస్తూనే వుంది — ‘నువ్వు పోలీసాళ్ళ తాబేదారువురా ... నిన్ను చంపేస్తా...’

ఆ అల్లరికి, తిట్లకూ, సత్యానందం సుందరరావుయేడ సానుభూతి చూపేడు.

‘అవిల్లీ, అవిడ మాటల్ని పట్టించుకోకండి. కొడుకుపోయిన దుఃఖంలో ఆమెకు మతిపోయింది. మనం అంతా ఎరిగిందే...’

ఆ వాదాన్ని సుందరరావుకు తోడికోడలి దేవ్మడులా వినిపించింది. కోపంతో పెదవులు ఆదిరిపోతున్నాయి.

‘నీకిందులో పాత్ర ఏమీ లేదనుకోవాలా?’ — అన్నాడు.

నీమాటకు విలువనివ్వడం అనవసరం అన్నట్లు సత్యానందం మరేమీ అనకుండా వెనుతిరిగేడు.

అతడూ వెనుతిరిగిగానే పూరేగింపులోంచి ఎవరో విసిరిన రాయి తగిలి, గేటులో పైన వున్న లైటు డోము పగిలి గాజముక్కలు గల్లన క్రిందపడ్డాయి.

సత్యానందం చటుక్కున నిలబడ్డాడు. వెనకనుంచి దాక్తురు రంగనాయకులు గొంతు ఖంగుమని వినిపించింది.

‘ఎవరిదావని?’

ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. మరల అతని కంఠమే వినిపించింది.

‘క్షమించండి! సత్యానందంగారూ!’

వెనువెంటనే సుందరరావు కంయ్ మన్నాడు.

‘వజ్రాపుద్యమాలకు వెన్నుపోటు పొడిచే ద్రోహచర్యలమీద ప్రజల కోపం బహుముఖాలుగా వ్యక్తమవుతుంది.’ ప్రజల న్యాయమైన ఆగ్రహానికి కమ్యూనిస్టులు క్షమార్పణ చెప్పకో నక్కరేదు.’

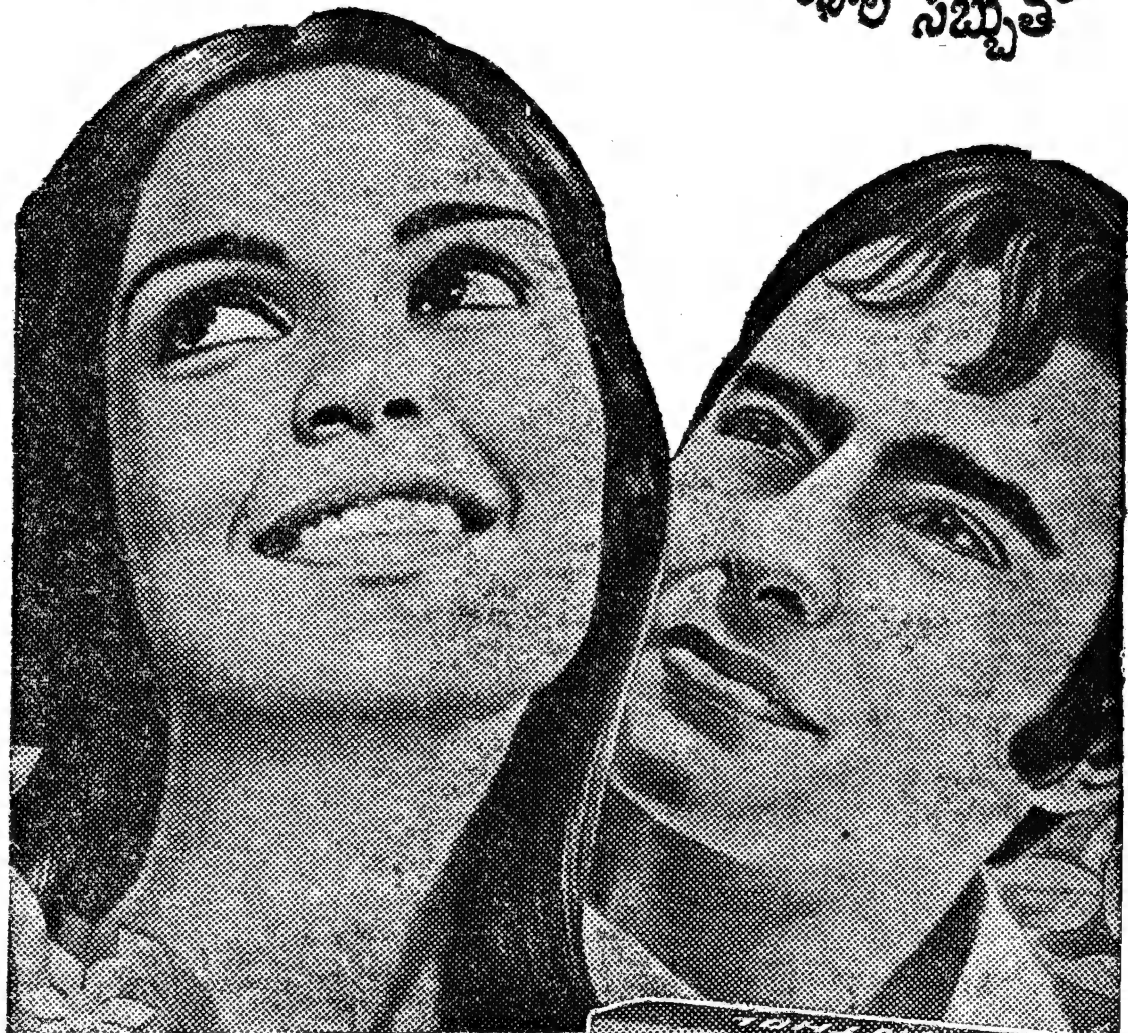
‘దాగా చెప్పేరు. కుర్రాడు అతిడికింకా అమభవం చాలదు.’ అన్నాడు వెక్కిరిస్తూ సత్యానందం. గాజ పెంకుల మీద అడుగు పడకుండా, జాగ్రత్తగా చూసుకొంటూ అతడు లోపలికెళ్ళేడు.

‘భద్రా’ వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయేక చీపురు తీసుకొని గేట్లో గాజ పెంకులు వోవక్కకు తుడిచెయ్యవోయి. ఎవరన్నా లోకితే కాలు తెగుతుంది.’

‘గాజ పెంకులు ఎక్కడివి?’ అంది భద్ర



శౌందర్యము మరియు తాజాదనపు భావన...సింథాల్ సబ్బుతో



మీ కోసము...అపూర్వమైన శౌందర్యము, రోజంతా  
తాజాదనము... రెండు విధములుగా కనిపేసే సింథాల్ సబ్బుతో  
సింథాల్ రోద్రవంబముతో తెల్ల ఎంతో కాగూ కనిపేసే  
క్రిమివారిడి సి-11 (హెక్సాక్లోరోసిన్) ఉంటుంది

సి-11 గల సింథాల్ మాత్రమే మిమ్మల్ని అందముగా  
తాజాగా ఉంచగలదు.

సింథాల్ నిజంగా దుర్లభ నివారిణి సబ్బు.



Interpub/GS/20 T-8

అశ్వరథంగా

'మె ర్యూ రీ లైటు దో ము క గి రి బోయిందిలే'—అన్నాడు నత్యానందం తాపీగా. వెనకనుంచి కొత్త నినాదం వినిపించింది.

'ప్రజాసేవకులమీద రినిజనిస్టుల దౌర్జన్యాలు—'

అ గొంతు మందరరావుది.

'నశించాలి'—అది పూరేగింపు వాంఛ. మందరరావు దానిని నిరాకరించేడు.

'శాపనారూపు లాభంలేదు' ఖండితంగా దిప్పాలి—'సిగనివ్వం!'—అనండి

రంగమ్మ దుఃఖానికి కారణం విని జానకి నిర్విణ్ణురాలయింది. ఆమెకు తన జీవితం జ్ఞానకంపచ్చి తూలిపోయింది.

ఆమె పరిస్థితిని గమనించి భద్ర కం గారు నడిచింది. పెద్దకూతురును పిలిచింది.

'పిన్నివి మేడమీదకు తీసుకుపోయి వక్క తెయ్యి. ఒంటల్లో బాగులేదు.'

తల్లి అవారోగ్యం వారత్త విని రవ్వంద వరుగెత్తి వచ్చేడు. సాధన, అతడూ చెరో చెయ్యో నట్టుకొని ఆమెను మేడమీద గదిలో వదుకోపెట్టేరు. ఇద్దరూ చెరోక దైవునా కుర్చీలు లాక్కుని కూర్చున్నారు. 'ఏల్లా వుందమ్మా!'

'నాకేంరా, బాగానే వున్నా—' అంది

## ఈదారి ఎక్కడేకే?

కాని, ఆ మాటతోనే ఏడు వచ్చేసింది. నోట్స్ పైటకొంట కుక్కుకొని, పరుపు మీద బోర్లాదొరి తలదాసుకుంది. వక్కలు ఎగరెయ్యడం మాస్తే ఆమె వెక్కివెక్కి ఏడు మృన్నదని అర్థం అవుతుంది. సాధన ఏమిటిది అన్నట్టు ఆతనివంక చూసింది. పూరుకోమన్నట్టు కన్ను మలిపేడు. తల్లి నడ్డిమీద నమాశ్చరణంగా చెయ్యి వేసుకొని నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాడు.

తల్లి దుఃఖకారణం రవ్వంద గ్రహించేడు. అతడు తండ్రిని ఎరగడు. కాని, ఆతని మరణగఢ తెలుసు. ఆ గఢ జ్ఞానకం వచ్చినప్పడల్లా తల్లి అల్లా ఏడుస్తుంది. ఒకటిరెండు రోజులు మందకొడిగా వర ధ్యానంగా వుంటుంది.

రంగమ్మ దుఃఖకారణం వినడంతో జానకికి భర్త గుర్తు వచ్చేడు. రవ్వందకూడా భయపడుతూనే వున్నాడు. సిద్దిలో జరిగిన గండ్లగోళం, గలభా ఏమిటో సాధన ఇండాకా ఆతనికి చెప్పింది:

'అవిడ పేరు రంగరాజమ్మ. అంతా రంగమ్మగారంటారు. మాపూరి పైమ్మాయి పైన్సు మేస్టారి భార్య.'

'కొడుకు చచ్చిపోతే పిచ్చి ఎక్కిందని ఇండాకా అమారాధ చెప్పింది, ఈవిడేనా?'

'ఏమీడు చెప్పిందీ, అమ్మదే.'

'మేం వచ్చినప్పడేలే.'

'ఆమెకి ఒక్కడే కొడుకు. వరంగల్లో అన్నయ్యతో మెడిసిన్ చదువుతున్నాడు. నెం రోజుల క్రిందట అరెస్టు చేశారన్నాడు. వది రోజుల క్రితం శ్రీకాకుళంజిల్లాలో పోలీసులు కాల్చి చంపేశారన్నారు. ఆ మాట వినిగానే రంగమ్మ గారికి మతి పరించింది.

'అయిన నక్కలై లా?'

'ఔనుట,' అని సాధన తలపూసింది. 'మంచివాడూ, తెలివీగలవాడూ. పైన్ లియర్లో వున్నాడు. మానాన్నతో అన్న మానం వాడం చేసుకొనేవాడు. మా అన్నయ్యా అతడూ చాలస్నేహంగా వుంటారు. ఈ వారత్త విన్నాక మా అన్నయ్యని గురించి అమ్మ బెంగపెట్టుకున్నార్యుంది'.....

.....రవ్వలి వన్నెందు కొట్టేవరకూ ఆ యింటల్లో ఎవ్వరూ నిద్రపోలేదు. వరదగా రెండు నెలలు గడపాలని జానకి ఇరవయ్యేళ్ల తర్వాత పూళ్లోకి రావడం; వచ్చిన రోజునే ఈఘటన జరగడం, మనస్సు లోని గాయం కలకవేసి జానకి బాధపడడం నత్యానందం దంపతుల్ని ఎంతో తిన్నవర చించి. చాలసేపు దగ్గర కూర్చుని ఆ కబుర్లు, ఈ కబుర్లు చెప్పేరు. పిల్లలంతా నిద్రవచ్చి పోయి వదుకున్నారు. కొంత పర్తుకొన్నదనిపించేక నత్యానందం వెల్లిపోయేడు. భద్ర ఆమె వక్కనే మంచం వేసుకు వదుకుంది.

కాని, ఇద్దరికీ నిద్రలేదు. ఆ నంగతి ఇద్దరూ ఎరుగుదురు. కాని ఇద్దరూ ఎరగ వట్టే చాలసేపు నటించేరు.

ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. అంతా నిద్రపోయారు. ఆ సమృత్తం కలిగేక. భద్ర లేచి కూర్చుంది.

'జానకి,'

'ఊ,'

'నిద్ర పోలేదూ?'

'రావడంలేదు,'

భద్ర మంచంమీద వొగిగింది.

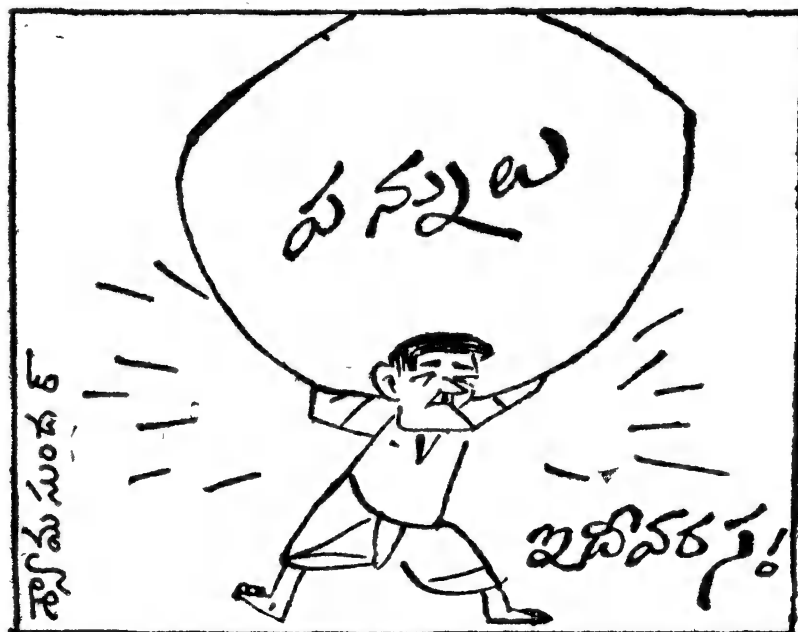
'కళ్ళముసుకో, అదే మమ్మంది.'

మరల కొంచెం పేనయ్యాక జానకి తలక రించింది.

'అక్కా!'

'ఊ,'

'వమ్మ తెల్లచేసుకొని వుండకపోతే'



అయిన బ్రతికివుండేవారేమో. నా దుర  
దృష్ట్యం అయిపో కొట్టుకుపోయిందో,  
ఏమో...

భద్ర లేని కూర్పుంది. అ అనుమానానికి  
నమాధానం ఏం వుంది? కోపం చూపింది.

'ఏం మతిగాని పోయిందా యేం? చదువు  
కున్న దానిని కూడాను.'

'కాదక్కా! ఎంత చదువుకున్నా అ అను  
మానం పెరిగేస్తూనే వుంది. మన పూర్వం  
నాళ్ళ పెట్టిన నిషేధాలూ, చెప్పిన అభ్యంత  
రాలూ నిజమేనా అనిపిస్తాయింది.  
ఒక నిండు ప్రాణాన్ని నా అడ్డానానికి బలి  
పెట్టేనామా.'

అమె దుఃఖం చూస్తూంటే భద్రకూ  
కంఠం నిండి వచ్చింది. తన బలహీనతను  
కమ్ముకొనేందుకు అనపాళనకు అందుకుంది.

'ఇది మరి నాగుంది కాదూ! చాలా

నాగుంది. వెళ్లి కుదిరింది. రోకలి తంకు  
చుట్టుమన్నాడట నిలాంటివాడే. కాకపోతే  
ఏమిటే అది. అప్పుడు - అ మూడు వాలు  
గేళ్ళలో ఒక్క తెలుగు దేశంలో మూడు  
నాలుగు వందల మందిని పోలీసాళ్ళు చంపే  
కారన్నారు. మళ్ళీ ఇప్పుడు ఈ ఏడాది  
అరు నెలలలోనూ అప్పటి ఏభయ్య-అరవై  
మందిని చంపేకారంటున్నారు. చంపేవేయ  
బడ్డ వాళ్ళంతా వితంతువుల్ని పెళ్ళాడిన  
వాళ్ళుకారు. వాళ్ళ పెళ్ళాలు చెడ్డ సత్కృతం  
చూసుకొని నమర్తాడిన వాళ్ళాకాదు...

ఒక్క నిమిషం పూరుకొని భద్ర మళ్ళీ  
అంది.

'పాపం కేశవరావుకి పెళ్ళి కాలేదు. మరా  
తనికి ఎవరి శని చుట్టుకుందంటావో.'

అ మాటకి కూడా జానకి వెక్కి వెక్కి  
విడవడమే గాని ఏ నమాధానమూ ఇవ్వ

లేదు. అనుచు మామూంటే భద్రకూ  
కళ్ళనీళ్ళు తిరిగేయి. 'డూకు' మన  
బోయింది. అ మాట అనబోయేవరికి తనకే  
కంఠం నిండి వచ్చింది. పూరుకుంది.

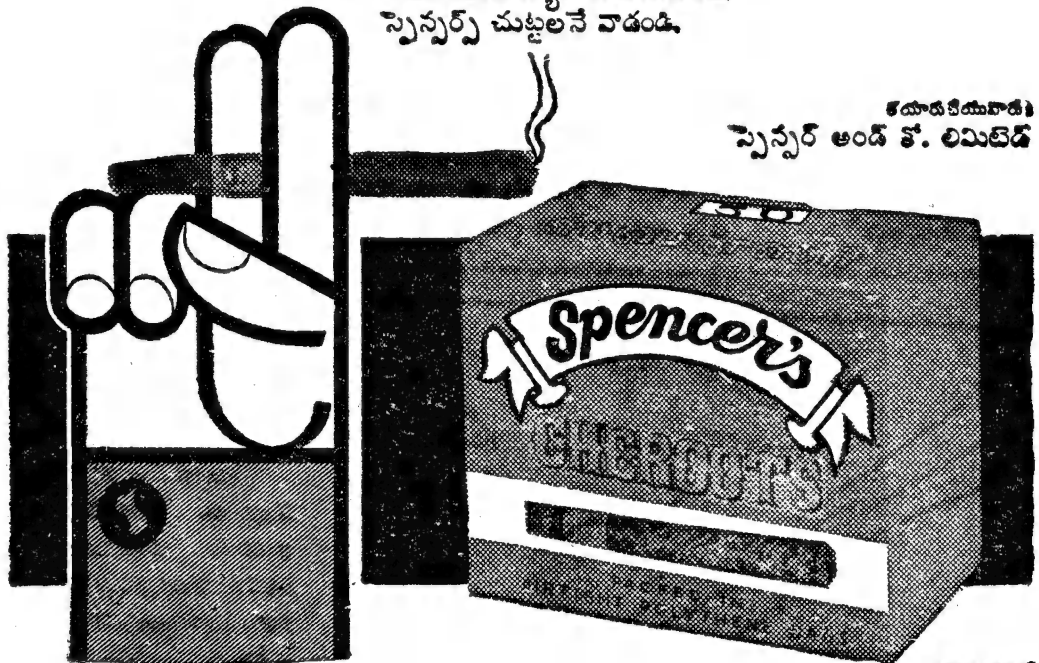
కొద్దిసేపటికి ఇద్దరూ నర్తుకొన్నారు  
భద్ర కళ్ళు తుడుచుకొంది.

'ఇలాంటి ఏమి అలోచనలు పెట్టు  
కోకు. నీలాగే ఆలోచించడం మొదలెడితే  
దానికి అంతం వుందా?' మన దుర  
దృష్టాలు ఈ వాత్యలకి ప్రోత్సాహం  
ఇప్పిస్తే మరి అయ్యా అనుకోవలసిన పని  
కూడా వుండదు.'

'తెలుసు. నాకూ తెలుసు. ఇది నా  
మూర్ఖత్వమని. కాని మనస్సు నిలబడక  
ఒక్కొక్కప్పుడు అయిన బ్రతికే పువ్వురేమో  
ననిపిస్తుంది. అ ఆకలిగినవ్వడు అప్పుం  
కూడా నోటికి పొడు ... లేక పోతే

# సుగంధమైన సెన్సెనిర్స్ చుట్టలు

పాలతీన సంచలనలో  
గాలిపోకుండా స్వాగత చేయబడినవి.  
స్పెన్సర్స్ చుట్టలనే వాడండి.



కయాదికయవాడి!  
స్పెన్సర్ అండ్ కో. లిమిటెడ్

కీప్టిబ్యాండ్లు.

అకుం బంకామయ్య డి నెస్, విజయవాడ-1.  
మతల్ల ప్రెడింగ్ కంపెనీ, గుంటూరు-3.

జానవి జనరల్ స్టోర్స్, ఒంగోలు.  
షి విజన్స్, గూడూరు (తెలంగాణ జిల్లా)

అప్పుడు మనకి వెయ్యిపాతాడు?...అందరి  
వెయ్యంలోలాగ ఆయన మరి లేరుమకొంటే  
పుడే వాధనేడు. ఒక ఏడుపు ఏడుస్తాం.  
మరి పూరుకుంటాం. మనస్సుకే ఆరాటం  
పుండదు.'

పిల్ల కాస్తా; భద్ర కాతర స్వరంతో  
అడిగింది—'ఏకింకా ఆక పుందా?'

కానీ తల అడ్డంగా తిప్పింది. అందులో  
అమెకు ఏమాత్రం సందేహం లేదనేదే కని  
పిస్తూంది. కాని మాటమాత్రం అంత  
ఖండితంగా లేదు.

'మనకే ఎంతో ప్రేమ పుష్పవాళ్ళయినా,  
ను ద్వేషం పుష్ప వాళ్ళు చచ్చిపోయా  
ంటే కూడా నమ్మలేం. అల్లూరి సీతా  
రామరాజు కోసం మరో వందేళ్ళు గడిచాక  
కూడా వెతుకుతాం: పుభాష్ బోను మాటే  
మిటి? వాళ్ళ మీద మనకున్న ప్రేమా,  
అభిమానం అల్లాంటివి. ఎంతో ద్వేషించే  
పిల్లలు నిజంగా చచ్చిపోయాడంటారా అని  
భక్త తరవాత కూడా విందరు ప్రశ్నిం  
లేదు? మనస్సుల ఐలహీనత అది.  
వెయ్యంలో అదే జరుగుతుంది.'

క్రొవ్వి ముషం లటనూయించినట్లు  
గి.

పుటికే ఆ ఆక చచ్చిపోయిందనుకో  
ఆయన వచ్చి వాకోసం అక్కడ  
కుతుంటారేమో, నేనిక్కడున్నావ్నే.  
దామా—అవిసిస్తూండంటే నమ్ముతావా?  
నీకు మరిపోయింది.'

'రాత్రి రంగమ్మగారిని చూసినప్పటి  
మరిచి మనస్సు తరుముతుంది.'

## ఈదారి ఎక్కడికి?

'ఏమిటి నీ ఆకకి ఆదారం?'

'ఏమిలేదు భ్రమ.'

కాలసేపు ఇద్దరూ పూరుకొన్నారు. తర  
వాత మళ్ళీ జానకే ప్రారంభించింది.

'మేము చంపేసేమంటే ఆరోజుల్లో  
కాదు, ఈరోజుల్లో మాత్రం సోలీసులకి  
అడ్డు ఏముంది? పట్టుబడి పారిపోతూంటే  
కాలేకామంటారు. ఎదురుబొదురు కాల్యుల్లో  
చచ్చిపోయారంటారు. అత్తరక్షణకి కాలేకా  
మంటారు. వాళ్ళకి ఎదురేముంది? కాని  
ఇక్కడ అటువంటిదేమీ లేదు. మనిషి  
అదృశ్యం అయిపోయేడు. ఏమయిపోయినట్లు?  
గవర్నమెంటు ఎక్కడికేనా ప్రవాసం వంపేసి  
ఎరగనట్లు నటిస్తూందా?'

తానే నమ్మలేని కారణాలనూ, అను  
మానాలనూ జానకి బయటపెట్టింది. వాని  
కున్న ఆవత్తులరీత్యా ఇంతవరకు వానిని  
ఎవరిదగ్గరా చెప్పలేకపోయింది. తన  
చదువునూ, తెలివినీ అనవసరం చేస్తారని  
భయం. కాని భద్రకూడా ఆ దుఃఖంలో  
సహాధుగురాలు. కనుక వానిని చెప్పడానికి  
సిగ్గు కలగలేదు.

భద్రకు అసలు రావలసిన ప్రశ్న తోచ  
లేదు. క్షీణస్వరంతో 'ఎక్కడికి వంపిస్తా  
రంటావు?'—అంది. ఆ ప్రశ్న చూస్తే,  
అమెకది ఆలోచించవలసిన సంగతేనని తోచిం  
దనిపిస్తుంది.

జానకికి ధైర్యం చిక్కింది. తన మనస్సు  
తోని అనుమానాలను ప్రస్తరించసాగింది.

'అందమోనో, నికోదార్ నీ నా ఆ  
సముద్ర మధ్యంలో, ఉత్తర దక్షిణాలకి  
ఓ వెయ్యిమైళ్ళ పొడుగున, చిన్న పెద్దా  
లెండు మూడు వేలవరకూ పుష్పాయంటారు.  
ఏ దీవిలోనో పుష్పారేమో...సాధ్యం కాదం  
టావా?'

భద్రకు ఆమెమీద విపరీతమైన జాలి  
కలిగింది. సాధ్యంకాదని చెప్పడానిక్కూడా  
మనసొచ్చలేదు.

'వెరిదానివి' — అంటూ కాగలించు  
కొంది.

చాలసేపు ఇద్దరూ ఒకరినొకరు ఆను  
కొని నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు. మరితా  
జానకే ఆరంభించింది.

'ఎక్కడికేనా కదులుతే చాలు—ముందు  
ఏయేకాగితాలు ఏం చెయ్యాలో, ఎవరికి  
ఏమేం ఇవ్వాలో అన్నీ వప్పగింతలు పెట్టే  
వారు. అనుకొన్న వేళకు రాకపోతే ఏం  
చెయ్యాలో చెప్పేవారు.'

భద్ర మామూలుగానే అనేసింది.

'మళ్ళీ రామనిపించింది కాబోలు,'  
ఆ వప్పచెప్పడాలు మామూలేనంది  
జానకి.

'ఏందుకా వప్పగింతలు? పట్టుబడితే  
చంపేస్తారనే జ్ఞానం పున్నట్లు కద! కాని  
ప్రాణం అంటే తీసి, చావంటే బెదురూ  
లేవా? అంత నిర్దిష్టంగా ఎల్లా వుండగలిగి  
వారు?'

తన ప్రశ్నకి తానే సమాధానం ఇచ్చు  
కొంది. 'ప్రజలకి. దేశానికి మంచి  
చేస్తున్నామనే విశ్వాసం! ఆ ప్రయత్నంలో  
మన ప్రాణం పోయినా ఫర్వాలేదనే నిర్లక్ష్యం!  
...మొదట వెరి భయం వేసేది. ఏడుపు  
వచ్చేది. తిరిగొస్తే చూటిస్తేలా కరుణకు  
పోయేదాన్ని...'

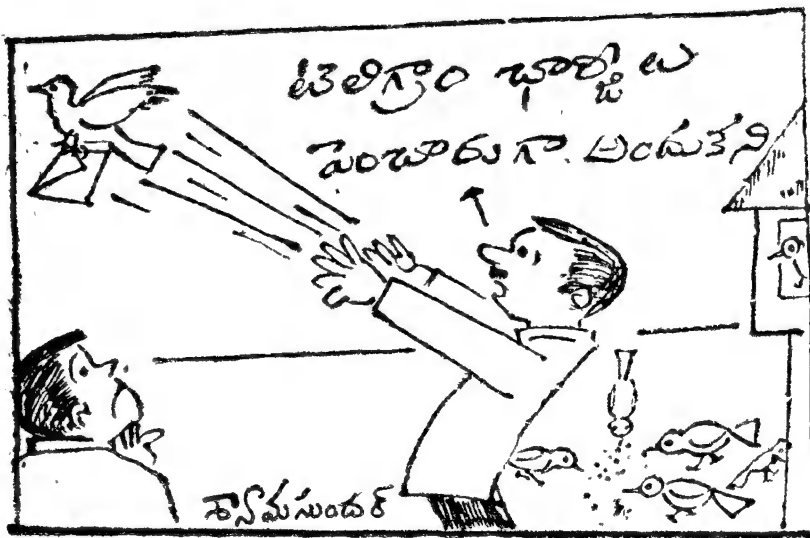
ఆ మానసికాందోళన తీవ్రతను ఈ  
సమభవాలో భద్ర సరిమాను కొంటూంది.

'కనుక ఆ వప్పగింతలు అలవాటు  
కయ్యాయి. భయంవెయ్యడం జూగింది.  
ఈమాట నంతోషమూ కలగడంలేదు.  
నీధిలోకి పోయి చచ్చిపట్టే అనిపించసాగింది.  
కాని...ఒకమాట...వెల్లిన మనిషి...మరి  
కలేదు.'

జానకి నోట మాట జెక్కుచుట్టినట్లు  
యింది. క్షీణస్వరంతో మూలిగింది.

'మరి...రానేలేదు.'

జానకి చాలసేపు ఏడ్చింది. ఏళ్ళ తరబడి  
జ్ఞానానందంకు తికమక లేక, అలాగే వెలు





కొన్నారో, అక్కమీద బట్టలు తొడిగి  
కొని బయటకు పొంగినట్లయింది. భక్త  
అమె కళ్ళు తుడిచి దగ్గరకు తీసుకొంది.

‘ఇంతకాలం ఇంత బాధను ఎల్లా దాచు  
కొన్నావే అల్లీ!’

‘ఏదో జ్ఞానకం వచ్చినట్లు జానకి  
చెప్పుకు పోయింది.

‘ఆశ అనిపిస్తూంటుంది.

పాతాత్తుగా మాయమైన మనిషి అంత  
పాతాత్తుగానూ వచ్చేస్తారేమో, తిరా వస్తే?  
వేనక్కడ లేకపోతే?...

అమె బొంబాయినే కాదు, ఆ ఏదిని  
ఆ యింటిని కూడ వదలలేక పోయింది.  
అక్కడే పుద్గ్యం చేసుకొంటూ పెంచదు  
వులు చదివింది. ఆ చదువు మనస్సుకో  
వ్యావృత్తి కలిగించడం కోసం. పరీక్షలు  
స్వీకరించింది. ఉద్యోగాలు మారింది, కాని  
యిల్లు మారలేదు, చాలకాలం...

ఆ ఆశ పోనేలేదు హెర్—వర్తేజా  
వద్దతిలో ప్లాట్ కొనుక్కున్నా అది ఎవరికో  
అ ధైకి చ్చి తా ను మొ ద టి చో ట నే  
ఆ యింటో నేవుంది. ఆయిల్లు తీసేశారు.  
అప్పుడు తనయింటికి వెళ్ళినా వారానికి  
వోమారేనా సాతయింటి నీధికి వెడుతుంది.  
అక్కడున్నపార్కులోకూర్చునినస్తూంటుంది.

అకధనినిభద్రకూడాకళ్ళుపెట్టుకొంది.

వారి కబుర్లు నడి విని పక్కగదిలో పెడు  
కున్న నత్యానందం లేచి వచ్చాడు. రైలు  
చేసేడు. ఇద్దరూ కూర్చుని పున్నారు.

‘మీరిద్దరూ నిద్రపోనేలేదా? ఎంత  
అయిందో చూసుకోవ్వారా? రెండు దాటింది’

భద్ర కళ్ళు మడుచుకుంటూ గోడనున్న  
గడియారం వంక చూసింది. నత్యానందం  
వూహించేడు.

‘ఏమిటిది భద్రా! నువ్వు కూడానా?  
దానికి ధైర్యం చెప్పడానికి బదులు నువ్వు  
ఏడుస్తున్నావా?...బాగుంది వరస!...ఏమి  
టది జానకి!’—అంటూ వూరడింపుగా తల  
నిమిరేడు.

‘నాకొకరు ధైర్యం చెప్పారినన అవసరం  
వుందా నావా! రాయయిపోయాకదా!’ అని  
జానకి ఏడ్చింది.

‘వూరుకో అలా కాగలిగితే మంచిదే.  
కావడం అవసరంకూడా, లేకపోతే మన  
దేశంలో ఒక్కరోజు బతకలేము’—అన్నాడు,  
నత్యానందం పగం వోదార్చుగా పగం విశ్వా  
సంతో.

(ఇంకా వుంది)

# ఎవరి ప్రశంసించాలి?



ములుగువేంకటరమణయ్య. ధర్మపథం

✱ తగినవారిని కానియాడినప్పుడే అది  
ప్రశంస అనిపించు కుంటుంది. అట్లు  
కాకుండా గుణవంతులు కానివారిని గుణ  
వంతులనుగా వర్ణించడం ముఖస్తుతి అవు  
తుంది. ముఖస్తుతి చెయ్యడంలో వ్యక్తికి  
స్వార్థం కొంతవరకయినా ఉండి తీరుతుంది.  
అందువల్ల ముఖస్తుతి చెయ్యడం ఉత్తమ  
లక్షణం కాదు.

ఉత్తమగుణాలు కలవారిని ప్రశంసించ  
వచ్చును. ఆ ప్రశంసించడంలోనూ జాచి  
త్యాన్ని గమనించాలి. ఎవరిని, ఎప్పుడు  
ప్రశంసించడం ఉచితమో మన ప్రాచీనులు  
నిర్ణయించియే ఉన్నారు. ఎవరిని ప్రశంసించ  
కూడవో—(అంటే ఉత్తమగుణాలు ఉన్నా  
కూడా) స్పష్టపరచి ఉన్నారు—

‘వ్రత్యక్షే గురవః స్తుత్యాః

వరోక్షేమిత్రబాంధవాః

కార్యాంతో దానభృత్యాశ్చ

నకదాచన పుతకాః’

గురువులను, వారియెదుటనే స్తుతించ  
వలసి ఉన్నది. బంధువులను, మిత్రులను  
వారియెదుట కాకుండా వరోక్షంలో కొని  
యాడవలసి ఉన్నది. భృత్యులనూ, సేవ  
కులనూ— వారికి అప్పగించినవనిని పూర్తి  
చేశాక అభినందించాలి. ఎంత గుణవంతులయి  
ఉన్నప్పటికీ పుత్రులను ఎన్నటికీ ప్రశం  
సించన కూడదు అని దీని అభిప్రాయం.

గురువులను సమ్మానించడం శిష్యుని  
ధర్మం. ఆరీతిని సమ్మానం అందరియెదుట  
జరిగితే శిష్యునికి ఆత్మత్వప్రీతి కలుగుతుంది.  
ఆ స్తుతివల్ల గురువునకు ఎక్కువ ప్రయో  
జనం లేకపోవచ్చును. కాని శిష్యుని కృతజ్ఞత  
తెలిపి అవుతుంది.

బంధువులనుగాని, మిత్రులనుగాని వారి  
యెదుటనే పొగడితే అది ముఖస్తుతి అనుకో  
దానికి ఎంతో అవకాశమున్నది. వారి వరో  
క్షంలో ప్రశంసించినప్పుడే అది వాస్తవ  
మైనదిగా నిర్ణయించుటకు విలువడుతుంది’

సేవకులకు ఏదయినా పనిని అప్పగించగా  
వారానని చేస్తూఉండగా, నడుమ ‘మీరు  
బాగా పనిచేస్తున్నారు’ అని మెచ్చుకో  
కూడదు. పని పూర్తి అయిన తర్వాతనే  
ప్రశంసించాలి. నడుమనే ప్రశంసన్నే  
వారిలో అలసదావం ఏర్పడవచ్చు, యజ్ఞ  
మానుషుని లాస్తికరంగా నెరవేర్చకపోతే  
అయినకు కోపం వస్తుందని భయభక్తులతో  
శ్రద్ధగా కార్యం నెరవేర్చడంలో వారికి  
శక్తి ఎక్కువ ఉంటుంది. పనిని జరిపిస్తే  
తర్వాత ప్రశంసిస్తే— (పోతానాం కర్మ  
భృత్యులు కార్యాంతరంవల్ల ఎక్కువ శ్రద్ధ  
చూపగలరు.

అయితే, పుత్రులెంత గుణవంతులైనా  
నల్గరిలోనూ పేరుతెచ్చుకుంటున్నా, వారిని  
మాత్రం తండ్రి ఎప్పుడూ ప్రశంసించనే  
కూడదు. ‘పుత్రాదిచ్చే త్వరాజయం’ అని  
తనకు మారుడు తనకంటే గొప్పవాడుగా  
ఉండాలనే తండ్రి కోరుతూ ఉంటాడు.  
తనకు మెచ్చుకోలేదని కొడుకు తండ్రి  
విషయంలో దురభిప్రాయం కలిగిఉంటే  
ఉండుగాక! కొంత కాలానికయినా పుత్రుడు  
‘భారవి మహాకవి’ రీతిని యధార్థాన్ని  
గ్రహించగలడు.

‘ఆత్మాన్తే పుత్రనామానీ’ అనేదాన్నిబట్టి  
తానే పుత్రుడుగా జన్మిస్తాడుగాదా!  
కుమారుణ్ణి పొగడితే తన్నుతాను పొగడు  
కొన్నట్లే అవుతుంది. ఆత్మస్తుతి ఎలా  
మూత్రమూ తగదు. ●



\* ఊరుచివర వడిపోతున్న ఒక్కగా నొక్క మేడిబుల్లి, విరిగినదే సముద్రపుటలలు బాధలతో కృంగి గజా కళ్లలో ప్రాణాల నిలుపుకునే ముసలివాళ్ళు, కనిపించినపుడు నాలో ఏదో అనిర్వచనీయమైన బాధ కలుగు తుంది. నీలకంఠాన్ని చూచినప్పుడై నా అంతే !

ఒక్కొక్కప్పుడు కొందర్నిచూస్తే ఆత్మీయత, కొందర్నిచూస్తే ద్వేషం కలిగినట్లే నాకు నీలకంఠాన్ని చూచినపుడు సానుభూతి కలుగుతుంది. అప్పుడా సానుభూతికి అర్థంలేదు. అప్పుడాతన్నిచూచి సానుభూతిని చూపే అవసరంకూడా లేదు. కాని అతన్ని చూస్తే ఎందుకో జాలి కలిగింది. మనసులో దిగులుగా ఉండేది. ఏవో చెయ్యాల్సి పించేది. నీలకంఠం నాకు గుర్తున్నంత వరకూ నవ్వలే. దాని అర్థం విచారంగా ఉండే వాడని కాదు. నాకన్నా పదిహేను సంవత్సరాలు పెద్దవాడైన నీలకంఠాన్ని చూస్తే మాత్రం ఎందుకో 'అయ్యో?' అనిపించేది ఏక్షణంలో అతన్ని చూచినపుడు నాకాతని

మీద ఆ భావం కలిగిందోగాని, అదే భావం నాలో జీవితాంతం ఉండిపోతుందని నేననుకోలేదు.

నీలకంఠం నాకు బాగ్ గుర్తు. అతనిది కూడ మాజీరే. నీలకంఠాన్ని 'నీలయ్య' అనిపిలిచేవారు మా ఊళ్లో. నీలయ్య నాకు మిత్రుడిలాంటి వాడు. మామధ్య పదిహేను సంవత్సరాల తేడాఉన్నా మామధ్య మిత్రత్వం ఏర్పడటానికి కారణం నీలయ్య చేతిలోనున్న బొమ్మల చెక్కే నేర్పరి తనమే. నీలయ్య చక్కని కర్రబొమ్మల చెక్కేవాడు. అతని చేతిలో ఆడవాళ్ళ బొమ్మలు చాల చక్కగా తయారయ్యేవి. ఆ బొమ్మలు నన్ను ఆకర్షించేవి. ఉద్దేశపరచేవి. అప్పుడు నాకు పదేళ్ళ వయసు. ఆ వయసులో నేను నీలయ్యను అనుసరించ ప్రయత్నించటం చూచి నీలయ్య నాకు మట్టిబొమ్మలు చేయటం నేర్పాడు. నేను బొమ్మలనెంత బాగా చేయలేకపోయినా, చాలా వాగున్నాయని మెచ్చుకుని, నరిచేసి అందరికీ బొమ్మల చూపే సాగిడేవాడు నన్ను. అందుచేతనే

కాబోలు నీలయ్యపై నాకు చాలా అభిమాన ముండేది.

మా ఊరిచివర తోటదగ్గరి ఇల్లే నీలయ్యది. చిన్నప్పుడు ఎవరూలేనివాడై నాడు నీలయ్య. చిన్నప్పటినుండి అందరితో మంచిగా ఉండేవాడు. ఎవరితోనూ కయ్యానికి పోయే వాడు కాదు. రోజుకు మూడుసార్లు 'టీ' తాగటంతప్ప మరే దుర్వ్యసనం ఉండేది కాదు. అందంగా ఆరోగ్యంగా ఉండేవాడు. మావూరిలోజరిగే గొరిపున్నమి ఉత్సవాలలో వేషాలువేసి యువకుల ఉత్సాహ పరిచేవాడు. కలా కవటం లేని నీలయ్యను మా వూరంతా ప్రేమించింది.

నీలయ్య వూరింటిముందు వకువులశాల లాంటి పాక, ఆ పాకముందు వేపచెట్టు, ఆ వేపచెట్టుకు ఒక ఉయ్యాల ఉండేది. సెలవురోజుల్లో మా ఏల్లం మందరం అక్కడే ఆడుకునేవారం. మేమెంత అల్లరి చేసినా ఏమనేవాడు కాదు. ఇంటివెనుక పెద్దమయ్య నూత్రిపక్కన నపోటాచెట్టు, మామిడిచెట్టు ఉండేవి. ఇంటిముందునున్న పాకలో కర్రపని చేసేవాడు నీలయ్య. మాకు అందరికీ నపోటాలు కోపించేవాడు. ఊళ్లో అమ్మించే నపోటాలను మాకు యిచ్చేస్తున్నాడే మరి యింకేమి అమ్మిస్తాడని నాకు జాలివేసేది. ఒకసారి నా జేబులో నున్న అర్ధణాణిని అతనికిస్తే, నవ్వుతూ అర్ధణాణు జేబులోవేసి నన్ను ముద్దు పెట్టుకున్న దృశ్యం నాకు బాగ్ గుర్తు. నా వదేళ్ళ వయసప్పుడు నీలయ్యపెళ్ళి చేసుకుని నాగన్న అవస్థరాలతో పాడే నన్నాయి పాటలమధ్య కొండడు, తప్పుడులు డప్పులు వాయిస్తూంటే పెట్రామాక్కు దీపాలమధ్య వల్లకిలో ఊరేగటం నాకంకా గుర్తే! నీలయ్య బొమ్మలు చెక్కుతూంటే ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండిపోయిన ఊణాలు నాకు బాగ్ గుర్తు. ఒకసారి నీలయ్య చాల రాతివరకు దీపంబుడ్డిదగ్గర కళ్ళలో కళ్ళ పెట్టుకుని బొమ్మలు చెక్కుతూంటే చూస్తూ గోనెంకంమీద అలా నిద్రపోయాను. ఏప్పుడు నిద్రపోయానో తెలియదుగాని మర్నాటి ఉదయం మంచంమీదనుండి లేస్తూ యింటి లోకి ఏలా వచ్చానా అని ఆశ్చర్యపోతూంటే మా అమ్మే చెప్పింది, నీలయ్యే నన్ను అంత క్రితం రాత్రి ఏత్తుకొచ్చాడని.

ఏళ్ళయినవాడు త్వరగా నిద్రపోవాలని

నలనా నిష్కలకపోయానా నింయ్యకి? అని మా నాన్నగారంటే 'అంతకన్నా పెద్ద సలహాలే యిచ్చాను' అంది మా అమ్మ. మా అమ్మ యిచ్చిన సలహాలన్నా తం నాకు తెలియవు. నీలయ్య పెళ్ళం సీత నాతో నవ్వుతూ మాటాడేది. మంచి మంచి కథలు చెప్పేది అప్పుడప్పుడు సపోటాలు కోసి యిచ్చేది. సీత తెల్లగా అందంగా నవ్వేది. సీత నవ్వు తూంటే బుగ్గలు సొట్టలు వడేవి. అప్పుడు సీత చాల బాగుండేది. నీలయ్య బొమ్మల్ని చూసే నాకు సీతను చూస్తే సిగ్గే సేది. సీత నన్ను దరికి తీసికుని ముద్దాడితే సిగ్గుతో కుంచుకు సోయేవాడిని. నీలయ్య బొమ్మలు చెయ్యక కర్ర పనిచేసే రోజున నేను నీలయ్యతో పాకలో ఉండేవాడిని కాదు. అలాంటి రోజుల్లో సీత చెప్పే కథల విన టానికి నేనే దొరికేవాడిని. సీత కల్పించి వినోకథలు చెప్పగలిగేది. రాజకుమార్తెను రాజకుమారుడు అర్పరాత్రి గుర్రంమీద తీసి కెళ్ళిపోయిన కథలనెన్నో చెప్పేది సీత నాకు. ఉదయం పాకలోకివెళ్ళే మళ్ళా రాత్రి ఎన్ని గంటలకు ఇంట్లోకి వచ్చేవాడో అతనికి తెలియదు. ఇంట్లోంచి ఏ వస్తువు కావలసి వచ్చినా నేనే సీతనడిగి తెప్పేవాడిని.

సీత ఒక విధంగా పట్టువాసపు పిల్ల అవటంచేత, నగలన్నా, బట్టలన్నా, సింగ రించుకోవటమన్నా మోజు వడేది. నీలయ్య భార్య సరదా తీర్పు ప్రయత్నించేవాడు. బండి కట్టించి ఊరికి నాలుగుమైళ్ళ దూరంలోనున్న టూరింగ్ పిసీమాచోలుకు పిసీమా చూపించటానికి సీతను తీసికెళ్ళే వాడు; తనకంత సరదాలేకపోయినా వారానికి ఒక పిసీమా అయినా చూస్తేగని ఉండ లేని సీతను పిసీమాలకు తీసికెళ్ళటం బాధగా ఉండేది నీలయ్యకు. సీతకు పిసీ మాలపైనున్న మోజు ఆపలేనిదని తెలిసి మామూరి ఆడవాళ్ళు పిసీమాల తెల్పాంటే వారితో పంపేవాడు. నడిచివెళ్ళి పిసీమా చూచి నడిచివచ్చే భార్యను చూచి జాలివడే వాడు నీలయ్య. సీత పిసీమాపాటల విన్నవి విన్నట్లుగా పాడేది. పిసీమాబండి వీధిలోకి వస్తే చిన్నపిల్లలాగ వీధిలోకి పరుగెత్తి పోయేది. పిసీమాలోవాళ్ళు అలంకరించు కునేటట్లు అలంకరించుకునేది సీత. సీతకున్న పిసీమాపచ్చిని చూచి విసుగుకునే తాడు నీలయ్య. పిసీమాపచ్చి మాన్వడం

## ఓం నమః శివాయ

కం॥ ఉమేశాఖ క్రితో గొల్పిత  
ఉత్తేజ ఉత్కంఠ ఉదారను త్రమమరాళి  
ఉర్విలో వున్నావని,  
ఉద్బంధ దండప్రచంద, ప్రతిభ హృదించుచుంటే॥

కం॥ ఊగెద సుయ్యాలలోన  
ఊహించే చతురచామంతి చైతన్యగుగాను  
ఊరటే ఉపాయము  
ఊర్జిత పావనాశనా నిన్నే ప్రణతింతున్॥

కం॥ ఋణగ్రస్తను కాలకంఠా  
ఋణానుబంధ విలోకింప నాతరమా  
ఋణమో తృణమో తెల్పు,  
ఋణగుణగ్రహణ గ్రహతజ్ఞాన గౌరీశంకరా॥

కం॥ ఋషములేని లింగన్నపు  
ఋషునిర్ధారణ నిరూపింప నశమర్చన్  
ఋషుమాపుదులేల  
ఋషుమాపులేల నిరాకార నిరంజనా॥

రచయిత్రి : శ్రీమతి సరస్వతీగిరి

కోసం డబ్బులు యివ్వడం మానేశాడు నీలయ్య. అయినా సీత సీసీమాలకెళ్ళేది. ఎక్కడివి డబ్బులు అని అడిగితే తాను అప్పుడప్పుడు దాచుకున్న డబ్బులు అనేది సీత. ఒకటి రెండుసార్లు సీత నాతో అంది 'నేను సీసీమాలో చేరతాను తెల్సా!' అని. తెరమీద బొమ్మలు ఎలా ఆడతాయో తెలియని నేను సీత తెరమీదకు ఎలా చేరు తుందో తెలిసికోలేక పోయాను. అప్పటికి ఒక కూతురు కొడుకు ఉండేవారు నీలయ్యకు. వాళ్ళను సరిగా చూచేది కాదు సీత. నీలయ్య వాళ్ళకు కావలసినవి చూచి పాకలో తనతో ఉంచుకునేవాడు. ఆ విషయంలో సీతమీద కోపం వచ్చేది. ఒకసారి నిజంగా కోపం వచ్చింది సీతమీద నాకు. నన్ను చూచి నవ్వేసీత ఆరోజు నేను వార్షికు డబ్బాకోసం ఇంటిలోకి వెళ్ళబోతూంటే గబగబా గది ఇవతలికి వచ్చేసి నన్ను అవ

తల నిలబెట్టి విసుక్కుంటూ వార్షికు డబ్బా నిచ్చేసి పంపేసింది. నాకు చాల బాధ వేసిందానాడు. నేనేం తప్పుచేశానని అలా చేసిందో అర్థంకాలేదు నాకు. నేను మౌనంగా ఉండటం చూచి 'నిన్నెవరైనా అన్యారా? తంతానులే!' అని నీలయ్య అన్నాడు. రెండుమూడు రోజులు నేను నీలయ్య పాకవైపు వెళ్ళలేదనలు. మూడవ రోజున నీలయ్య పాకవైపు వెళ్ళిన నేను నీలయ్యచేతిలో కర్రను చూచి కంగారు పడ్డాను. నే వెళ్ళేసరికి నీలయ్య కోపంతో మండిపోతున్నాడు. నీలయ్య ముందు సీత జుట్టు పరిబోసికుని ఏడుస్తోంది. మధ్య మధ్య కోపంగా సమాధాలనిస్తోంది. నాకు వరిస్థితి అర్థం కాలేదు. నీలయ్య అవే మాటలు బాగ గుర్తుండి ఉంటే అసలు సంగతిని బాగా చెప్పగలిగేవాడిని.

నీలయ్యమ్మా తం 'ఏకేం తక్కువ చేసా

అది పోతే అన్యాయం అవుతున్నదని అనబం  
మోత్రం నాకుగుర్తే! ఆరోజంతా చిరుగా  
ఉన్నాడు నీలయ్య. బొమ్మలేని చెక్కలేదు.  
పోయేంత వే వెళ్ళేసరికి నీలయ్య పాకలో  
లేదు. ఇల్లు విశృంభంగా ఉంది. నెమ్మదిగా  
ఇంటిలోకి వెళ్ళాను. లోపలికి వెళ్ళిన నాకు  
వ్యామిడి చెట్టుక్రింద సీత కనుపించింది;  
బట్టికొట్టు పీర్డి చేతుల్లో ఒంటిపీడ  
బట్టలు సరిగా లేక. అవిధంగా కనిపించిన  
సీతను చూడగానే అనన్యాయం కలిగింది.  
నీలయ్యమీద చెప్పలేని సానుభూతి ఏర్పడింది.  
చెట్టు ప్రక్కనుండి వీరడు తిరిగి తలవత్తు  
తూంటే వాడు నవ్వుక్కడ చూస్తాడో అని  
భయపడుతూ మాయింటివైపు పరిగెత్తాను.  
వీరడు ఆరోజుల్లో పేరుపొందిన రోడ్డి.  
ఒకప్పుడు వాడికి చిన్నబట్టి కొట్టు ఉండేది.  
అందుచేత వాడికి బట్టికొట్టు వీరడు అనే  
పేరు నిలిచిపోయింది. కొరమీనంతో, ఉంగ  
తా జాబ్బులో, కండలు తిరిగిన శరీరంతో  
అందంగానే ఉండేవాడు. కానీ వాడికళ్ళు  
పీర్చగా భయం కలిగిస్తూ ఉండేవి.  
కర్రసాము చేయటంలో వాడిది అందవేసిన  
వెయ్యి. అమ్మవారి పండుగలలో, గౌరీ  
పుష్పమి ఉత్సవాలలో వీరడి గిరిడి లేకండ  
ఉండేవాడు. ఆడపిల్లలకు వాడిని చూస్తే  
భయంగా ఉండేది. వదిమంది ఆడవాళ్ళు  
కలిస్తేనేగాని ఏటికేసం చెరువు కెళ్ళేవారు  
కారు. నీలాచార్యులలో ఆడవాళ్ళ స్నానాలు  
తెన్నాంటే చింతచెట్టుక్రింద చుట్ట  
కాలుస్తూ వీరంవాలిచే చూపులతో ఆడ  
వాళ్ళవైపు చూచేవాడు. వాడిచేతిలో  
తిప్పయా కర్రఒకటి ఉండేది. ఒంటరిగా  
అడవి కనిపిస్తే ఒదిలిపెట్టేవాడు కాదని;  
వేరు మరీ చిన్నపిల్లవాడినై ఉన్నప్పుడు,  
ఒకనాటి మధ్యాహ్నం—పన్నెండు గంటలవేళ  
ఒక కన్నెపిల్లను దారుణంగా చెరవాడని,  
అమె ఆ అవమానాన్నిభరించలేక ఆ చెరువు  
లోనే వడి ప్రాణత్యాగం చేసుకుందని వేటికి  
మామూళ్ళ చెప్పుకుంటారు. అయితే వాడిని  
నుననులో తిట్టినా, పైకి అనటానికి  
దివరికి పాపం లేదు. డబ్బున్న వాళ్ళకు  
వాడి అవనరాలు చాలఉన్నాయి. ఆడవాళ్ళను  
కార్యటం, పాత్రలు చేయటం వాడికి  
కన్నతోపెట్టిన విద్యలు, కల్లుతో తాగిన  
దీరదాలు. వాడివల్ల చూపూరికి ఉపకారం  
లేకపోలేదు. వాడుంటే దొంగ అనేవాడు

## నీలకంఠం

మాడ్కిలోకి ప్రవేశించేవాడుకాదు. అలాంటి  
వీరడితో ఉన్న సీతను చూచిన తరువాత  
'అయ్యో!' అనే భావం నాలో కలుగక  
పోలేదు. నాకు నపోటాలు కోపి యిచ్చిన  
సీతేనా ఈసీత, భర్తలో తీరుగా మాలాడే  
సీతేనా ఈవిధంగా కనిపించినది అని అని  
పించింది నాకు.

ఇంటివైపు పరుగెత్తిపోతున్న నాకు  
సీతపు బట్టిదగ్గర పీల్చకు జంతికలు  
కానిపెడుతూ నీలయ్య కనిపించాడు.  
నీలయ్యను చూచిన తరువాత నీలయ్యకు  
జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని దాచుకో బుద్ధి  
కాలేదు. నీలయ్యను రహస్యంగా పిలిచి  
'నీలయ్య!...మీసీత...వీరడు...మామిడి...'  
అని నేను చెప్పబోతూంటే జేపురించిన  
ముఖంతో పిల్లల తీసుకుని చరచర వెళ్ళి  
పోయాడు నీలయ్య. ఆ తరువాత ఏమి  
జరిగిందో నాకు తెలియదు. మూడవరోజు  
ఉదయాన్నే 'వీరడు-సీతను లేవదీసికుని  
వెళ్ళిపోయాడని, అసలు అంతకుముందు  
ఆరునెల్లనుండి వాళ్ళకు సంబంధముంద'ని  
మా పనిమనిషి మాయింట్లో చెప్తూంటే  
విన్నాను. ఆమాటల అర్థం స్కూల్లో  
మాకన్నా పెద్దవాడైన మురళీ తన ఈడు  
వాళ్ళతో చెప్తూంటేగాని తెలియలేదు.  
అయితే సీతను వీరడు లేవదీసికొని పోయి  
నందుకు నాకేమీ విచారం వేయలేదు.  
ఊరికి వీరడిపీడ వదిలిపోయిందనిపించింది.  
కానీ నీలయ్యను చూచినతరువాత గుండె  
చల్లబడి పోయింది. మౌనంగా తన పిల్లల  
లోపాలు నన్ను దగ్గరికి తీసుకుని తల నిమిరా  
డంతే. అనాడు తెలిసింది నీలయ్యమీద  
వేనెందుకు సానుభూతిని చూపుతున్నానో.

వారం రోజులవరకూ నీలయ్య ఎక్కడికి  
పోలేదు. బొమ్మల చెక్కడం మానేసి ఎటో  
చూస్తూ కూర్చునేవాడు. వారం రోజుల  
తరువాత నీలయ్య ఊరువిడిచి వెళ్ళిపోయా  
డని చెప్పుకున్నారు. అవిషయం తెలిసిన  
వెంటనే నీలయ్య ఇంటికి పరుగెత్తాను.  
ఇల్లు, పాక బావురుమంటూ కనిపించాయి.  
వేపచెట్టుక్రింద ఉయ్యాల బోసినతూ కని  
పించింది. వాకళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.  
ఇంటికి తిరిగివచ్చాను. ఒకప్పుడు వా పుట్టిన  
రోజుకని నీలయ్య నాకు కానుకగా యిచ్చిన

బొమ్మ మాత్రం నీలయ్యకు బదులుగా  
వాడగ్గర ఉండిపోయింది; నాబాధను  
తీర్చుతూ.

అయితే నీలయ్యగురించి యింత కథను  
చెప్పే వనరం ఏమిటో అని మీరంతా  
అంటే బహుశా నీలయ్యమీద ఏర్పడిన  
సానుభూతే కారణమేమో. ఈమధ్య నాలుగు  
సంవత్సరముల క్రితం నీలయ్య నాకు కన  
పడకపోతే నేనీకథను మీకు చెప్పేవాడినే  
కాదు.

సింహాచలంనుండి పాడేరుకు ఇంజనీరింగ్  
సూపర్ వెజర్ గా వెళ్ళిన మొదటిరోజునే  
బన్నుదగ్గర కలిశాడు నీలయ్య. సుమారు  
పదమూడు సంవత్సరాల తరువాత కలిశా  
మన్నమాట. నన్ను గుర్తుపట్టి ఆనందంతో  
పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు నీలయ్య. నేను  
సుమారు అదేసీతిలో ముందు కురికాను.  
నీలయ్య అడక్కముందే నా బడలి గురించి  
చెప్పాను. అప్పటికి రాత్రి ఎనిమిది గంట  
లయింది. 'రా బా బూ! ఈరాత్రి చూ  
యింటనేఉండి ఉదయాన్నే అందర్నీ కలియ  
వచ్చు' అన్నాడు: పాడేరు ఫూటీ పెడ  
ప్రయాణంతో పే గులు కడలిపోయి  
నట్లుంటే చలిలో నీలయ్యవెంట వెళ్ళాను  
నీలయ్య యింటికి. ఊరుచివర ఉంది  
నీలయ్య యిల్లు. ఇంటి వెనుక తోట ఏదో  
ఉందని చెప్పాడు నీలయ్య. అక్కడనుండి  
మాబస్సు వచ్చినదారి కొండలు లీలగా కని  
పించసాగాయి. ఇళ్ళలో దీపాలు మినుకు  
మినుకు పుంటూంటే, ట్రాన్సిమిర్ రేడియో  
లోంచి శివరంజని రాగంతో పాట విన  
వస్తూంటే అక్కడికి కొద్దిదూరంలోనున్న  
దేవాలయంలోనుండి గంటలు వినిపిస్తూంటే  
నేనాక కొత్తప్రదేశంలో ఉన్నానన్నది బాగా  
కానికి వచ్చింది. ఎనిమిదిగంటలకే ఊరు  
జన సంచారం లేనిదైంది. కవ్వల ఆరువు  
లతో, కీమరాళ్ళ ధ్వనులతో వాతావరణం  
నిండిపోయింది. నీలయ్యది పూరిలే అయినా,  
అందంగా, పరిశ్రద్ధగా ఉంది లోపల.  
ఇంటిలో ముందుగదిలో ఒక టేబులు,  
కుర్చీ, మంచముకంటే ఉన్నాయి. టేబులు  
ముందు పారికన్ లాంతరు వెలుగుతోంది. ఆ  
బల్బముందు ఒక కుర్రవాడు పుస్తకాల  
ముందేసీకుని చదువుకుంటున్నాడు. గోడ  
వానుకుని కూర్చుని పదహారేళ్ళ అమ్మాయి  
అల్లిక పుల్లలతో ఏదో అల్లుతోంది. నేను





## ఇంకో ప్యారీ మిఠాయి తినాలని ఆశ!



పిల్లలు ప్యారీ మిఠాయిలు ఎప్పుడూ కావాలనే  
అంటూ వుంటారు. పిల్లలు అతివేగంగా కోల్పోయే  
శక్తిని ప్యారీ మిఠాయిలు భర్తీ చేస్తాయి.  
ప్యారీ మిఠాయిలు తాజామైనవి, పుష్టికరమైనవి,  
చప్పరింపకుండా వుండలేనంత రుచికరమైనవి.

PRS/6398

తయారుచేయువాడు: ప్యారీస్ కన్ ఫెక్షనరీ లిమిటెడ్, మద్రాసు

భంటిలోకి రావడం మంచి ఆ అమ్మాయి  
వెళ్ళుచున్నా ఇంటిలోనికి వెళ్ళిపోయింది.  
'అది నా కూతురు బాబూ! అహల్య. వాడు  
బా కొడుకు చంద్రం. మరచిపోయారేమో!'

# ఉచితం

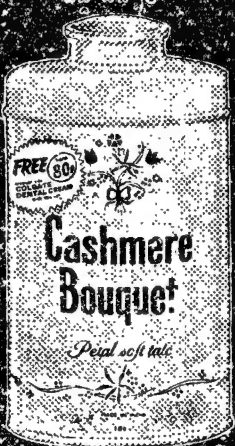
మమారు  
**80** పై  
నిలువగల

మీడియం సైజు  
కోఫీ  
డెంటల్ క్రీమ్



ప్రతి

## కాశ్మీర్ బౌకెట్



ఫెషన్ టాకా తనంతో, ఫుల్ ఫలరంతో  
కాశ్మీర్ బౌకెట్ మిమ్మలను ముగ్ధులను  
చేసే మనోహరమైన దుస్తులకు పరి  
పూర్ణ. వేరే ఆ అద్భుతమైన  
అలంకారాన్ని వినియోగించి కోరికలను  
తీర్చుకోవడం, వడకు పరిమళం.

చంద్రం

### నీలకంఠం

అన్నాడు వాళ్ళను నాకు పరిచయం చేస్తూ.  
ఆ కుర్రవాడు నన్ను కొత్తవానిని చూచి  
నట్టు మాళాడు అహల్య వంటంటి కిటికీ  
లోంచి చూడటం నే గమనించాను. దీపపు  
వెలుగులో మెరిసే ఆ కళ్ళను చూడగానే  
నాకు సీత జ్ఞాపకమొచ్చింది. ఆ కళ్ళే  
అంత అందంగా ఉంటే అహల్య చాల  
అందంగా ఉంటుందని అంచనా వేశాను.  
నుమారు ఒక అరగంట తన కొడుకు  
చదువు గురించి, తన వ్యాపారం గురించి  
చెప్పాడు. సీత గురించి నీలయ్యేమీ అడుగ  
లేదు. వేసేమీ చెప్పలేదు.

'నాన్నగారూ! రమ్మనండీ శిశు కాగి  
పోయాయి' అంది అహల్య. మొదట అది  
అహల్యగొంతు అనుకోలేదు. ఏదో అద్భుత  
మైన సంగీత పరికరమూ పలికినది అని  
పించింది. చలి బాగ ఉండటంచేత నేను  
వేడినీటి స్నానానికి అభ్యంతరం చెప్పలేదు.  
నేను స్నానంచేసి వచ్చేసరికి భోజనం  
వడ్డించి సిద్ధం చేసింది అహల్య. అహల్య  
చేతిమీద నెయ్యి వేస్తూంటే 'ఈ చేతు  
లతో పిల్లలకు అన్నంముద్దలు తినిపించాను.  
ఇప్పుడు ఇదే వండి పెడుతున్నది. ఏమిటో  
చిన్నతనంతోనే దీనికి బాధ్యత. ఇక ఎంత  
కాలంలే బాబూ! దీనిని ఒక అయ్యచేతిలో  
పెడితే నా బాధ్యత తీరుతుంది. చంద్రం  
నా ముసలితనంతో గొంతులో శిశు పాఠ్యక  
పోడు' అని అన్నాడు నీలయ్య.

'నీకేం! నీలయ్యా? ఏమి చాల అద్భుతం  
వంతుడవు. నీ పిల్లలు వజ్రాలు. మీ  
అమ్మాయికి చక్కని మొగుడు వస్తాడు.  
నీకు గుణవతి అయిన కొడలు వస్తుంది.  
అప్పుడేమిటో అలా జరిగిపోయింది. విధి  
వైపరీత్యం. అంతే!' అని అన్నాను. నా  
మాటలకు అహల్య సిగ్గుపడుతూ గోడ  
కానుకుని నిల్చుండిపోయింది. అహల్యను  
క్రిగంటే చూడగలిగినప్పటికీ అహల్యను  
చూస్తూంటే అజంతా శిల్పమే జ్ఞాపకము  
వచ్చింది. హరికన్తలాంతరు వెలుగులో  
మెత్తని బంగారంలా మెరిసిపోసాగింది  
అహల్య. అహల్య అందంముందు, నా జ్ఞాపక  
కాలంలో లీలగా మిగిలిన సీత తీసికట్టే  
ననిపించింది. నీలయ్యకున్నట్టే పలుచని  
పెదమెత్తు, అందమైన కనుబొమ్మలు దీని

అహల్య నన్ను ఆకట్టుకునే మాటలతో  
వాస్తవం.

భోజనమున తరువాత రాత్రి నిద్ర  
పోయే సమయానికి నా ప్రక్కనవచ్చి కూర్చు  
న్నాడు నీలయ్య. దీపాన్ని తగ్గించి చాల  
రహస్యంగా అడిగాడు. 'సీత ఎప్పుడైనా  
అక్కడికి వచ్చిందా బాబూ!' అని వణికి  
గొంతుకత్తో. నీలయ్య ప్రశ్నకు సమాధానం  
నాకు తెలుసు. కాని ఆ సమాధానాన్ని విని  
నీలయ్య తన్ను నిగ్గహించుకోగలడా?  
బాధను భరించగలడా అనేదే నా సంతకం.  
నీలయ్య మా పూరిలో తలయెత్తుకుని  
తిరగలేక పూరిని విడిచిపెట్టిన ఆరునెల  
లకే మా పూరిచ్చింది సీత. అంతకు  
ముందే వీరడు మా ఊరు రావటం,  
ఊరంతా వాడిని 'సీత ఏదిరా?' అని  
అడగటం, సీత తనకు తెలియదని, సీతకు  
తనకు సంబంధంలేదని వాడు దబాయించటం  
జరిగాయి. సీత ఎప్పుడో నీలయ్య పాకకు  
వచ్చింది. నీలయ్య లేడని తెలిసికుని లబో  
దిబోమని ఏడిచింది. ఎవరు ఏమీ చెప్పినా  
ఏడుపును మానిందికాదు. 'ఇంటి చుట్టూ  
రోజంతా తిరిగింది. సీత పరిస్థితి చూచి  
హృదయము ద్రవించిన పెద్దలు సీతను  
ఏమి కామని వీరడికి చెప్పారు. సీత ఎవరో  
తనకు తెలియదని వీరడు బుకాయించటం  
ఊరంతటికీ చిచ్చుపెట్టింది. భోజనం  
చేయక రోజంతా అక్కడే తిరిగి అప్పటికే  
నెలలు నిండిన సీత, పశ్చాత్తాపంతో  
నీలయ్యయింటి వెనుకనున్న నూలిలోపడి  
మరణించటం, అలా ఆత్మహత్య చేసుకున్న  
సీత నీలయ్య యింటిముందున్న చింత  
చెట్టుమీద దయ్యమ్మై ఉన్నదని మేమంతా  
భయపడి, ఆ ప్రక్కకు వెళ్ళటం మాను  
కోవటం జరిగాయి. ఎప్పటికీ వల్లకిలో  
ప్రేరేగుతున్న సీత, నూలిదగ్గర ప్రాణం  
పోయి పడిఉన్న సీత నా కళ్ళకు కడుతూనే  
ఉంటారు. సీత అంత దారుణంగా మర  
ణించిన విషయాన్ని విని నీలయ్య భరించ  
గలడా అని అనుమానిస్తూ, 'నేనున్నంత  
కాలం సీత రాలేదు నీలయ్యా!'.  
అని ఆ బద్ద మా డాను. ఇక్కడోక  
చిన్న విషయం చెప్పాలి. నీలయ్య  
దగ్గర, సీత దగ్గర చనువు ఉండటంచేత  
చిన్నతనం నుండి అలవాటు అయి ఉండటం  
అలా

చియిరి:

'ఆ దుర్గార్కుడు' వళ్ళ కొరుకుతూ అన్నాడు నీలయ్య. సీతను ఏనాడూ ముఖ పెట్టి ఉండడు. సీతను ఏనాడో వదిలి పెట్టి ఉంటాడు. సీత అమాయకురాలు. దానికే తెలియదు. ఏమైందో ఏమిటో! నా సీత ఏమైందో ఏమిటో! అంటూ ఏడుస్తూ చెతుల్లో తలను ధాచుకున్నాడు.

నీలయ్యను ఎలా సముదాయించటమో నాకు తెలియలేదు. మర్నాడు ఉద్యోగంలో చేరాను. నీలయ్య మంచి యిల్లు కూచి పెట్టాడు. నా వదిలివే చూచి నాకు అన్ని విధాల సహాయం చేయ ముందుకొచ్చింది ఊరు. నిముషం మీద పరపతి ఏర్పడింది. తీరికవేళలలో నీలయ్య యింటికి వెళ్ళేవాడిని. బొమ్మలు చెక్కుతున్నో, కర్రపని చేస్తున్నో కబుర్లు చెప్పేవాడు నీలయ్య. కర్ర బాగా దొరకటం చేత, వనితలం ఉన్న నీలయ్య, బాగానే డబ్బు వార్జించసాగాడు. అహల్యకు సుమారు పది వస్త్రేందు తులాల నగలు చేయించాడు. పిల్లలకు మంచి బట్టలు కొన్నాడు. ఇల్లు కొన్నాడు. నీలయ్య చేతి క్రింద ఒకవని కుర్రవాడు కూడ ఉన్నాడు. నీలయ్య చాల హాయిగానే ఉక్కట్లు అందరికీ అనిపిస్తుంది. కాని నన్ను చూడగానే (బహుశా సీత జ్ఞాపకం వస్తుండేమో) కంఠంలో హలాహలం ఉన్నట్లు బాధపడుతూ కలిపించేవాడు. నన్ను చూస్తే నీలయ్యకు పాత విషయాలు జ్ఞాపకానికి వచ్చి బాధ పెడతాయని తెలిసి, అహల్యను చూడాలని ఉన్న యింటికి వెళ్ళేవాడిని కాదు.

తీరిక ఉన్నప్పుడు పెక్క చుట్టూ, పెన్నిలు పట్టుకుని కొండలవైపు వెళ్ళి పోయేవాడిని. కేపుకెళ్ళినా ఆ పుస్తకం నా దగ్గరుండేది. కొండ ప్రాంతపు స్త్రీలనే నిమిషానగా ఉంచుకుని నా బొమ్మలకు లావణ్యం చేర్చాను. గీతం చలంగా నిర్దుష్టంగా, స్పష్టంగా గీయటం తెలికైంది నాకు. బొమ్మలు చేతులు కాళ్ళు కట్టి వడసినట్టు కాక చాల లలితంగా, మరాయాసంగా కదలటం ప్రారంభించాయి. వ్యర్థమైన గీతల తుడిచి పారేసిందక్కడే. రిమజనుమైన ప్రకృతిని రంగురంగులలో తీర్చి దిద్దగలిగాను. కొండస్త్రీలు, పురుషులు నా కాగితాలపై నిలిచారు. కాని ఒక చాటి సంఘటన మాత్రం నన్ను నాడు కలచి చేసింది.

అలాంటి మధ్యాహ్నం ఆ సమయం

మండి వచ్చున్నప్పుడు పెక్కితూ. కొండ రాళ్ళ మధ్య నిలచిన చల్లని నీటి మడుగులో చేరి నిర్భయంగా స్వేచ్ఛగా, స్నానం చేస్తోందా ఏకాంత సమయంలో ఒక స్త్రీ. ఆ ఎండవేళ చల్లని నీటిలో స్నానం చేయటం వలన కలిగిన హాయి ఆమె ముఖంలో ప్రస్ఫుటం కాజొచ్చింది. తడసిన శిరోజాలను వీపుపైన, వగ్గుంగా ఉన్న రొమ్ముపైన వదలి చెవికత్తుల మధ్య చిక్కడి పోయిన శిరోజాల సరి చేసుకునే తీరులో ఆమె నిలబడిన భంగిమ అద్భుతంగా, అనిర్వచనీయంగా విలసిల్లింది. ఆ భంగిమ అంతవరకూ ఏ చిత్రకారుడూ ఊహించలేదు. నిర్వచించలేదు. నాకు లభించిన ఆవకాశాన్ని విడువదలచుకోలేదు. పెక్కిలు దిగి పెక్కచుట్టుకు పెనే చూచిన దృశ్యాల్ని గిబగిలా రచించి పెక్కిలేక్కాను. ఊళ్ళో ప్రవేశించిన నాకు అహల్య కంటి ముందు నిల్చుని కనిపించింది. అహల్యను చూచి పెక్కిలు దిగి ఇంటిలోకి వెళ్ళాను. నీలయ్య అనకాపలి వెళ్ళాడని అతని కోసమే తానెదరు చూస్తున్నదని చెప్పింది. అహల్య కళ్ళనే తనివితీర చూడాలనిపిస్తూంటే అహల్యను వదలి రాబుద్ది కాలేదు. ఆ రోజు రాత్రి జలకమాడుతున్న స్త్రీ మూర్చిని తీర్చి దిద్దబోగా ఆ చిత్రం పూర్తిగా



ఇటీవల నటనాలయ నాటక కళా పరిషత్తు (భర్తపూర్) నిర్వహించిన నాటక పోటీలలో ఉత్తమనటిగా ఎన్ని కై నకుమారి కె. సుజాత ('నాటకం'లో ఛార్మి పాత్రధారిణి)

అహల్య చూచి, కంఠరండుకొనడం చూచి, నాలో అహల్య వింత గాఢంగా నిలచింది తెలిసి పరితాపం చెందాను. ఆ చిత్రంలో అహల్య ఒక సమూహాగా నిలువలేదు. నా మనసుకు ప్రతిగా నిలిచింది. బొమ్మపై గీతలు దిద్దుతూంటే అహల్యను ముట్టుకున్నంతగా బాధ పడ్డాను. అహల్యను మనసారా కోరుతున్న విషయం నాకు స్పష్టపడింది. నేను అహల్యను ప్రేమించాను. ఆ విషయం నాకు తెలుసు. అంతకన్నా కఠినమైన సత్యము యింకోటి తెలుసు. అహల్య గిగనకుసుమం. అహల్యను కోరటం అనుచితం. కులం కాని కులంలో వివాహానికి నీలయ్య యిష్టపడడు. సీత పాలిట వీరడు దాపురించి నీలయ్యను అన్యాయం చేసినట్లు, అహల్య పాలిట నే దాపురించి నీలయ్యను అన్యాయం చేయదలచలేదు. నీలయ్య ఆశలను వమ్ము చేయదలచలేదు. అహల్యను చూడాలని నా మనసు పడే వడే కోరుతున్నా, రెండు రోజులు కనిపించకపోతే నీలయ్యతో పాటు అహల్య— 'ఏందుకు చాలా కాలంనుండి నల్లపూసలా కంటికగుప్పించటం లేద'ని నిలవదీస్తుందని నాకు తెలిసినా, రోజు కొకసారైనా కనిపించడని అహల్య చేసిన హెచ్చరికలు చెవిలో గింగురు మంటున్నా అహల్యకు సాధ్యమైనంత దూరంగా వుండసాగాను. ఆమెను మరిచిపోవాలని ప్రయత్నం. ఆ హల్యకు పెళ్ళయితే ఆమె గురించి అంతగా ఆలోచించవనే నమ్మకం ఏర్పడింది. నీలయ్యకు అహల్యకైన వరావ్యవధిలో నేనూ చేయూత విచ్చాను.

నా ప్రయత్నం ఫలించింది. విశాఖ పట్టణంలో మంచి సంబంధం. తటస్థపడింది. ఆ కుట్రవానికి ఒక కిళ్ళి దుకాణం వుండటం, అతను బాగా డబ్బు వార్జించి వుండటం, అర్జించినది జాగ్రత్తగా దాచి మంచి ప్రయోజనాల కుపయోగించటం మూచిన తరువాత నీలయ్య ఆ సంబంధానికి అంగీకారాన్ని తెలిపాడు. పెళ్ళి వైభవంగా జరిపించాడు నీలయ్య. అహల్యను ఆమె భర్త ప్రక్కన చూచిన తరువాత అహల్య చాల అదృష్టవంతురాలనిపించింది. పిల్లలను విడిచి వుండలేని నీలయ్య యిల్లు, వాటి అమ్మేసి విశాఖపట్టానికి మకాం మార్చాడు. అక్కడే చిన్న పువ్వు పెట్టి ఫర్నిచర్ చేసి అమ్మసాగాడు. ఆ మరుసటి సంవత్సరమే తిట్టనలు మండి పరిణంధం తెచ్చి చంద్రా

నిక్కెళ్ళి చెబాడు నీలయ్య. నేను పాడేడు  
మండి పాతనట్లుం చెప్పినప్పుడల్లా నీల  
య్యకు కర్రపాడినా. చంద్రం తండ్రికి  
చేబోడువాడోగా వుండి వ్యాపారాన్ని అభి  
వృద్ధి చేస్తూంటే, అహల్య భర్తతో ఆనం  
దంగా కాపురం చేసుకుంటూంటే నీలకంఠం  
ముఖంలో ఆనందాన్ని చూశాను. సీతకు  
దూరమై నాడన్న బాధ లతనిలో మరుగు  
పడిందని నే ననుకొనెదాని ఒకటి రెండు  
సార్లు అహల్య ఇంటికి తీసికెళ్లాడు నన్ను.  
అప్పుడు బాతురు అన్యాయంగా వుండటం  
గూర్చి చాలా చెప్పేడు నీలయ్య. నీలయ్య  
ముఖంలో ఆనందాన్ని చూచిన తరువాత  
నాకేరో నిధి దొరికినట్లుంది. కాని మరో  
ఆరు నెలలకే పరిస్థితి తారుమారవటం  
చూచి దిగ్భ్రాంతి చెందాను. అహల్య భర్త  
ప్రమాదవల్లా లారీ క్రింద పడి మరణిం  
చాడం, అహల్య నీలయ్య ఇంటికి చేరిటం  
చూచి నీలయ్యపట్ల దేవుడు ఎంత క్రూరు  
డైనావో అనిపించింది. నీలయ్య మానసిక  
వేదనను, అహల్య కన్నీటిని చూస్తూ నా తరం  
కాలేదు.

ఇంటికి తిరిగివచ్చిన నన్ను నాబొమ్మలు  
వెక్కిరించాయి. అహల్య రూపాన్నే దిద్దు  
కొన్న బొమ్మలు నా బాధను మరింత  
త్రవ్వేశాయి. కుంచెలను, రంగులను  
పెట్టే ఆడుగున పడేశాను. ఏ మాత్రం  
తీరిక దొరికినా అహల్యకు జరిగిన అవ్యా  
యమే గుర్తుకొచ్చేది. ఒకరోజు నీలయ్య  
ఇంటికి వెళ్ళాను. నీలయ్య ఇంటిలో  
లేడు. అహల్య విరాగాన్ని మరచిపోయిన  
దానిలా నవ్వు ప్రయత్నిస్తూ నన్నాహ్వానిం  
చింది. చంద్రం, చంద్రం భార్య ఇంట్లో  
లేకపోవటం చేత అహల్యతో ఏకాంతంగా  
మాట్లాడ వీలు కలిగింది.

'నీ పరిస్థితికి కారకుణ్ణి నేనే' అన్నాను  
సంభాషణను ప్రారంభిస్తూ.

'ఈ సంబంధాన్ని కుదిర్చింది నేను.'  
'అలా ఆనకండి. చాలా తప్పు. మీరు  
చేసే సుఖపడతాననే చేశాడు. నా నుదుటి  
గీతకు మీరలా బాధ్యులవ్వతారు?' అంది  
అహల్య వైరాగ్యం వ్యసించే కంఠంతో.  
ఆ మాటలు వింటూంటే రెండు  
తెల్లు వయసు పొందిన దానిలా కనిపిం  
చింది అహల్య.

'విజయ అహల్యా! నీ పరిస్థితికి నేనే కార

## నీలకంఠం

కుడను. వీరడివల్ల మీ అమ్మ మోన  
పోయింది. అది మీ నాన్నకు ఈ నాటి  
వరకూ మానలేని గాయమై ఉండి  
పోయింది. నీ అందం నన్ను ముగిండ్చి  
చేసింది. కాని నిన్ను పెళ్ళి చేసికోవటం  
నీలయ్యకు అసంతృప్తిని, అశాభంగం కలిగి  
స్తుందని నాకు తెలుసు. నీకు పెళ్ళయి  
పోయి నీవు దూరంగా వెళ్ళిపోతే నా మన  
సుకు స్వస్థత చిక్కుతుందని నీ పెళ్ళి  
గురించి ... నేను ... నేను తొందరపడ్డాను  
అహల్యా! నేనే తొందరపడ్డాను' చెప్పతూ  
ఆగాను. అహల్యను చూచాను.

నావైపు క్రొత్త వ్యక్తిని చూచినట్లు  
నింతగా చూచి తలదించుకుంది అహల్య.

'ఇప్పుడు చెప్ప! నీ పరిస్థితికి కారకు  
తెవరు? నీ నుదిటి కుంకుమ చెరిగిపోవటా  
నికి కారకులు.....'

'మీరు మాత్రం కాదు. విధి. అంతే!  
అలా జరగాలని ఉంది. జరిగిందంతే!' అని  
ఊరుకుంది అహల్య.

'ఈ వయసులో నీవే యిలాగ ఉండటం  
నాకు బాధగా ఉంది. నీవు అంగీకరిస్తే  
సంబంధాలు చూడాలి! నీవు మళ్ళీ.....'

'బాబూ!' అరచింది అహల్య. ఆమె  
కళ్ళలో నీళ్ళు నిండాయి.

'బాబూ! అలాటి సలహాల వీయకండి.  
జీవితంలో ఎవరికైనా ఒకటే మనువు'  
అంది అహల్య చేతిలో ముఖం రాయకుని.

నేనేమీ మాటాడలేక పోయాను. కొద్ది  
సేపు మౌనంగా ఉండి లేచి వచ్చేశాను.

తరువాత ఆరు నెలలకే అనకాపల్లికి  
ప్రమాదవేమీద వెడుతూ నీలయ్యను చూడ  
వెళ్ళాను. నీలయ్య దుశాఖం మూసి వుంది.  
అప్పటికి మూడు నెలలనుండి నీలయ్య  
కొట్టుకు రావడం లేదని తెలిసిన నీలయ్య  
ఇంటికి వెళ్ళాను నన్ను చూచి నీలయ్య  
బాపురుమన్నాడు. పరిస్థితి తెలియని నాకు  
అహల్యే కన్నీరు పెట్టుకుని చెప్పింది:

'నావల్లనే అందరికీ కష్టాలు వచ్చాయి  
బాబూ! నే నెక్కడ వుండటం మా మర  
దలికి యివ్వవడటం లేదు. తమ్ముడిని  
తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది. చంద్రం ఇక్కడ  
లేడు. ఏ విధంగానైనా తమ్ముడికి నచ్చచెప్పి  
తీసుకొని రా బాబూ! కావాలంటే నేనే

అక్కడికై నా వెళ్ళిపోతానో' అంది అహల్య.  
నీ వెందుకు వెళ్ళటం? చంద్రాన్నే  
తెచ్చే ప్రయత్నం చేదాం' అన్నాను.

'కాదు బాబూ! కాదు! ఇది నేనుండ  
వలసిన చోటు కాదు. ఇది వాడి యిల్లు.  
తమ్ముడిని తెచ్చే ఉపకారం చేసి పెట్టు  
బాబూ! నాన బాధతో కృంగిపోతున్నాడు.  
మమ్మల్ని విడిచి ఎవరూడా వుండలేదు  
నాన్న' అంది అహల్య.

చంద్రాన్ని తెచ్చి వచ్చగిస్తానని మాట  
యిచ్చి అనకాపల్లి చేరాను. అనకాపల్లి  
చూచుకొని రెండు రోజులు నెలవు పెట్టి,  
చంద్రం దగ్గరకెళ్ళి అతన్ని సమాధానపరచి  
కొన్ని విధులను బోధపరచి, చంద్రాన్ని తీసు  
కొచ్చి నీలయ్యకు అప్పగించాను. చచ్చే  
ముందు నీలయ్య అన్నాడు 'బాబూ! ఒక  
ఉత్తరం రాసిపెట్టవూ! సీత ఎక్కడుందో  
ప్రాసె తెలుసుకో బాబూ! సీతను చూడాలని  
వుంది. మన పూరిలో ఎవరికైనా వ్రాయి  
బాబూ సీతగాని నే లేనప్పుడు వచ్చిందేమో  
నని, ఎక్కడుందో కనుక్కో బాబూ! ఈ  
ఉపకారం చేసిపెట్టు బాబూ! ఆ అమా  
యకురాలు విచ్చి బాధలు వదుతోందో!  
ఉత్తరం రాసిపెట్టవూ!' అని.

నీలయ్యకు ఏం సమాధానం చెప్పిలో  
తెలియలేదు.

ఉత్తరం వ్రాస్తానని మాట యిచ్చేసి  
వచ్చేశాను.

అది జరిగిన నెల రోజులకు ఒక ఉదయం  
నీలయ్య అనకాపల్లి వచ్చి కలిశాడు.

కొడుకుచేత నిరాదరించబడిన నీలయ్య  
చెప్పింది విని నిర్విణ్ణుడనైపోయాను.

అహల్య వెళ్ళిపోయింది.

సీతలాగ వెళ్ళిపోలేదు.

ఒకవై విధ్యాన్నిచూపిస్తూ వెళ్ళిపోయింది.

చంద్రం భార్య తమ్ము వదుల్చుకోడానికి  
మోసిన నిందను స్త్రీగా భరించలేక వెళ్ళి  
పోయింది.

నీలయ్య కంకంలో మరింత హలాహలం  
ఉంచుతూ వెళ్ళిపోయింది అహల్య.

తాను వెళ్ళివచ్చి తల్లిని కలియటానికి  
అప్పుది అహల్యకు తెలియకపోవచ్చు.

నీలయ్య తరువాత ఎక్కడికెళ్లాడో నాకు  
తెలియదు.

బహుశా సీతకేం వెతుకుతున్నాడేమో.

నీలయ్య మాత్రం నీలకంఠం.





అనౌక్ బ్రదర్స్ సమర్పించు.  
శ్రీ కామాక్షి ఎడెన్స్ వారి

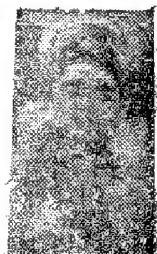
# మా ఇలవేల్పు

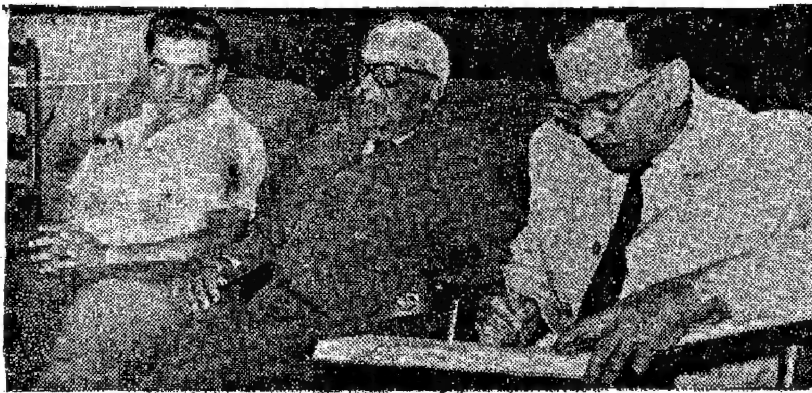
దర్శకత్వం: జి.వి.ఆర్. నేషనిరావు  
ప్రొడక్షన్: జి.ఎన్. వెలుమణి మాటలు: రాజిత్రై

తాంత్రి  
శ్రీ పరమార్చవం పద్మనాభ  
చిత్తం  
బలరామ్ పద్మనాభ  
కేజం  
శ్రీ పద్మా పద్మనాభ

SKES

KrishnaKalam





మారిషన్ ప్రధాని రావోగులాన్ నవానమందిరంలో  
వజ్రహిమాల వాగ్గేరరావు.

## మారిషన్ అనుభవాలు

■ మారిషన్ కి వర్తన నవరతాలు వ్యతేజానికి తిరిగివచ్చాయి. తమ అనుభవాలను ప్రజలకు తెలియపరచడానికై పాఠిత్రయాలకు జూన్ 1న జగవతి అధినేత ఎ. బి. రాజేంద్ర ప్రసాద్ 'నవేరా'లో మధ్యాహ్న భోజనం ఏర్పాటు చేసారు.

\* \* \*

నిండు రుచి చూసిన తర్వాత, కీ-ర్ వాగ్గేరరావు (మేకవోలే వచ్చారు) లేచి 'నేను వ్యాయంగా తెలుగులోనే మాట్లాడాలి. కానీ, యితర భాషా మిత్రులు వుండం నల్ల, అంగ్లంలో మాట్లాడవలసి వచ్చింది' అన్నారు.

## ప్రేమ-అభిమానం

'పైద్రాదాడు సారవి మృడియత' విజయం చేసిన మారిషన్ సెక్యూరిటీ మినిష్టరు వాళ్ళ దేశానికి మమ్మల్ని

# స్లిమా

ప్రభుత్వ అతిథులుగా తమ్మని ఆహ్వానించారు. అక్కడి ఆంధ్ర మహాసభలో సంద్ర దించి, మాకు ఆహ్వానాలు పంపించారు. మేము మే 18న బొంబాయిలో బయల్దేరి 19న మారిషన్ చేరాము. మమ్మల్ని చూడడానికి వేల సంఖ్యలో స్త్రీ పురుషులు నిమావాక్రయానికి వచ్చారు. వాళ్ళ ఉత్సాహం, మా వల్ల చూపిన ప్రేమాభిమానం బహుశా మరువలేము. చాలా కాలం తర్వాత వాళ్ళ ఆత్మబంధువులు వచ్చారే అన్న వారి అనుభూతి వారి ఆదరణలో తేలు తెల్లవయింది. మాకు 'శాంతి' అని పలికేవారు. 'శాంతి' అంటే శాంతి కంగారి అవుతుంది. వాళ్ళు నిండు మన

స్యలో మాకు స్వగతం పలికారు.  
ఎ క్కు వ శా తం  
భా ర తి యు లే

మారిషన్ నైశాల్యం 712వ. మెల్బోర్న్ అక్కడి జనసంఖ్యలో తెలుగు వాళ్ళు 45,000; తమిళులు 75,000, మిగతా వాళ్ళలో బీహారీలు, పంజాబీలు, ముస్లింలు ఎక్కువగా వున్నారు. వై నీయులు 20,000 మంది వున్నారు అంటే వారి జనాభాలో 75 శాతం భారతీయులన్నారు. మాకు ప్రతిరోజూ వూసీరి నలవని కార్యక్రమాలు. ఉదయం లంకీలో 'బిర్', రాత్రి 'కాక్ టైల్' తప్పనిసరి. అక్కడ ఎక్కువగా నందేది చెకకు. చక్కెర స్పెక్టర్లు అధికంగా వున్నాయి. కొండ ప్రదేశాల్లో కూడా చెకకు పండుతుంది. ప్రకృతి సమయము కూలమైన వర్షాన్ని కురిపిస్తుంది. టౌమాట్, పాగులు యిక్కడి యితర పంటలు. వరి తదితర రావ్యాలును విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకొంటారు. చాలామంది 'వరి' అన్నాన్నే తింటారు వాళ్ళ చూపు. రేణులు మసలాగే వుంటాయి. మనకన్నా కాస్త నలుపు రంగు వాళ్ళది. అక్కడి స్త్రీలు సాధారణంగా చీరలనే ధరిస్తారు. వాళ్ళ ఆత్మీయత, అస్పృశ్యత మమ్మల్ని మంత్రముగ్ధుల్ని చేశాయి. మమ్మల్ని చూసి నవ్వుడు వాళ్ళ కళ్ళంట అనందభాష్యాలు వచ్చాయి ఆ దృశ్యం మా కళ్ళలో ఇంకా మెదులుతూనే వుంది, మాకు ప్రధానిమందిరంలో నిండు, మేయర్ నిండు, సెక్యూరిటీ మినిస్టర్ డివ్వర్, పై కమిషనర్ యింటి భోజనం—భావుల్ని వారం రోజులలో మమ్మల్ని పుక్కిరి చిక్కిరి చేసేసారు.

## భాష పై ఆసక్తి

'మి రిజియన్ యేది?' అనగానే 'మేము భారతీయులం. మాకు మా భాష నేర్చుకోవాలని వుంది. మా తాత ముత్తాతలు భారతంలో వుండేవారు' అని చెప్పేవారు. అక్కడ 'మిక్స్డ్ కల్చర్' వాడుకలో వుంది. 45,000 మంది తెలుగు వాళ్ళుంటే, తెలుగు భాషను తెలిసినవాళ్ళు ర్ వేల మందే. అక్కడ వాడుకలో వుండే కరెన్సీని రూపాయి అంటారు. పై సా కూడా వుంది. మన కూడియి—120 స్త్రీలు అక్కడ.



మారిషన్ వెళ్ళిన మన బృందం.

# వ్యక్తం!



జిమిని సమర్పించి మధుమూర్తి.

## కల్యాణ మండపం

దర్శక, నిర్మాత: (స్వర్ణ రమణంబరంబరం)  
వి.మధుసూదనరావు

సంగీతం  
ఆదిత్యరామణం రావు  
అశ్రీకాంతం కటరావు  
మాటలు శివరామకృష్ణ

Assurance - నయము



5 వ తరగతి నుండి మెట్రిక్ వరకు సుశిక్షణ. సుప్రసిద్ధ విద్యావంశ

# శ్రీ రామారావు కళాశాల(గురుకులము)

స్థాపనము: 8-8-1949. వున: ప్రారంభము: 4-6-1971

చిలుమూరు (P.O), (వయా) అనంతవరము, తెలంగాణ (R.M.S) గుంటూరు జిల్లా

5 వ తరగతి స్థాయిగా విద్యార్థులు 5 వం. లో మెట్రిక్ పరీక్షలు పంపబడును  
తెలంగాణ, హస్తక వనరులు కలవు.

(వకాంత వాతావరణము — పరిమిత వ్యయము — సత్కలితములు)

అంద్రప్రదేశ్ లోని అన్ని జిల్లాలనుండి విద్యార్థులు అరుదెంచి విజయమును సాధించుచున్నారు.

“విశారద” తెలుగు, ఆంధ్ర యూనివర్సిటీ తెలుగు యంట్రిన్స్ పరీక్షలకు ప్రత్యేక తరగతులు  
వివరములు: Kollur-24 p. c. o. Extension-1

కొంపాని వెంకటసుబ్బయ్య చౌదరి, కె. యం. మధుసూదనరావు,  
మేనేజరు. M.A., B.Ed., ప్రిన్సిపాల్.

SWASTIK

## రూ. 13,000 గెలుపొందండి.

అల్ కర్కకు రు. 8000 లు, 1 తప్పకు రు. 1400 లు, 2 తప్పకు రు. 1000 లు  
అప్పు ఎంట్రి రు. 1000 లు, [మొదటి 6 కాలముల అల్ కర్కకు మాత్రమే] ప్రత్యేక లాభము  
ఎంట్రి రు. 1000 లు, [7, 8, 9 కాలముల అల్ కర్కకు మాత్రమే] ఎక్కువ ఎంట్రిలు  
పంపిన 1, 2, 3 వ వారలకు రు. 600లు.

శ్రీ వేంకటరమణా అండ్ కో (రిజిస్టర్డ్) సాహిత్యపు పోటీనెం-4

[మప్రింకోర్డు తీర్పు నమసరించి పంపబడుచున్న సాహిత్యపు పోటీ ]

ముగింపు తేదీ 18-6-71 వ తేదీకి పాడిగించబడినది. ఈ తేదీ ఇంక పాడిగించబడదు. కీ పాల్గా  
షర్ 25-8-71. 1 ఎంట్రి రు. 1-00, 5 ఎంట్రిలు రు. 4-00లు 10 ఎంట్రిలు  
రు. 7-00లు. 5 ఎంట్రిలకు 1 లాభము ఎంట్రి ఉంది. 300 ఎంట్రిలకు ఒక ప్రత్యేక  
లాభము ఎంట్రి ఉంది.

ఆ ధా ర ము లు :-

1. \_\_\_\_\_ భామునే కప్పబడుచున్నది. (సత్యము / అసత్యము)
2. విజయము లెక్క నెవ్వరును \_\_\_\_\_ కారు. (కురుపులు / సరిదిద్దరు)
3. ఇంత పెట్టనధ్యక్షుని వేళ \_\_\_\_\_ ఎందుకు? (రావడము / వెళ్ళడము)
4. వికట్టి యత్యధిక \_\_\_\_\_ లభియించునా? (కుళము / సంకోచము)
5. \_\_\_\_\_ అంతయు ఒక్కరికిగా నడువదు. (లోకము / కాలము)
6. అట్లే! తాటాకు వప్పుల్లకు \_\_\_\_\_ జెడరునా? (కుండెళ్ళ / తోడెళ్ళ)
7. ఈ లోకమంతయు \_\_\_\_\_ అదీనన్నె యున్నది. (దైవ / భవ)
8. సత్యమనియు \_\_\_\_\_ అనియు లోకంబున లేకపోలేదు. (ధర్మము / దైవము)
9. మనుష్యుల \_\_\_\_\_ బహు విచిత్రమై నవి. (మనస్సులు / భావాలు)

శ్రీరామ వినియోగము:- ఒకరు ఎన్ని ఎంట్రిలైనైనను పంపవచ్చును. ఒకరు ఎన్ని బహుమతులు  
లెవను పొందవచ్చును. ఎంట్రి రసము ఎమ్.ఎ. డ్యారాగాని, ఐ. ఏ. ఓ. డ్యారాగాని పంపవచ్చును.  
ఎమ్.ఎ. డ్యారా పంపినచో ఎమ్.ఎ. రశీదు జతపరుపవలెను. ఎంట్రిలు తెల్లకాగితముపై వ్రాసి  
పంపవచ్చును. అన్ని విషయములలోనూ మేనేజిమెంటు వారిదే తుది నిర్ణయము, 30 పైసలకు  
ఆగకుండా 10 ఎంట్రిలకు 30 పైసల చొప్పున పోస్టల్ స్టాంపులు పంపి మా నుండి అచ్చు  
ఎంట్రి ఫారములను పొందవచ్చును. ఎంట్రిలో ఎడన్ స్పష్టముగా తెలుగులో వ్రాయవలెను.  
ఎంట్రిలను

శ్రీ వేంకటరమణా అండ్ కో (రిజిస్టర్డ్) సాహిత్యపు పోటీ నెం-4

శ్రీ రామపురం — తీమవరం, హైదరాబాద్ జిల్లా, (A.P.) పోస్టాఫీసు నెం. 408.

## సి ని మా

మేము టి. వి. ఇంటర్వ్యూలు యిచ్చాము.  
సెంటిమెంట్స్ మూర్ఖిభవించిన మారిషన్  
ప్రజలను అప్పుడే వదలి రావడమా? అనిపించింది.  
కానీ ఏం చేస్తాం? ఇక్కడ మూటించి  
గులు వున్నాయిగా' అన్నారు అక్కసేసి.

## ‘శిగా’ నృత్యం!

అక్కసేసి చెప్పిన విషయాలనే కాంచన  
కూడా వివరించింది. దర్శకుడు మధుసూదన  
రావు మాట్లాడుతూ ‘అక్కడి ప్రధాని పేరు  
రామ్ గులాబ్, యాక్టింగ్ ప్రధాని పేరు  
వీరాసామిరెంగడు అని తెలియగానే వాళ్ళు  
మనవాళ్లే అన్న భావం వ్రతి ఒక్కరికి

## మీకు తెలుసా?

నటి అక్కకి అడపిల్ల పుట్టింది.

గతాని ను శి ల కు అబ్బాయి

పుట్టాడు.

హరిప్రదే ఫిల్ముల రిక్స్ హరినన్

తన నాలగనా భార్య కు విడాకులు

యిచ్చాడట.

జాన్ స్కాట్ తనకిచ్చిన ఆస్కార్

అవార్డును తిరస్కరించాడట. తన

కన్నా అ ను భజ్జాలు ఎంతోమంది

వుండగా, అవార్డు తనకివ్వడాన్ని అధి

క్షేపించాడట.

ముడు రిచర్డ్ బర్న్ తన శార్య

ఎలిజబెత్ టెయిలర్ జీ విత కథను

పుస్తకంగా వ్రాసాడట.

తలుగుతుందిగా. సీతమ్మ, అప్పడు, రామమ్మ  
పేర్లు కూడా చాలామందికి వున్నాయి.  
వాళ్ళకు తెలుగు భాషపై మక్కువ వుంది.  
కానీ వాళ్ళకు బోధించే వాడులే? ?  
ప్రభుత్వం మనదేశంనుండి కొంతమంది  
తెలుగు వుపాధ్యాయులను పంపిస్తే, ఆ  
ప్రజల ఆశ యాడేరుతుంది. ‘ఉగాది’కి  
పెలపు లేదని మాకు తెలిసింది. తెలుగు  
సంపత్కరాదియొక్క అపునిత్యాన్ని ఆ ప్రభు  
త్వానికి తెలియజేసాము. వాళ్ళ మా మాద  
నను త్వరలోనే అమలు పరచి, ‘ఉగాది’ని  
పెలపు దినంగా ప్రకటించమన్నారని తెలి  
సింది. అక్కడ ‘శిగా’ అనబడే నృత్యం  
వాడుకలో వుంది. వెస్టర్న్ మ్యూజిక్ విని  
పించినా ఆత మగ ప్రత్యేకంగా ప్రదర్శి



రాణి అభినయించడం విశేషం అన్నారు. మేము వెళ్లిన ఏర్క్రాఫ్ట్ పేరు 'అన్న పూర్వ'.

## మారిషన్ ప్రభుత్వ సూచన

నిర్మాత దర్శకుడు రాజేంద్ర ప్రసాద్; 'మారిషన్ ప్రభుత్వం 60 రోల్స్ కలర్ నెగటివ్ యిస్తామని, చిత్రనిర్మాణానికి కావలసిన నకల సౌకర్యాలను తాము చెయ్య దానికి రెడీగా వున్నామని, దానికి మారుగా మనం నిర్మించే శీ చిత్రంయొక్క ఒక ప్రింటును వాళ్ళదేశంలో ప్రదర్శన విమిత్తం యిస్తే వాలునని చెప్పారు. మన ప్రభుత్వం, చేంబరు సహకరిస్తే, అక్కడి సదుపాయాలను సర్వనియోగం చేసుకోవచ్చు' అన్నారు. 'నా ఆహ్వానాన్ని మన్నించి, వచ్చిన పాతికేయలకు ధన్యవాదాలు' అని సభను ముగించారు.

## త్రివేణి ప్రాడక్షన్స్

1971లో వెలసిన కొత్త సంస్థ. నిర్మాత పే.రాజు; దర్శకుడు పి. చంద్రశేఖరరెడ్డి. తమిళంలో విజయవంతంగా ప్రదర్శించబడిన 'మ్యూలు మాష్టర్'ను సరికొత్త మార్పులతో 'బడివంతులు'గా నిర్మించడానికి పూను కున్నారు. టైటిల్ పాత్రను ఎస్. రామా రావు ధరిస్తారు. అచార్య ఆతేయ రచన, మహదేవన్ సంగీతాన్ని, వి. ఎస్. ఆర్. స్వామి ఛాయను నిర్వహిస్తున్నారు. ముఖ్య భూమి కలను నాగభూషణం, ఆంజలిదేవి, రాజ బాబు, రామకృష్ణ, కృష్ణారాజు, మణి నూరి పోషిస్తారు. జూలై నుండి రెగ్యులర్ మాటోగు వుంటుంది.

## కొత్త ఆకర్షణ

'భక్త ప్రహ్లాద' పాత్రను అత్యంత ప్రతిభావంతంగా పోషించిందెవరు? బేబీ రోజారమణి అని మీకు తెలుసు. బేబీగా వున్న రోజా, కుమారి అయింది. కుమారి గానడమే తరువాతి రామవిజేతా నిర్మాత శ్రీధాకర్ నిర్మిస్తున్న 'రామాలయం' చిత్రంలో వుపనాయికగా నియమించబడింది. చంద్రమోహన్ కు ప్రేయసిగా నటిస్తూంది. కుమారి అయిన తర్వాత రోజాలో కొత్త ఆకర్షణ కనిపిస్తూ వుంది. కళలో చురుకుదనం, మోములో చక్కదనం, శరీరంలో సౌందర్యం వుట్టివడుతూ వున్నాయి.



# ఉచితం

మిరియం సైజు కోల్డ్ డెంటల్ క్రీమ్

## చార్మిస్ టాల్క్

పెద్ద దబ్బాకో

సమారు 80 పై విలువగల

రాత్రికి మీ చుట్టూ-తమిళ కోల్డ్ డెంటల్ క్రీమ్ కింద శివం. ఇక్కడ మీకో కోల్డ్ డెంటల్ క్రీమ్ ఉంది. అర్జున్, నేనే ఆ అద్భుతమైన అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవడానికి త్వర వహించి, తక్షణ పరిహరణ.



CHARTER 1171

శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి



సుఖ జీవిత సేవ

"నీ దుష్ట వైద్య మహిమ"

నీ దుష్టం సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము

శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుని గారి

## 'మేల్ మాయిల్ మందు'

(Regd)

పీర్లకాం చర్యకోగమలకు చక్కని నివారణ

వల్లరలు, ఎర్రరలు పిడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పిడలు గల చోట్లలో తిమ్మర్లు, నూదితో పాడివిన్నడు వొప్పి లేకుండుట, నివ్వనది బొబ్బలు గలిగిన తెలియకుండుట, దుర్బిరు వర్ష అవయవములందు వ్యాసించి, రక్తముతో కలిసి చుట్టుకలుగజేయుట, (వర్షము సంబంధము) చేతి, చేళ్ళ ముడుచుకోము, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధములు, పిడమ వండు వర్షపు పుండు నిర్బంధము, కాలుచేతులు (చేళ్ళు) తగులు, ముక్కు పొట్టుచేరు, మాచుటకు వెనుగు పుట్టింపు రుగములు (అన్ని సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారణ.

1 ముద్రం (40 రోజులు) నూనె, రేపకము రు. 12/- తపాలా ఖర్చు రు. 3.00  
8 రోజుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 8/- తపాలా ఖర్చు రు. 2/-

పిడ దాకర్

## శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుని & సన్యు

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

# సినిమా డైరీ

● శ్రీరాజులర్ ఇంటర్వ్యూవారి హిందీ 'విభిలకుటుంబం' మే 29న ప్రసాద్లో ప్రారంభమైంది. తాతినే ప్రకాశరావు దర్శకత్వంలో దీర్ఘ, సయిరాబాను నటించారు. 29, 30 (2 రోజులు) జరిగింది.

● మాలినీ ఆర్ ఫిలిమ్స్ 'ప్రియ' షూటింగు మే 29న వాహినీలో ప్రారంభమైంది. బి. నాగిరెడ్డి స్క్రిప్ట్ ఆన్ చేస్తారు. గోపీనాథ్ దర్శకుడు.

● సనభారత్ మూవీస్ 'రైతుకుటుంబం,' రామనిజేతా పిక్చర్స్ 'రామాలయం' చిత్రాలపాటల రికార్డింగు వరుసగా మే 29న, మే 31న జరిగింది. మొదటి చిత్రానికి చలవతీరావు, రెండవదానికి ఘంటసాల సంగీతనిర్వహణ.

● సురేష్ నాథన్ 'ప్రేమచక్ర' కంపిలింగు షూటింగు మే 27 నుండి జూన్ 5 వరకు వాహినీలో జరిగింది. వాగేశ్వరరావు, వాణిజ్యులు పాల్గొన్న సన్నివేశాలను, క్లయిమాక్స్ దృశ్యాంశులను టి. ఎన్. ప్రకాశరావు చిత్రీకరించారు.

● పూరా ఆర్ పిక్చర్స్ 'కూతురు కోడలు' మే 21న సెన్సార్లు అయింది. మే 29న ఫికేటు లాంజుబడింది. లక్ష్మీదీప్ తీర్చుకున్నాడు.

## సినిమా

గాబట్టి రోజుకు నాలుకగా నటించే అవకాశం దగ్గర్లోనే వుందని చెప్పవచ్చు. భగవంతుడు ప్రసాదించిన అందచందాలను, నటనను అదృష్టం కలిపిస్తే, రోజుకు పది శ్రమలోనూ, ప్రజల్లోనూ సున స్పృగతం లభిస్తుంది. రోజూ రమణిని పువనాయికగా పరిచయం చేస్తున్న దర్శకుడు బాబూరావు అభినందనీయులు.

- శ్రీనివాస్ ●

## విశ్వవిద్యాలయాల్లో...

27 వ పేజీ తరువాయి

900 సంవత్సరాల నుంచీ అర్థమృతమైన భాష 1971 లో అర్థం కాలేదంటే అర్థంలేదు అర్థం చేసుకోలేని వాళ్ళెన్నడూ ఉంటారు. కొంచెం భాషా జ్ఞానంతోనే బ్రతుకుదా మనుకునేవాళ్ళకు చిక్కులేదు.

చదువుకుంటున్న దెండుకు. జ్ఞానం సంపాదించడానికి. జ్ఞానానికి అంతం లేదు. వ్యావహారిక భాష ఎవడూ విశ్వవిద్యాలయాలలో నేర్చుకో నవసరం లేదు. భాషాజ్ఞానం లేకపోతే నిరక్షరాస్యునికి వీడికి

భేదమేముంది. చదువుకున్నాడో భాష యే అభిప్రాయాన్ని వాడుకున్నాడు అని తెలుసుకుంటుంది. భాషాజ్ఞానం ఉండాలంటే చదువుకోవాలి. వ్యావహారిక భాషను విడిగా చదువుకో నవసరంలేదు.

అసలు తెలుగే యెత్తివేయాలంటే - వాళ్ళకు గొప్పదేమున్నది.

ఈ క్రింద ఇవ్వబడిన తెలుగుమాటలను రచించినది పేయ్యూసీ విద్యార్థులు. వారు సరిక్షత్ ప్రాసిన జవాబులనుండి గ్రహించబడినవి. తెలుగుభాష తెలుగు వాళ్ళకు ఇంకా బాగా నేర్పాలో లేక అసలు తీసివెయ్యాలి అని పాటకులే నిర్ణయిస్తారు.

'సంసములో మన ఇండియాలో చదువులో రెండవస్థాయి అక్రమించినది.'

'దానికి గాడిది చాల భాదను, దయను తెలుగుమండును'

'అప్పుడు అహారనయ్య కోటర కొంత వాద తగును.'

'శాంతమృత్యు ఒక్క కారిగలదు అది యే భీమకవి పిర్చి చేసుకుని సంతానము గల్గుచు అప్పుడు ఆనందము పొందునట్లుగా ఉండునని దలంచినది అందుకు భీమకవి ఒప్పుకొనలేదు.'

'ఈ వాక్యము జరాసంధోపాఖ్యామునుండి గ్రహించ బడినది. లగ్నిత్రయంబులనగా ఎముడి అగులు. ఈ ముటలు కృష్ణుడు భీమర్జునులతో గిరిప్రవహరమునకు పోవు సపుడు ఆప్తములులు.'

-పులిచెర్ల సాంబశివరావు ●

ముగింపు తేదీ :  
10-7-71  
కిసొల్యాషన్ :  
16-7-71

అంధ్రప్రదేశ్ దినపత్రికలో

రూ. 11,500 గెలుపొందండి!

(7 క్లాసు మాత్రమే)

రాధీ లిటరరీ సిండికేట్ (రిజిష్టర్డ్)

వీరంకిలాకు - కృష్ణా జిల్లా (A.P.)

(గుర్తించే తీర్పు ముసరించి సమవధునున్న సహితసాహిత్య-2)

ఆల్ కలెక్టు రూ. 6,000  
1, 2 తప్పులకు రూ. 2,500  
చాయిన్ ఎంట్రీ ఆల్ కలెక్టు 1,500  
సక్రమ ఎంట్రీలు పంపినవారికి, రూ. 300, 200  
మెరిట్ ప్రైజ్ రూ. 1000.

చాయిన్ ఎంట్రీ:- మొత్తము కల్గినందుకీ మోకు సచ్చిన ఐదు క్లాసు మాత్రమే పూర్తి చేయండి.

మెరిట్ ప్రైజ్:- ఆల్ కలెక్టు మరియు చాయిన్ ఎంట్రీ రెండింటిలోను గెలుపొందిన వారికి మాత్రమే పంపబడుతుంది.

ఎంట్రీ ఫీజు:- 1 ఎంట్రీ రూ. 1-00, 6 ఎంట్రీలు రూ. 5-00, 5 ఎంట్రీలు పంపినవారికి 1 చాయిన్ ఎంట్రీ ఉచితం.

అవధిరములు:

1. విచారించుచున్న ప్రచురణకేసులకు సూచన (స్వభావం / నైజం).
2. ఈ (మొగ / అడ) వాళ్ళకు దగ్గరేవు.
3. (కష్ట / కలహం) లాంటి కలహం విలనవు.

4. ప్రీట్ ఫీజ్ (సందర్భం / అక్షరాలు) ఉంది.
5. (మొగ / అడ) వాళ్ళు ఎంతకైనా తగుదురు.
6. (దేవుడికి / దేవునికి) దయలేదు.
7. ముందు కరిగేది తెలుగుకోగా శక్తి (మానవులకు / మానవు) లేదు

ముఖ్య నిబంధనలు: ఒకరి పేర్ని ఎంట్రీలుయినను కంటే పేర్ని బహుమతులయినను గెల్వచ్చును. పై వాక్యములలో బ్రాకెట్లలోని ఒకవదను గతమున (శ్రీ) వాడినది అవును. అవధిముఖ తెల్లకాగితము మీద ప్రాస పరిపడు రుసుమునకు ఎస్. టి. రజీదుకాని, ప్రాసీతయని టి. పి. టి. గాని, మా క్యాష్ రజీదుగాని తప్పక జరిపించి కంకరలెను. ముగింపులేదీనకూడా ఎంట్రీలు ఎక్స్ ప్రెస్ డెలివరీలో పంపవచ్చును. పై వాక్యములన్నియు తెలుగు వ్రాసేవారులనుండి సేకరింపబడినవి విజేతల లిస్టుకు తదుపరి ఎంట్రీఫారములకు, 20 పైసల కవరు పంపండి. ఎంట్రీఫారములకు 20 పై. స్వంత విరువాతగానూ కవరుతో 10 పై. స్టాంపులు పంపండి. మోఎంట్రీలు, ఎస్. టి. టి. మొదలైనవన్నీ పై అంధ్రముకు పంపండి.



నటి నరసింహ రెడ్డి





## అశోకా శాండల్ పౌడర్ (Regd)

ఫేస్-టాల్కుండ్ ఆల్ పర్పస్ పౌడర్లు

మీకు సదా సవయవ్వన శోభ కావలెనా? అయితే సదా  
మీరు అశోకా శాండల్ పౌడర్ పాడర్సునే ఉపయోగించండి

విజయా కెమికల్స్, మద్రాసు-7